

பூத்திரும் பனர்தேர்ப்ப

(நாளிதழ்களில் பிரசுரமாகிய ஆக்கங்களின் தேர்ந்த தொகுப்பு)



வேதநாயகம் தபேந்திரன்

வெளியீடு : சிவகாமி பதிப்பகம்.



பூத்திரும் பனந்தேரப்பு

(உதயன், வீரகேசரி, யாமோசை நாளிதழ்களில் என்னால்
எழுதப்பட்டு பிரசுரமாகிய ஆக்கங்களிலிருந்து
தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவற்றின்
தொகுப்பு நூல்)

வேதநாயகம் தபேந்திரன்

B.Com (Jaf), PGD. Population Development Studies (Jaf)
M.A in Development Studies (Jaf)

வெளியீடு :
சிவகாமி பதிப்பகம்,
“தேன்தமிழ்”
கைதடி வடக்கு, கைதடி,
யாழ்ப்பாணம்.

நூல்:
பூத்திடும் பனந்தோப்பு

ஆசிரியர்:
வேதநாயகம் தபேந்திரன்

முதற்பதிப்பு:
2012 பெப்ரவரி 10

பதிப்புரிமை
ஆசிரியருக்கு

வெளியீடு:
சிவகாமி பதிப்பகம்
“தேன்தமிழ்”
கைதடி வடக்கு, கைதடி,
யாழ்ப்பாணம்.
வெளியீட்டு இல.: 11
மின்னஞ்சல் : vethaben@yahoo.com

வடிவமைப்பு, அச்சுப்பதிப்பு:
நோயிள் பிரிண்டேர்ஸ்
#817, ஆஸ்பத்திரி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.
Tel : 021 2220386

பக்கங்கள் - 123

விலை - 300/=

ISBN No : 978-955-0635-35-1

வாழ்வின் விழுமியங்களை கற்றுத்தந்தும்
வளங்கள் நிறைய பெற்றுத் தந்தும்
நலமாக வளமாக வாழ வைத்த
அன்புத் தெய்வங்கள்

தஞ்சை வயல் பேரர்கள்

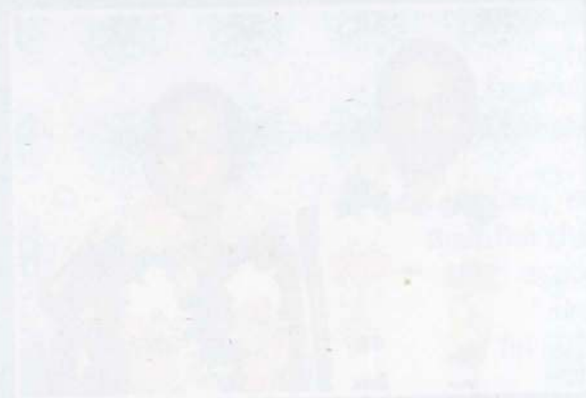
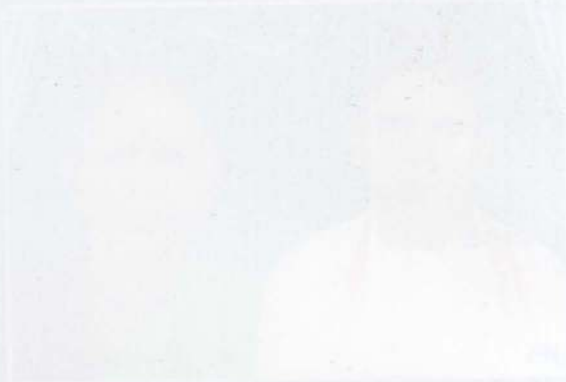


அமரர் வேலுப்பிள்ளை சிவகாமி
தம்பதிகளுக்கும்
தாய் வயல் பேரர்கள்



அமரர் நாகமணி பவளம்
தம்பதிகளுக்கும்

கிந்நூல் சமர்ப்பணம்





01.10.2011

மக்களின் நலன் நோக்கி எழுதும் பணி தொடர்டும்

எல்லா எழுத்துக்களும் ஏதோ வகையில் காலத்தின் பதிவுகளாகவே விளங்குகின்றன. கற்பனை கலந்து புனையப்படும் அனைத்து ஆக்க இலக்கியங்களும், எழுத்தாளர் வாழும் காலத்தின் ஏற்றத்தை அல்லது தொய்வைத் தொட்டுக் காட்டும். அவ்வாறு அமையும் எழுத்துக்களே நிகழ்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும் வாசகர்களின் தேடல்களுக்குத் தீவி போடுபவையாக விளங்க வல்லவை.

ஆக்க இலக்கியங்கள் ஒரு காலகட்டத்தில் பொழுது போக்கு வாசிப்புக்கு உரியனவாக விளங்கிய போதிலும், மனித சமூகத்தின் வளர்ச்சிப் பரிமாணத்தில் அவையும் அறிவூட்டும் சாதனங்களாக மிளிரத் தொடங்கின.

எழுத்தாளர்கள் மேலதட்டு மக்களிடையேயும் கல்வி கேள்விகளில் பொலிந்து விளங்கியவர்களிடையிலுமே அது முகிழ்க்க முடியும் என்ற தவறான தோற்றப்பாடு ஒரு காலத்தில் இருந்தது.

ஆயினும், சனரஞ்சகமான எழுத்துக்களைப் படிக்கும் வாசகர் கூட்டம் எல்லா மொழி பேசுபவர்களிடையேயும் வளர்ந்தது. எழுத்தாளர்கள் வெறும் கற்பனாவாதிகளாக மட்டுமன்றி, யதார்த்தத்தை, மக்களின் சகல வகையான வாழ்வியல் மற்றும் சமூகவியல், சமூக மாற்றங்களையும் எழுத்துருவில் வடிக்கும் ஆற்றல் உடையோராயினர். புதிய பரிமாணம் உருவெடுத்தது. அது இன்றைய காலகட்டத்தில் பல்கிப் பெருகி, வளர்ச்சி கண்டு வருவது கண்கூடு.

எழுத்தார்வமும், அதற்கான ஆற்றலும் எல்லோருக்கும் இயல்பால் மட்டும் வருவதன்று. வாசிப்பிலும் அதனுடான தேடல்களிலும் ஆர்வம் உள்ளவர்கள் தாம் பயின்றவற்றினைக் கிரகித்துக் கொண்டு எழுத முயற்சிக்கிறார்கள். அந்த முயற்சி அவர்களைப் படைப்புக்களை ஆக்குவதற்குத் தூண்டுகின்றன. இயற்கையை, சமூகத்தைப் பல வடிவங்களிலும் கண்டு, ரசித்து அனுபவிக்க எழுத்தாற்றல் தானாகவே வளர்ந்து விடுகின்றது.

அந்த வருகையில்-அந்த வழியில் வளர்ந்து வந்தவர் இந்நூலாசிரியர் வே.தபேந்திரன். அவர் என்னைக் கண்டு பழகிய சில மாதங்களிலேயே அவரது மக்கள் நலன் நாடிய சிந்தனைகளை உணர முடிந்தது. அவர் எழுதிய, அனுப்பிய ஆக்கங்கள் நலிந்து போயுள்ள எமது மக்களின் வாழ்வியல் மற்றும் பண்பியல் ஆகியவற்றை வேகத்துடனும் கருத்தாழத்துடனும் “அடித்து எழுதும்” பாங்குடன் பொலிந்தன. சமகால இடர்களையும் வாசகர்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டிய தகவல்களையும் அவரது எழுத்துக்கள் கொண்டிருந்தன.

குறுகிய காலத்தில் நிறைய எழுதியவர் அவர். மிகக் குறிப்பாக அவரது கட்டுரைகளில் யாழ்ப்பாண மண்ணின் பலமும் பலவீனமும் ஆக்கபூர்வமான முறையில் வடிக்கப்பட்டிருக்கும். இவருவான மொழிநடை அவரது கட்டுரைகளின் சிறப்பு.

உதயனில் படைக்கத் தொடங்கியவர், வேறு வெளியீடுகளுக்கும் எழுதி வருகிறார். அவர் இத்துறையில் மேலும் ஆழக்கால் பதித்து வளர வாழ்த்துகிறேன். மக்களின் இடர்களை வெளிப்படுத்தும் அவரது பணி தொடர்டும்.

ம.வ. கானமயில்நாதன்.

பிரதம ஆசிரியர்

உதயன்

New Uthayan Publication (Pvt) Ltd.

361, KASTURIBHAI ROAD, JAFFNA

Telephone & Fax

021 - 222 2030, 2083, 3837, 7163

021 222 9933, 3837, 9984

பனந்தோப்பின் நுழைவாயிலில்...

நல்லவற்றைச் சொல்ல வேண்டும். வாழ்வில் கடந்து வந்தவற்றின் நினைவுகள் மீது நடந்து பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவலால் பதிந்த எழுத்துக்கள் இவை. வாழ்வை ஆவணமாக்கல் வேண்டும் என்ற உந்துதலில் சிலவற்றைப் பதிவுசெய்துள்ளேன்.

என் எட்டு வயதில் வீரகேசரி, ஈழநாடு நாளிதழ்களைத் தந்து வாசிப்பில் எனக்கு நேசிப்பைத் தந்து அண்மையில் அமரத்துவமடைந்த என் பாசமிகு உயர் தந்தையார் வேலுப்பிள்ளை வேதநாயகம் அவர்களே என் முதற்குரு.

பத்திரிகை ஊடகத்தில் உற்சாகம் ஊட்டி எனக்கு புதியதோர் உலகத்தைக் காட்டிய உதயன் பிரதம ஆசிரியர் மதிப்புயர் ம.வ.கானமயில்நாதன் ஐயாவை ஞான குருவாகக்கொண்டது என் பாக்கியம்.

தேசிய அளவில் என் எழுத்துக்களைத் தெரியவைத்த வீரகேசரி தினசரி இதழின் பிரதம ஆசிரியர் ஆர். பிரபாகரன் அவர்களுக்கும் என் நன்றிகள்.

இவ் ஆக்கங்கள் உருவாக எனக்கு வீட்டில் உறுதுணை புரிந்து பொறுமை காத்த அன்பு மனைவிக்கும், இனிய இரு மகன்களுக்கும் நன்றிகள்.

இந்நூலை பொறுமைகாத்து அச்சிட்டுத் தந்த “நோபிள் பிரிண்டேர்ஸ்” நிறுவனத்தினருக்கும் நன்றிகள்.

வேதநாயகம் தபேந்திரன்

“தேன்தமிழ்”

கைதடி வடக்கு.

கைதடி, யாழ்ப்பாணம்.

2012, பெப்ரவரி, 10

01	அருகிவரும் கடிதம் எழுதும் பண்பாடு	- 01
02	தொலைக்காட்சியின் வருகையும் எம்மவர் வாழ்வியல் மாற்றங்களும்	- 09
03	யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியிடப் பயணங்கள் மூன்று தசாப்த காலத்தின் ஓர் பார்வை.	- 16
04	வாசிப்பில் நேசிப்பை வைத்து எழுத்தாணி பிடிக்கவைத்த கேசரி	- 23
05	சுற்றுலாத்துறை - காற்றுள்ளபோதே தூற்றிக்கொள்வோம்.	- 28
06	இயற்கையை நீ அழித்தால் இயற்கையால் நீ அழிவாய்	- 32
07	அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இப்படியும் செய்யலாமே?	- 36
08	மருகிவரும் தமிழ்மொழிச் சொற்கள்	- 40
09	தரைப்பாதை திறப்பும், புதிய வரவுகளும்	- 43
10	கூழலை மாசுபடுத்தும் "சொப்பிங் பாக்"	- 48
11	இயற்கையுடன் இணைந்து வாழப்பழகி உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பேணுவோம்.	- 53
12	மாற்று வலுவுள்ளோருக்கான வளங்கள், வாய்ப்புக்கள்	- 57
13	அருமையான பயன்தரும் எமது வளங்களை பிரதான உற்பத்தித் துறைகளில் பயன்படுத்துவோம்.	- 62
14	யாழ்ப்பாணத்தை புத்திஞம் பனந்தோப்பாக மாற்றிவரும் மத்தியஸ்த சபைகள்	- 66
15	பிள்ளைகளுக்குக் கதை சொல்லுதல் ஒரு தரிசனத்தின் பதிவு	- 69
16	சமூக அபிவிருத்தியில் சனசமூக நிலையத்தின் பங்களிப்பு. மூடப்படும் தியேட்டர்களும்	- 72
17	முகிழ்ந்து வரும் வியாபார நிலையங்களும்.	- 77
18	முதுமையை இதமாக்கும் பகல்நேர பராமரிப்பு நிலையம்	- 80
19	பயன்தூக்காது சமூகநயம் தூக்கி உதவும் குருதிக்கொடையாளர்களின் போற்றுதற்குரிய உன்னத பண்பு	- 84
20	பயனுள்ள ஓய்வூதியத் திட்டங்களில் இணைந்து முதுமைக் காலத்தை பயனுள்ளதாக மாற்றுவோம்.	- 88

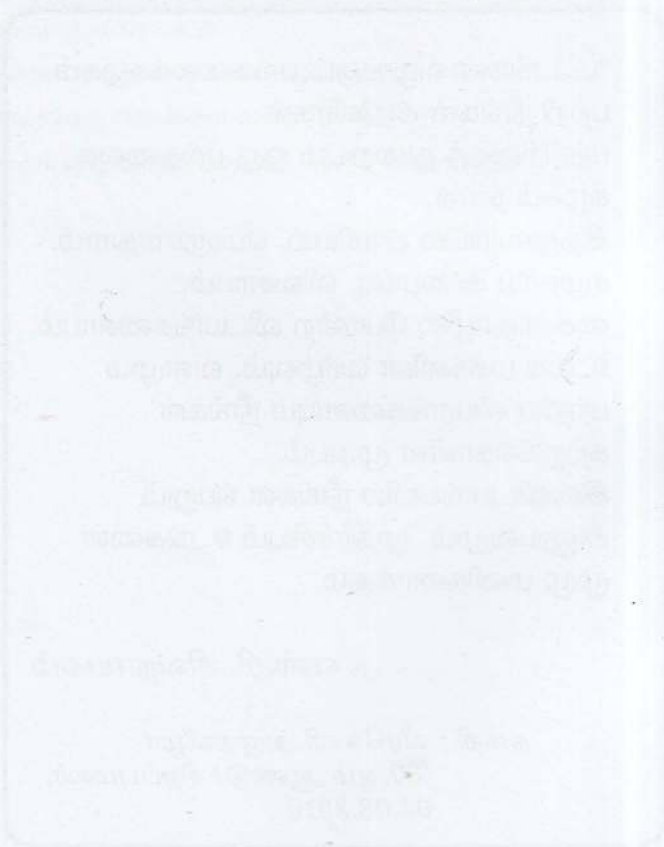
21	ஊடகங்கள் வளர்க்க வேண்டிய அபிவிருத்திப் பண்பாடு	- 93
22	யாழ்ப்பாணத்தில் விடுதிகளின் பெருக்கமும் வாடகைக் குடியிருப்பாளரின் அவதியும்	- 95
23	வெற்றியை நிச்சயப்படுத்துவது எப்படி?	- 100
24	அது ஒரு காலம்.. பனங்காய் காலம்	- 104
25	எம்மவர் திருமணங்களும் காலமாற்றங்களும்	- 107
26	கனவான் விளையாட்டு	- 109
27	வருவாய் தரும் வளங்களை அழிவிலிருந்து மீட்போம்.	- 113
28	மரணத்தை அறிவிக்கும் காலமாற்றங்கள்	- 116
29	மாறும் வாழ்வியலும் மறைந்து போகும் பொருள்களும்	- 119

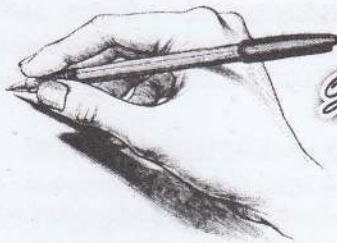
“பட்டங்கள் வழங்கும் பல்கலைக்கழகம்
பற்றி நீங்கள் அறிவீர்கள்.
பத்திரிகைத் துறையும் ஒரு பல்கலைக்
கழகம் தான்.

இத்துறையில் அரசியல், பொருளாதாரம்,
சமுதாய அமைப்பு, விவசாயம்,
கைத்தொழில் போன்ற விடயங்களையும்,
உலக மக்களின் வாழ்வும், வளமும்
பற்றிய விபரங்களையும் நீங்கள்
கற்றுக்கொள்ள முடியும்.
இவ்விடயங்களில் நீங்கள் பெறும்
அனுபவமும், முதிர்ச்சியும் உங்களை
முழு மனிதனாக்கும்.

- எஸ்.ரி. சிவநாயகம்

நன்றி : வீரகேசரி அமுதவிழா
(80ஆம் ஆண்டு) சிறப்புமலர்,
06.08.2010





அருவரு

கடிதம் எழுதும்
பண்பாடு

மொழியை எழுத்தைக் கற்றுக் கொண்ட மனிதனின் மன உணர்வின் வடிகால்களில் ஒன்றாகக் “கடிதம்” என்பதும் உள்ளது.

தகவல் தொழில்நுட்பத்தின் இராட்சத வளர்ச்சியும் அவை மிக மலிவு விலையில் மனிதருக்குக் கிடைத்தும், கூடவே சேர்ந்து கொண்ட அவசர வாழ்க்கையும் கடிதம் எழுதுதல் என்ற பண்பாட்டில் இருந்து எம்மைத் தூர வைத்துவிட்டது.

விலகிப்போகும் பண்பாடு ஒன்றை எழுத்தில் ஆவணமாக்கி மறையாமல் இருக்க பதிவுகளை மேற்கொண்டுள்ளேன்.

கடிதம் என்பது தமிழ் சொல்லா? இல்லை உருது மொழிச் சொல் என்கின்றனர் தமிழ் தெரிந்தோர்.

மடல், முடங்கல், திருமுகம் போன்றவை தான் தூய தமிழ்ச் சொற்கள் என்கின்றனர். காகிதத் தாளில் பேனாவால் கடிதம் எழுதி “என்வெலப்” எனக் கூறும் கடித உறையில் இட்டு பெறுமதிக் கேற்ப முத்திரை ஒட்டி தபால் பெட்டியினுள் இடும் முறையைப் பிரித்தானியர்தான் உலகிற்கு அறிமுகம் செய்ததாக வரலாறு கூறுகின்றது.

அப்படியானால் தமிழர்களாகிய எம்மிடையே கடிதம் எழுதும் முறையோ, பண்பாடோ இருக்கவில்லையா? இருந்திருக்கிறது. பண்டைய மன்னர் காலத்தில் புறாக்களின் கால்களில் செய்தியைக் கட்டி விட்டுத் தகவல் அனுப்பினார்கள்.

அரசர்கள் சேவகன் மூலமாகவோ, படைவீரன் அல்லது ஒற்றன் மூலமாகவோ தகவல் அனுப்பினர். மன்னராட்சி தமிழர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட ஐரோப்பியரான அந்நியராட்சி வந்தது.

பிரித்தானியர் எமக்கு கற்பித்துவிட்டுப் போன பண்பாட்டு அம்சங்களில் ஒன்றுதான் இன்றைய கடித முறை. கற்பித்துவிட்டுப் போனதும் எம்மை விட்டுக் கைவிட்டுப் போகும் கட்டத்தில் உள்ளது.

அப்படியானால் இன்று யாரும் கடிதம் எழுதுவதில்லையா?

எழுதுகிறார்கள்தான். வங்கிகள், காப்புறுதி நிறுவனங்கள், நிதி நிறுவனங்கள், பிற நிறுவனங்கள் வாடிக்கையாளருக்கும், தேவையானோருக்கும் உத்தியோகபூர்வ கடிதங்களை அனுப்புகின்றன. அவையும் கணினியால் வடிவமைக்கப்பட்ட கடிதங்கள் தான். அரசுதிறை நிறுவனங்களும் கணனித் தயாரிப்புக் கடிதங் களையே அனுப்புகின்றன. பெட்டிசம் போடுதல், மொட்டைக் கடிதம் எனக் கூறப்படுகின்றவகைக் கடிதங்கள் எழுதப்பட்டு அரசு துறைக்கோ, ஆள்களுக்கோ அனுப்பப்படும் நிகழ்வுகள் இன்னமும் தொடர்கின்றன. மொட்டைக் கடிதம் எழுதுவதில் பெயர்போன சில கிராமத்தவர்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளனர். பெயர்களுக்கு முன்னால் “பெட்டிசம்” என அடைமொழியை இட்டு அழைக்கப்படும் மனிதர்களும் எம்மிடையே உள்ளனர். இந்தக் கடிதங்கள் நன்மை, தீமை இரண்டையும் தருகின்றன.

எமது நாட்டில் சிறைச்சாலைகளிலும் தடுப்பு முகாம்களிலும் உள்ளோரில் அனுமதி கிடைத்த சிலர் தமது மன உணர்வுகளை உறவுகளுக்குத் தெரியப்படுத்தக் கடிதம் எழுதி அனுப்புகின்றனர். இக்கடித முறையும் எம்மிடையே கொடிய யுத்தத்தின் நிழலாக இன்னமும் உயிர்வாழ்கின்றது. இது ஓர் வேதனையான கடித முறைதான்.

விடலைப்பருவம் படலை தட்டிப்பார்க்கும் பருவ வயதின் “ரீன்ஏஜ்” என்பார்களே. அவர்களும் கடிதம் எழுதும் முறையைச் சிறியளவிலாவது கடைப்பிடிக்கின்றனர். தமது விருப்பங்களை எழுத்தில் வடித்து நேரடியாகவோ, மூன்றாம் தரப்பு அனுசரணை (தூது) ஊடாகவோ சமர்ப்பிக்கின்றனர்.

இது சற்றுச் சுவையான கடிதப் பரிமாற்றம்தான். ஆனாலும் பெரும்பாலான “ரீன்ஏஜ்” பருவத்தினர் கைத்தொலைபேசிகளில் எஸ்.எம்.எஸ் போடுதல் படங்களை தகவலாக அனுப்புதல், ஈமெயில் அனுப்புதல் என மாறிவிட்டனர்.

சரி கடிதம் எனும் பண்பாட்டைப் பின்னோக்கிப் பார்ப்போம்.

இலங்கையில் பிரித்தானியர் ஆட்சிக் காலத்தில்தான் தபால் சேவை ஆரம்பிக்கப்பட்டதாகக் கூறுகின்றனர். கல்வியில் சிறந்து விளங்கிய எம்மவர்கள் நாட்டின் நாலா பாகங்களிலும் உயர், நடுத்தர பதவிகளை வகித்தனர்.

மலேசியாவிற்கும், சிங்கப்பூரிற்கும் ஏராளம் பேர் உத்தியோகம் பார்க்கச் சென்றனர். அங்கிருந்து “மணி ஓடர்” எனும் காசுக்கட்டளை மூலமாக இங்கிருக்கும் தமது உறவுகளுக்கு மாதாந்தச் சம்பளத்தை அனுப்பினார்கள். அவ்வாறு அனுப்பும்போது மணி ஓடருடன் சேர்த்துக் கடிதம் ஒன்றும் இருக்கும்.

இதில் தமது உறவுகளின் சுக துக்கங்கள், தமது சுகதுக்கங்கள் எழுதப்பட்டிருக்கும். நாட்டின் நாலாபக்கங்களிலும் வெளி நாடுகளிலும் இருப்போர் கடிதங்கள் மூலமாகவே உறவாடினர். கடிதத்தைச் சுமந்து வரும் தபால்காரன் வரவை எதிர்பார்த்து வழிமேல் விழி வைத்துக் காத்திருப்பார்கள். வருகின்ற சைக்கிள்காரர்கள் எல்லோரும் தபால் காரனாகத் தெரியும் உணர்வு வரும். கடிதத்தில் முகம் பார்ப்பார்கள், உணர்வுகளால் எழுத்துக்களுடன் கதைப்பார்கள். அடுத்த கடிதம் வரும் வரையில் இந்தக் கடிதத்தை அடிக்கடி எடுத்து வாசிப்பார்கள். ஆழமான உறவு ஒன்று எழுத்துக்களின் மீது இருந்தது.

இப்போது தொலைபேசியில் கதைப்பதால் அது காற்றுடன் காற்றாகக் கரைந்து போய்விடுகின்றது. கடிதம் சடப்பொருளாயினும் இரத்தமும் சதையும் உயிருமுள்ள மனிதர்களுக்கு அது உயிர்ப்பொருளாகவே அப்போது தெரிந்தது.

ஒரு முறை நாடாளுமன்றத்தில் அமைச்சர் என். எம்.பெரேரா “யாழ்ப்பாணத்தவரின் பொருளாதாரம் மணி ஓடர் பொருளாதாரம் தான். மலேசியா, சிங்கப்பூர் சம்பளங்களும் பென்சன்களும், தென்பகுதியிலிருந்து போகும் உத்தியோகச் சம்பளங்களின் மணி ஓடரும்தான் அவர்களின்

உயிர்நாடி" என கூறியதாக மூத்தோர்கள் நினைவு கூருகின்றனர்.

மணி ஓடர் பொருளாதாரம் 1977 ஆம் ஆண்டைத் தொடர்ந்து மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்றதாலும், 1980ஐத் தொடர்ந்து மேற்கு ஐரோப்பிய, வடஅமெரிக்கா, ஓசானிக் நாடுகளுக்குச் சென்றதாலும் "ட்றாவ்ன்" எனப்படும் வங்கி வரவுப் பொருளாதாரமாகவும் மாறியது.

அப்போது விமானம் ஏறிவரும் வங்கி வரைபுடன் (ட்றாவ்ட்) உடன் தமது உறவுகளுக்கு கடிதம் அனுப்பினர். தமது சுக துக்கங்களைப் பகிர தனியாகவும், கடிதம் அனுப்பினார்கள். இப்போது இருப்பதைப் போல தொலைபேசி வசதிகள் அப்போது இல்லை.

மொழி தெரியாத, மனிதர்களைப் புரியாத, உடலுக்கு பழக்கமில்லாத சுவாத்தியமுள்ள இடத்திலிருந்து கடிதங்களை எழுதி அனுப்புவதில் புலம் பெயர் உறவுகள் அக்கறை செலுத்தினர்.

அவர்களும், இங்குள்ளோரும் கடிதத்தில் முகம் தேடினர் காகிதத்துடன் பேசினர். ஆனந்தக் கண்ணீர்பொழிந்தனர். இடையிடையே தொலைபேசியிலும் கதைத்தனர்.

கடிதங்களைக் காவிரைவதற்கு காங்கேசன்துறைக்கும் கொழும்புக்குமிடையே ஒரு புகையிரதச்சேவை நடைபெற்றது.

இச்சேவையிலீடுபடும் புகைவண்டியை மெயில் ரெயின் என அழைப்பார்கள்.

மாலை 6 மணி 5 நிமிடத்திற்கு கொழும்பை நோக்கி ஒன்றும், அதே நேரம் கொழும்பிலிருந்து காங்கேசன் துறைநோக்கி ஒன்றுமாக மெயில் ரெயின்கள் பயணத்தைத் தொடங்கும்.

இச்சேவையில் பயணிகளும் ஏறிப் பயணம் செய்வார்கள்.

காங்கேசன்துறையிலிருந்து புறப்படும் மெயில் ரெயின் அன்றைய தினம் சேர்ந்த தபால்களை வழிகளில் உள்ள புகையிரத நிலையங்களில் சேரித்துக் கொண்டே கொழும்பை நோக்கிப் பயணிக்கும்.

அதேபோல கொழும்புக் கோட்டையிலிருந்து காங்கேசன் துறைநோக்கிப் பயணிக்கும் புகையிரதமும் தபால்களைச் சேகரித்தவாறு

வடக்கு நோக்கிப் பயணிக்கும். இதிலும் பயணிகள் ஏறமுடியும்.

இந்த மெயில் ரெயினில் பிரயாண தபால் நிலையம் ஒன்று பரு சுறுசுறுப்பாக இரவு முழுவதும் இயங்கிக் கொண்டிருக்கும்.

ரயில் ஓட ஓட கிடைத்த தபால்கள் தரம் பிரிக்கப்படும். அந்தந்தத் தபால் நிலையங்களுக்குரியவை தனியான தபால் பைகளில் இடப்பட்டுக் கட்டப்படும். அநுராதபுரத்தில் இரு ரயில்களும் சந்திக்கும். கொழும்பிலிருந்து வரும் தபால் ரயிலுக்கு காங்கேசன் துறை முதல் அநுராதபுரம் வரையிலான தென்பகுதி பிரதேச தபால் நிலையங்களின் தபால்கள் பைகளில் கட்டப்பட்டு அங்கிருந்து வரும் மெயில் ரெயிலுக்கு மாற்றிக் கொடுக்கப்படும்.

காங்கேசன்துறையிலிருந்து கொழும்புக் கோட்டை நோக்கிப் பயணிக்கும் மெயில் ரெயின் அநுராதபுரத்திற்கு அப்பாலுள்ள புகையிரத நிலையங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் அந்தந்த பிரதேசங்க ளுக்குரிய தபால் பைகளை ஒப்படைத்தவாறு செல்லும்.

அதேபோல வடக்கு நோக்கிப் பயணிக்கும் மெயில் ரெயினும் அநுராதபுரத்திற்கும் காங்கேசன் துறைக்கும் இடைப்பட்ட பிரதேசங்களில் வரும் தபால்கள்களுக்கு உரியவற்றை ஒப்படைத்துச் செல்லும்.

இத்தூரித சேவையால் அன்றைய தினம் மாலை 4 மணி வரையில் சேர்ந்த தபால்கள் பெரும்பாலும் அடுத்த நாள் காலையில் உரிய இடங்களுக்குச் சென்றடைந்தது.

கடிதப் பாவனையில் மிகப்பெருமளவில் தங்கியிருந்த பொதுமக்களும், நிறுவனங்களும் இதனால் மிகப் பெரும் நன்மை அடைந்தனர்.

இப்போதும் மெயில் ரெயின் வவுனியா தாண்டிக் குளத்திற்கும் கொழும்புக் கோட்டைக்குமிடையே பயணித்துக்கொண்டிருக்கின்றது.

எப்போது காங்கேசன்துறைவருமென நீங்கள் கேட்பது என் காதில் விழுகின்றது.

காலம்தான் விடையைக் கூறவேண்டும்.

கடிதம் நீதிமன்றங்களில் சான்றுப் பொருளாக சமர்ப்பிக்கப் படும்

வழக்கம் இன்னமும் தொடர்கிறது.

சினிமாவிலும் கடிதம் மிகப் பெரும் கருப்பொருளாக நீண்டகாலமாக இருந்துவருகிறது.

40 வருடங்களுக்கு முன்பு வந்த “தபால்காரன் தங்கை” எனும் ஜெய்சங்கர் நடித்த படத்தில் ஒருவர் மனதை ஒருவர் அறிய உதவும் சேவை இது... எனும் பாடல் வருகிறது. கடிதம் கொடுக்கும் தபால்காரனின் கதையாக படமும், பாடலும் வருகிறது.

ஆசையில் ஓர் கடிதம் எனும் படம் அண்மைக்காலத்தில் வந்தது. கடிதம் என்பதை வைத்தே ஏராளம் சினிமாப் பாடல்கள் வெளிவந்துள்ளது. நாடகங்கள், சிறுகதைகள், நாவல்கள் என யாவற்றிலும் கடிதம் என்று தவிர்க்க முடியாத ஒன்றாக இருந்துள்ளது.

கடிதம் எழுதும் வழக்கம் அருகிவிட்டாலும் பாடசாலை மாணவர்களுக்கு 3ஆம் வகுப்பு முதல் ஜி.சி.ஈ சாதாரணம் வரை கடிதம் எழுதும் வகைகள், நுட்பங்கள் மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்களால் கற்பிக்கப் படுகின்றன. பத்திரிகைகளில் பேனா நண்பர் பகுதி என முன்பு வந்தது. இப்போதும் சில பத்திரிகைகளில் வருகின்றன.

இதன் ஊடாகக் கடிதம் எழுதி நண்பர்கள் ஆனோர் பலர். திருமணம் செய்து கொண்ட சிலரும் உள்ளனர். பேனா நண்பர் பகுதி இப்போது “பேஸ்புக்” இணைய நண்பர்கள் என மாறிவிட்டது.

உலகின் பெரிய பதவி வகித்தவர்கள் எழுதிய கடிதங்கள் பிற்காலத்தில் பெரிய தொகைக்கு ஏலம் போயுள்ளன. தலைவர்களின் கடிதங்கள் நூல்களாகவோ, இலக்கியங் காளாகவோ உயிர்வாழ்கின்றன.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தில் சிறையிலிருந்த ஜவஹர்லால் நேரு எழுதிய கடிதங்கள் உலகப்புகழ் பெற்ற கடித இலக்கியங்களில் ஒன்றாகப் போற்றப்படுகின்றது. தமது நட்பின், காதலின் சாதனையின், துக்கத்தின் அடையாளக் கடிதங்களை ஞாபகத்திற்கு வைத்திருக்கும் வழக்கம் சிலரிடம் தொடருகின்றது.

கடிதங்கள் உள்நாட்டிலிருந்தும், வெளிநாட்டிலிருந்தும் வரும் காலங்களில் அவற்றின் முத்திரையைச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் பழக்கம் மாணவர்களிடையேயும், வளர்ந்தோரிடமும் இருந்தது. இது அறிவை

வளர்க்கும் சிறந்த பொழுதுபோக்காக இருந்தது. பாடசாலைகளில் முத்திரை சேரிக்கும் கழகங்களும் முன்பு சிறப்பாக இயங்கியுள்ளன. கடிதம் எழுதும் பழக்கம் சரிந்து விட்டதால் அப்பழக்கமும் அருகிவிட்டது. இப்போது முத்திரைகளின் மாதிரிகளை அச்சிட்டு விற்கும் நடைமுறை தோன்றிவிட்டது.

கடிதம் எழுதுதலைப் பற்றிப் பெரியவர் ஒருவர் கூறும் போது “கழுத்தைக் கொடுத்தாலும் எழுத்தைக் கொடுக்கக்கூடாது” என்றார். எழுத்தில் எழுதும்போது உணர்வுகளைக் கண்டபடி கொட்டாது நிதானமாக இருக்க வேண்டும் என்பதையே அப்படிச் கூறினார். கண்டபடி கடிதங்களை எழுதி பரம்பரைப் பகை கொண்டாடும் குடும்பங்களும் உள்ளன.

1990 ஜூன் மாதம் மீண்டும் தொடங்கிய யுத்தம் காரணமாக மெயில் ரெயின் வருவது ஒரேயடியாக நின்றுவிட்டது. மின் சாரம், தொலைத்தொடர்புவசதிகள், தரைவழிப் போக்குவரத்து யாவும் ஒரேயடியாக நின்று போனது. தகவல் தொழில்நுட்பத்திலிருந்து விலகி இருண்ட யுகத்திற்குள் போனோம்.

சிறிது காலத்திற்குப் பின்பு யாழ்ப்பாணம் வந்த சரக்குக் கப்பல்களில் தபால் பைகள் வரத் தொடங்கின.

குமண, லில்லி லில்லி, லங்கா முடித, சஜிந்தா, அட்லான்ரிக் ரீபர் போன்ற பெயர்களைக் கொண்டு கப்பல்கள் தபால்களைச் சுமந்து வந்தன. பெரும்பாலும் இரண்டு மூன்று மாதத்திற்கொருமுறை தான் தபால்கள் கப்பலில் வரும். மிகமிக ஆவலுடன் கடிதங்களைப் பார்த்துக் காத்திருப்போம். வெளியூர்களில் பிந்திப் போட்ட கடிதம் முந்தி இங்கே கிடைக்கும் முந்திப்போட்ட கடிதங்கள் பிந்திக் கிடைக்கும். விசித்திரங்கள் உள்ள கடிதப் பரிமாற்றத்தை யாவரும் ஏற்றுஆகத்தான் வேண்டும்.

1990 ஜூன் முதல் 1991 ஒக்டோபர் வரை யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கேரளவு சங்குப்பிட்டி ஊடாகவும், 1991 நவம்பர் முதல் 1993 மே வரையில் கொம்படி ஊரியான் ஊடாகவும் 1993 ஜூன் முதல் 1996 மே வரை கிளாலி ஊடாகவும் எமது வெளியிடப் பயணங்கள் நிகழ்ந்தன. அப்போது செல்லும் பயணிகளிடம் கடிதம் கொடுத்து விரும் வழக்கம் இருந்தது.

பருத்தித்துறையிலிருந்து திருகோணமலை நோக்கி “ஐரிஸ்மோனா” எனும் கப்பலும் பலத்த கட்டுப்பாடுகளுடன் பயணிகளுடன் பயணம் செய்த போதும் கடிதங்கள் கொடுக்கும் வழக்கம் இருந்தது. இக்காலத்தில் சர்வதேச

செஞ்சிலுவைச் சங்கக் குழுவின்ர் அவசர தேவைகளுக்கு உடனடி தகவல் பரிமாற்றத்திற்கு உதவினர். இதனால் பெரும் நன்மைகள் கிடைத்தன.

இக்காலத்தில் புலம்பெயர் நாடுகளில் இருக்கும் உறவுகளுடன் தொலைபேசியில் கதைத்துப் பணம் வாங்க வுவுனியா, கொழும்பு போன்ற இடங்களுக்குச் செல்லும் வழக்கம் இருந்தது.

1996 மே மாதத்துடன் யாழ் குடாநாடு அரசாங்கத்தின் முழுமையான கட்டுப்பாட்டினுள் வந்ததும் கடிதங்கள் விமானம் மூலமாகவும், கப்பல்கள் மூலமாகவும் செல்லத் தொடங்கின. உள்வரத் தொடங்கின.

தொலைபேசியின் வரவு பல இடங்களிலும் நிகழ கடிதம் எழுதும் பழக்கத்தில் சடுதியான வீழ்ச்சி காணப்பட்டது.

2003 ஆம் ஆண்டில் கைத்தொலைபேசிகள், இணைய, மின்னஞ்சல் வசதிகள், வரத் தொடங்க கடிதங்களின் தோற்றம் கிட்டத்தட்ட அடிபட்டுப் போனது.

புலம்பெயர் உறவுகளும் புகைப்படங்களை மின்னஞ்சல் மூலம் அனுப்புவது அதிகரிக்க கடிதங்கள் வருவது குறைந்தே போனது.

வாழ்ந்த வாழ்வின் சவடுகளின் மீது மீண்டும் நடந்து பார்ப்பது சுக அனுபவம்தான்.

நன்றி : உதயன் 20.08.2010



தொலைக்காட்சியின் அருகையும்



எம்மவர் வாழ்வியல் மாற்றங்களும்

விஞ்ஞானம் வேக வேகமாய் வளர்ந்த போது மனித வாழ்க்கை முறைகளும் அதற்கேற்ப மாற்றம் கண்டன. மனித குலத்தின் வாழ்க்கையை மேம்படுத்துவதற்கு மனிதன் விஞ்ஞானத்தில் இருந்து கண்டெடுத்த அற்புத முத்துக்கள் ஏராளம்! ஏராளம். அதில் ஒன்று தான் தொலைக்காட்சி. இது எமது நாட்டினுள் குறிப்பாக குடா நாட்டினுள் வந்ததும் எமது வாழ்க்கை முறைகளை மாற்றிப்போட்ட விதம் குறித்து இங்கே பதிவு செய்யப்படுகின்றது.

1970 முதல் 1977 வரை இலங்கையின் பொருளாதாரம் இறுக்கமாக மூடப்பட்டிருந்தது. 1977 ஜூலை மாதத்தின் பின்னர் திடீரெனத் திறந்து விடப்பட்டபோது 1978 இல் தொலைக்காட்சி என்பதும் புதிய வரவாக இருந்தது.

ஜே.எல். பெயார்ட் எனும் விஞ்ஞானியால் தொலைக்காட்சி கண்டுபிடிக்கப்பட்டு மிக நீண்ட காலத்திற்குப் பின்பே எமது நாட்டினுள் தொலைக்காட்சி நுழைந்து கொண்டது.

தொலைக்காட்சி என்பதைக் காட்சி வானொலி என்னும் சொல் கொண்டு பி.பி.சி. தமிழோசையில் சங்கர் எனும் தமிழறிஞரான ஒலிபரப்பாளர் அழைத்ததும் நினைவு கூரத்தக்கது.

யாழ் குடாநாட்டினுள் 1978 இலேயே தொலைக்காட்சியைக் கொண்டு வந்து பொதுமக்களுக்குக் காட்டிய பெருமை யாழ்.- மாநகர சபைக்குரியது.

சுப்பிரமணியம் பூங்காவில் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியொன்று உயரமான சிமெந்துக் கட்டில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதில் இந்தியாவின் தூரதர்ஷன் தொலைக்காட்சி பார்ப்பதற்காக யாழ். குடாநாட்டின் சகல பாகங்களிலிமிருந்து மக்கள் கூடுவார்கள். கறுத்த எறும்புகள் ஆயிரக்கணக்கில் மொய்த்தது போன்று அடிக்கடி தெரியும் திரையில் இடையிடையே ஒளிக் கீற்றாகப் படம் தெரியும். தெளிவற்றதாகவும், விளங்காமல் இருந்தாலும் கூட அதைப் பார்ப்பது எமக்குப் பரவசம் தந்தது. ஒரு காலத்தில் ஆடம்பரப் பொருளாக கருதப்பட்ட தொலைக்காட்சி அத்தியாவசியப் பொருளாக இன்று பலரது வீடுகளுக்குள் புகுந்துவிட்டது வேறு விடயம்.

இலங்கை ஜப்பானிய நட்புறவின் அடையாளமாக கொழும்பு 07 இல் ரூபவாஹினிக் கூட்டுத்தாபனமும், அலைவரிசைக் கோபுரமும் அன்பளிப்பாகக் கட்டி 1982 இல் வழங்கப்பட்டது.

“ரூபவாஹினி” எனும் சிங்களச் சொல்லுக்குத் தமிழில் தொலைக்காட்சி எனப் பொருள் தருவது பலருக்கும் தெரியாமல் இருக்கலாம். ரூபவாகினியை இலவசமாகக் கொடுத்துவிட்டு தொலைக்காட்சிப் பெட்டி விற்பனையை ஏகபோக வியாபாரமாகக் கொண்டு ஜப்பான் பல மடங்கு பணம் உழைத்தது பரகசியம்.

அப்போது வந்த சொனி (Sony) ரக தொலைக்காட்சிப் பெட்டிகள் இன்றுவரையும் சில வீடுகளில் “பவர்” குன்றாது இருப்பதனையும் காணலாம்.

ரூபவாஹினி வருவதற்கு முன்பு 1980 இலேயே தொலைக் காட்சியுடன் டெக் மூலம் படம் காண்பிக்கும் புதிய வியாபாரம் ஒன்று வேகமாகப் பெருக்கெடுத்தது. பெரும் பணக்காரர்கள் சொந்தமாக வீடுகளிலேயே தொலைக்காட்சியை வைத்திருக்க நடுத்தர வர்க்கமும், வறிய மக்களும் இரண்டு ரூபா கொடுத்து படம் பார்த்தனர்.

இதனால் தியேட்டர் என்ற ஒன்றுக்குள் மட்டும் அடங்கிப் போயிருந்த சினிமாவுக்கு திடீரென விருதலை கிடைத்தது. வீடியோ என்ற ஊடகம் மூலமாக சினிமா பட்டினொட்டியெங்கும் பரவியது. தென்னிந்தியாவில் வெளியாகும் தமிழ் படங்கள் இலங்கைவர இரண்டு, மூன்று வருடங்களாகிய நிலைமை ஒரே நாளில் தலைகீழாக மாறியது.

வடமராட்சி, மன்னாரின் கரையோர கிராமங்களில் கள்ளக்கடத்தல் மூலமாகவும், கப்பல், விமானம் மூலமாகவும் இலங்கைக்குள் வீடியோ

கசற்றாக சினிமா நுழைந்தது. வீடியோ கசற் தொலைக்காட்சி, டெக் வாடகைக்குக் கொடுக்கும் வியாபாரம் பட்டி தொட்டியெங்கும் பரவியது. இப்போதிருக்கும் ஆட்டோ அப்போது இல்லை. கார் அல்லது ரக்சியில் ஒலிபெருக்கி கட்டி ஊர்ஊராகத் திரிந்து இன்ன திகதியில் இந்த ஊரில் இந்தப் படம் காண்பிக்கப்படும். அதற்குரிய கட்டணம் இவ்வளவு என்று அறிவிக்கப்படும். தூர உள்ளவர்கள் சைக்கிளில் சென்றும் படம் பார்ப்பார்கள். ஒரு படமாயின் இரண்டுரூபாவும் மூன்று படமாயின் ஐந்துரூபாவும் எனக் கட்டணம் வசூலிக்கப்பட்டது.

முக்கிய சந்திகளில் படம் காண்பிக்கப்படுவது பற்றிய அறிவிப்பு ஒட்டப்பட்டிருக்கும். கடையடி, கோயில், சந்தையடி என மக்கள் கூடும் இடமெங்கும் படம் காண்பிக்கப்படுவது பற்றியே கதையாகவிருக்கும்.

சிவராத்திரிக்கு கோயில்களில் பூசை, பஜனைகளில் சிலர் விரதமிருக்கப் பலர் சிவராத்திரி விசேட காட்சியில் விடிய விடியப் படம் பார்த்ததும் நிகழ்ந்தது. ஆலயங்களின் திருவிழாக்களில் உபயகாரர்கள் திருவிழா முடிந்ததும் இரவு முழுவதும் படம் காண்பிக்கும் பழக்கமும் இருந்தது. திருமணம், மங்கைப் பருவ மங்கல நீராட்டுவிழா, புதுமனை புகுதல் ஆகியவை இடம்பெற்றால் 3ஆம் நாளோ, 4ஆம் நாளோ இரவு முழுவதும் இலவசமாகப் படம் காண்பிப்பது ஒரு மரபாக மாறியிருந்தது. இவ் வழக்கம் இப்போதும் அங்கொன்றும், இங்கொன்றுமாக நிகழவே செய்கின்றது. அக் காலத்தில் ஆலய, சனசமூக, பாடசாலை வளர்ச்சி நிதிக்கு என்று படங்கள் காண்பித்து நிதிசேகரிக்கும் வழக்கமும் இருந்தது.

இம் மாற்றங்கள் தியேட்டருக்கு இருந்த கவர்ச்சியை நிறையவே குறைத்து விட்டன. இதனால் குடும்பமாகச் சென்று ஆற அமர இருந்து படம் பார்க்கும் நீண்ட நாள் வழக்கம் ஒன்று வேகமாகவே விடைபெறத் தொடங்கியது.

ரூபவாவுறியின் வரவின் பக்கம் மீண்டும் போவோம். கொழும்பில் தற்போதும் இருக்கும் பிரபலமான நகைக்கடையொன்றின் அலுவலகங்களில் ஒவ்வொரு புதன்கிழமை இரவும் சினிமாப்படம் காண்பிக்கப்பட்டது. தொலைக்காட்சி இருந்த மிகச் சிலரது வீடுகளில் ஊர்முழுவதும் ஒன்றுகூடிப் படம் பார்க்கும். எப்போதாவது இருந்து விட்டு தமிழ் நாடகம் காண்பிக்கப்படும். வாரம் ஒரு நாளில் கலை அரங்கம் எனும் நிகழ்வும் இடம் பெற்றது. மிகுதியாகவும் சிங்கள நிகழ்ச்சிகள்தான். புதன்கிழமை இரவுப் படங்களில் எம். ஜி. ஆர். நடித்த படங்கள் தவிர யாவரினதும் படங்களும் காட்டப்பட்டன.

எம். ஜி. ஆரைத் தவிர்த்தது, அக்கால அரசியலோ தெரியவில்லை. பார்த்துப் படங்களின் கதைகளைப் பார்க்காதோருக்குச் சொல்லும் வழக்கமும் இருந்தது. 1983 ஜூலை மாத இனக் குழப்பங்களால் புதன்கிழமைப் படமும் அற்றுப் போனது.

இலங்கையில் தனியார் தொலைக்காட்சி அலை வரிசைகளுக்கு அனுமதி வழங்கும் முறை 1990களில் தான் வந்தது. அதுவரையில் அரசின் ஏகபோகமாகவே தொலைக்காட்சி இருந்தது.

ரூபவாஹினி வர முன்பு 1980இல் நடைபெற்ற சர்வதேச ஒலிம்பிக் போட்டிகளை 1981இல் என் சிறுபாரயத்தில் வீடியோவில் பார்த்த ஞாபகம் நிழலாடுகிறது. 1976இல் தான் செம்மதித் தொழில் நுட்பத்தைப் பயன்படுத்தி கனடா நேரடி ஒளிபரப்பு முறையை அறிமுகம் செய்தது. ஆயினும் எமது நாட்டில் ரூபவாஹினியின் வரவின் பின்பான ஆண்டுகளில்தான் நேரடி ஒளிபரப்பு வந்தது.

1977ற்குப் பின்பு எம்மவர் நிறையப் பேர் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் செல்லத் தொடங்கினர். செல்வம் ஈட்டி 1980 முதல் தாயகம் திரும்பத் தொடங்கியபோது ரீ.வி. டெக்குடன் வந்தனர்.

ரூபவாஹினியை வட மாகாணத்தில் தெளிவாகப் பார்ப்பதற்காக கிளிநொச்சி கொக்காவிலில் தொலைத் தொடர்புக் கோபுரமொன்றும் அமைக்கப்பட்டது. இதனால் யாழ்ப்பாணத்து வீடுகளில் அன்ரனாக்கள் உயர எழும்பத் தொடங்கின.

இன்றைய கேபிள்கள் போல அன்றும் புதுவகை வியாபார மொன்று முளைத்தது. தொலைக்காட்சி அன்ரனா மூலமாக சுமார் 4 கிலோமீற்றர் வட்டாரத்துக்குள் படங்களை ஒளிபரப்புச் செய்யும் முறையே அது. ஒளிபரப்பு உரிமையாளர்கள் அன்ரனா உள்ள வீடுகளுக்குச் சென்று காட் ஒன்றைக் கொடுத்து படம் பார்ப்பதற்காக மாத வாடகை வசூலிக்கும் வழக்கமும் இருந்தது.

அக்காலத்தில் வீடுகளில் நிகழும் மங்கல நிகழ்வுகளைப் படம் பிடித்துக் கொடுக்கும் புதிய வகை வியாபாரமொன்றும் உருவாகியது. பிறந்தநாள் கொண்டாடுவதும் கட்டாயச் சடங்கென்ற நிலை உருவாகியது. வீடியோ எடுக்காமல் கொண்டாட்டமே இல்லை என்ற நிலையும் உருவாகியது. இன்று கீ பேத்தேயும் வந்துவிட்டது. கோண்டாவில் வடக்கு

இலங்கையிலேயே “வீடியோ கிராமம்” என்ற பெயரை எடுக்குமளவிற்கு அங்குள்ளோர் இத்தொழிநுட்பத்தில் பேர் பெற்றவர்களாகினர்.

பொது நிகழ்வுகளை எல்லாம் வீடியோவில் பதிவு செய்யும் வழக்கம் எங்கும் பரவியது. மினி தியேட்டர், மினிசினிமா, நகர, கிராம வேறுபாடின்றி புது வியாபாரமாக உருவாகியது. சில தியேட்டர்கள் கூட மினி சினிமாக்களை உருவாக்கிப் பணம் உழைக்கும் காலமாற்றம் ஏற்பட்டது. இதேவேளை ஆபாசப் படங்கள் காண்பித்து பிடிபட்டுத் தண்டனை பெற்ற மினிசினிமாக்களும் உள்ளன.

1980, 1983 இற்குப் பின்பு ஐரோப்பிய, வடஅமெரிக்க நாடுகளை நோக்கிய எம்மவரின் புலம் பெயர்வு ஏற்பட்டது. அதன் பயனாக பண வரவுகள் வேகமாக உள்நிகழ்ந்தன. விகளும் அன்ரனாக்களும் பலரது வீடுகளில் முளைத்தன. 1990 ஜூனில் உள்நாட்டு யுத்தம் மீண்டும் தொடங்கியது. மின்சாரம் இல்லாத யாழ்ப்பாணமாகியது. இறுக்கமான பொருளாதாரத் தடை விதிக்கப்பட்டது. தேவைதான் கண்டுபிடிப்புக்களின் தாய் என்பார்கள்.

அதுபோல சைக்கிள் டைனமோவினைச் சுற்றி றேடியோ கேட்பதும், ரி.வி பார்ப்பதும் எமக்கு அறிமுகமாகியது. ஜெனரேற்றர் மூலம் மின்சாரம் பெற்றுப் படம் பார்த்ததும் நிகழ்ந்தது.

1996இல் நிலப்பரப்பின் மீதான ஆளுகை கைமாறியதைத் தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத்திற்கு மின்சாரம் மீளவும் படிப்படியாக வந்தது. அப்போது “டிஷ்” அன்ரனாக்களைப் பாவித்து இந்திய தமிழகத்து அலைவரிசைகளையும் பார்க்கும் புதிய முறை உருவாகியது. “டிஷ்” அன்ரனாக்களின் வருகையால் கொழும்பிலிருந்து ஒளிபரப்பாகும் தேசிய தொலைக்காட்சிகளின் செல்வாக்கு மங்கியது.

கேபிள் மூலமாக இணைப்புக்களை வழங்கும் புதிய வியாபாரமொன்றும் முளைத்தது இணைப்புக்களை வழங்கி அதனைப் பராமரிக்கத் தனியாக ஆள்களை வேலைக்கு வைத்திருப்போரும் உள்ளனர். தொலைபேசிக் கம்பங்களும், மின்சாரக்கம்பங்களும் கேபிள் இணைப்பாளர்களுக்கு கைகொடுத்தன.

கேபிள் இணைப்பு மூலமாக அல்லது “டிஷ்” அன்ரனா மூலமாக தொலைக்காட்சி பார்க்கும் முறை வந்தபோது சின்னத்திரை தொடர் நாடகங்களை பார்க்கும் புதுப்பழக்கம் மக்களைத் தொற்றியது.

சின்னத்திரை நடிகர்களும், நட்சத்திர அந்தஸ்துப் பெற்றனர். பெரிய திரை நடிகர்களும் சின்னத்திரைக்குப் போனார்கள். போதைவஸ்துப்போல மயக்கும் அந்த நாடகங்கள் மக்களை வசீகரித்து விட்டன. வீடுகளிலும், அலுவலகங்களிலும், பொதுவான இடங்களிலும் தொடர் நாடகங்களைப் பற்றிய கதையாகியது.

மின் தடைவந்தால் ஜெனரேட்டர் மூலம் மின்சாரம் பெற்றுத் தொடர் நாடகங்களைச் சிலர் பார்க்கும் அளவுக்கு ஆள்களை மயக்கிவிட்டது. 2008 நவம்பரில் நிஷா குறாவளி அடித்து ஒருவாரம் மின்சாரம் இல்லாத போது தொடர் நாடகங்களுக்கு அடிமையானோர் பட்டபாடு சொல்ல முடியாது. ஜெனரேட்டரைப் பயன்படுத்தி தொடர் பார்த்த சிலரும் உள்ளனர். குடும்பப் பெண்கள், முதியோர் வெளியிடங்களில் போவதைக் கூடியளவு தவிர்த்து வீடுகளுக்குள் முடங்கினர். தொடர்நாடகம் பார்ப்பதற்காக உழைக்கப் பஞ்சிப்பட்ட ஆண்களும் உள்ளனர்.

குடும்பப் பெண்கள் இரவு உணவாக பாண் அல்லது பிட்டு தயாரிப்பதற்கே விரும்பும் வழக்கம் உருவாகியது. தோசை, இடியப்பம், இட்லி, அப்பம் போன்றவை தயாரிப்பதனால் ரீ. வி தொடர்ச்சியாகப் பார்க்க முடியாது என்பதே அதற்குக் காரணம்.

பிட்டென்றால் மாவைக் கொத்திக் கொத்தியே பார்க்கலாம். பின் அருப்பில் வைத்துவிட்டும் பார்க்க முடியுமல்லவா? (உஷ் சிரிக்காதீர்கள்) கோயில்களில் இரவுத் திருவிழாவிற்குச் செல்லும் பக்தர்களின் தொகையும் வீழ்ச்சியடைந்தது.

தேர்த்திருவிழா என்றால் கூட முற்பகல் 10 மணிக்கு முடித்துவிட்டு தொடர்பார்க்க ரகசியமாக ஓட்டம் பிடிப்போரும் உள்ளனர்.

கல்வியில் சாதனை படைக்கும் மாணவரின் பெற்றோரைக் கேட்டபோது தங்கள் வீட்டில் மாலை 6 மணி முதல் இரவு 9 மணிவரையும் ரி.வி போடாமல் கல்வியினைக் கவனிப்பதே காரணமென்கிறார்கள்.

ஏனைய பெற்றோர்களே! இதனை நீங்களும் பின்பற்றிப் பாருங்களேன். கேபிள் இணைப்பு மூலம் 24 மணி நேர்மும் சினிமா படம் தரும் அலைவரிசையும் உள்ளது. நாளும் இரு படம் தரும் அலைவரிசையும் உள்ளது.

இவற்றின் வருகையும் சி.டி பிளேயர், டி.வி.டி பிளேயர் எம்.பி 4 ஆகியவற்றின் வருகையும் பல சினிமாத் தியேட்டர்களுக்கு மூடுவிழா ஏற்படுத்தி விட்டது.

டெக், வீடியோகசற் என்பவை நூதனசாலையில் பார்க்கும் காலம் வருமெனக் கூறும் அளவிற்கு அகவையும் வழக்கொழிந்து போகின்றன. கேபிள், சி.டி, டி.வி.டி வருகை மாணவர்களின் கல்வித் தரத்தை மோசமாகச் சீரழித்து விட்டதென கல்வியிலாளர்கள் குற்றம் சாட்டுகின்றனர்.

இந்திய தமிழகத்திலிருந்து வந்த பலர் கூறினார்கள். அங்கு ஏராளம் தொலைக்காட்சி அலைவரிசைகள் இருக்கின்றன. ஆயினும் அங்கு மாணவரின் கல்வி அக்கறை, கல்வித்தரம் என்பவை உயர்வாகவே உள்ளதென்கிறார்கள். இங்கு மட்டும் ஏன் அந்த நிலை? தொடர் நாடகங்களில் விளம்பர இடைவேளை வரும்போதுதான் வீடுகளில் உள்ளோருக்கு சாப்பாடு, தேநீர் கொடுக்குமளவிற்கு அவை எம்மவரைக் கட்டிப்போட்டுவிட்டது.

போதாக்குறைக்கு மடிக் கணனி, கணனி மூலமாகவும் படம் பார்க்கும் அளவுக்கு தொழில்நுட்பம் எகிறிப் பாய்ந்து வருகின்றது. விஞ்ஞான தொழில்நுட்பத்தின் வேகமான வளர்ச்சியும் அவை மலிவு விலையில் கிடைப்பதும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையை பழக்க வழக்கங்களையும் மாற்றி வருவதை மேலே பார்த்தோம்.

வாழ்ந்த வாழ்வின் சுவடுகள் மீது மீண்டும் நடந்து பார்ப்பது ஒரு சுக அனுபவமல்லவா. தொழில்நுட்பங்களின் வரவுகளையும் எமது வாழ்க்கைக்கோல மாற்றங்களையும் பட்டியல் இட்டுள்ளேன்.

தெரியாத தலைமுறையொன்று தெரிந்து கொள்வதுடன், எமது வாழ்க்கை முறையும் ஆவணமாகிவிடுமென்று இங்கே பதிவு செய்துள்ளேன்.

நன்றி: உதயன் 13.07.2010



யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியுடப் பயணங்கள் சேவா மஹாபீடம் கவத்தித் தீர் பற்றை

இலங்கைத்தீவின் தலைபோல் யாழ். குடாநாடு அமைந் துள்ளது. யாழ் குடாநாட்டின் தென்பகுதிக்கு வெளியேறுவதற்கான நுழைவாயிலாக ஆனையிறவு உள்ளது.

இதில் இலங்கை சுதந்திரமடைவதற்கு முற்பட்ட காலம் முதலே கள்ளமரம் கடத்தலைத் தடுக்க பொலிஸ் சோதனைச்சாவடி ஒன்று இருந்தது.

மெல்ல மெல் உருவெடுத்த உள்நாட்டுப் போர் விரிவடைந்த போது ஆனையிறவுத் தடை முகாம் பொலிஸ் - இராணுவக் கூட்டு முகாமாக விரிவடைந்தது. அவ்வப்போது உக்கிர போர்க்களமாகவும் இருந்தது.

யாழ் - கண்டி வீதியென முன்னர் அறியப்பட்டதும், தற்போது "ஏ-9" வீதியென அழைக்கப்படுவதுமான இப்பாதை அடிக்கடி மூடப்பட்டது.

1990ஆம் மாதம் முதல் 2002 ஏப்பிரல் 08 பாதை திறப்பு வரையும் இவ்வீதி தரைவழிப் போக்குவரத்து இன்றி மூடப்பட்டே இருந்தது.

மீண்டும் 2006 ஆகஸ்ட் 11 இல் மூடப்பட்ட இப்பாதை மீளவும் 2009 ஜூலை முதல் மெல்ல மெல்ல தரைவழிப் போக்குவரத்திற்காகத் திறக்கப்பட்டது.

2009 டிசம்பரில் “ஏ-9” வீதி மீளவும் சகல வாகனங்களுக்கு மாகத் திறக்கப்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலிருந்து தென்பகுதிக்குச் செல்லும் தரமான ஒரேயொரு தரைவழிப்பாதையாக இதுவே அன்று தொட்டு இன்று வரையும் உள்ளது.

1990 ஜூனில் இப்பாதை மூடப்பட்ட போது யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தின் தென்மராட்சியிலுள்ள கேரதீவிலிருந்து கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் பூநகரி சங்குப்பிட்டி பிரதேசத்தைப் பிரிக்கும் குறுகிய கடல் பகுதியூடாக பாதை (Ferry) ஊடான பயணம் தொடங்கியது.

பாதுகாப்பு அச்சம் காரணமாக பகல் நேரம் பயணம் பெருமளவில் இடம்பெறுவதில்லை. இரவு நேரம் மட்டுமே கேரதீவு சங்குப்பிட்டிப் பயணம் நடந்தது.

யாழ்ப்பாணம் மக்களும் வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பு மக்களும் இலங்கையின் ஏனைய பகுதி மக்களும் இக்குறுகிய கடல் பாதையையே பயன்படுத்தினர்.

1991 அக்டோபரில் யாழ்ப்பாணத்தின் தீவுப் பகுதிகள் முழுவதும் “வலம்புரி” இராணுவ நாவடிக்கை எனப் பெயரிடப்பட்ட நடவடிக்கை ஒன்றின் மூலம் கைப்பற்றப்பட்டன.

அப்போது பூநகரியில் 04ஆம் கட்டை எனும் இடத்திலிருந்து இராணுவத்தினர் சங்குப்பிட்டித்துறை நோக்கி முன்னகர்ந்து கைப்பற்றினர். இதனால், அப்பாதையும் போக்குவரத்துக்குத் தடைப்பட்டது.

தேவைதான் கண்டுபிடிப்புக்களின் தாய் எனக் கூறும் ஆங்கிலேயரின் பழமொழி ஒன்றுள்ளது.

அதுபோல ஆனையிறவுப் பாதை கேரதீவு சங்குப்பிட்டி பாதைகளும் மூடப்பட்டதும் யாழ். மக்களும், வன்னிப் பெருநிலப்பகுதி மக்களும் புதிய பாதை ஒன்றைக் கண்டுபிடித்தனர்.

கொம்படி ஊரியான் பாதை என பொதுவாக அழைக்கப் பட்ட பாதையே இது.

கிளிநொச்சி மாவட்டத்தின் பச்சிலைப்பள்ளி (பளை) பிரதேச செயலர் பிரிவிலுள்ள இயக்கச்சி எனும் கிராமத்திலிருந்து சங்கத்தார் வயல் எனும் கிராமத்தைக் கடந்து கொம்படி - ஊரியான் பாதையூடாக கண்டாவளையிலுள்ள வெளிக்கண்டல் சந்தியைச் சென்றடையும்.

இது பரந்தன் - புதுக்குடியிருப்பு வீதியிலுள்ள ஓர் கிராமமாகும். இவ்விடத்தை அடைந்த பின்பு மக்கள் தமக்குத் தேவையான இடங்களை அடைந்துகொள்வார்கள்.

கொம்படிஊரியான் பாதை மழைக்காலங்களில் சொல் லொணாத்துயரத்தைத் தந்தது. சேறும், சகதியுமான பாதையில் விழுந்து எழும்பி சேற்றுக் குளியலில் வந்த கோலம் இப்போதும் கண்களில் நிழலாடுகின்றது.

பாதுகாப்பு அச்சம் காரணமாக இரவு நேரப் பயணமாகவே கொம்படி ஊரியான் பாதை பயன்படுத்தப்பட்டது. குஞ்சு குருமன், கிழடு, இளசு எல்லாமே சேறும், சகதியிலும் புரண்டு எழுவார்கள். சைக்கிள் பயணம் தான் மழைக்குச் சலபம்.

மழைக்காலச் சேறு சகதியில் விழுந்து ஓரிருவர் இறந்த சம்பவங்களும் நடந்தன.

யாழ். குடாநாட்டின் வடபாலமைந்த வடமராட்சியின் கிழக்குப் பகுதி ஊடாக வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பைச் சென்றடையும் ஓர் பாதையும் உள்ளது.

வடமராட்சி கிழக்கின் நாகர்கோவில், மருதங்கேணி, செம்பியன்பற்று, தாளையடி, கட்டைக்காடு, நிச்சியவட்டை, வண்ணாங்குளம், நல்லதண்ணித்தொடுவாய், சுண்டிக்குளம் ஊடாகச் சென்று விசுவமருகைச் சென்று அடையும் வழி இது.

பரந்தன் புதுக்குடியிருப்பு வீதியிலுள்ள விசுவமருக் கிராமத்தையே அப்பாதை சென்றடையும்.

மேற்சொன்ன கிராமங்களின் ஊடான அப்பாதையின் அரைவாசித் தூரம் வெறும் மணல் பாதைதான். வடமராட்சி கிழக்கில் தொடங்கும் பாதையின் அரைவாசிப் பகுதியும் ஒழுங்கற்ற தார்ப் பாதைகள்தான்.

சுண்டிக்குளம் ஊடாக முல்லைத்தீவின் மாத்தளன் செல்லும் ஓர் வழியும் உள்ளது. இப்பாதையில் மிகக்குறைந்தளவில் தான் மக்கள் போக்குவரத்து இடம்பெற்றது.

1991ஜூலையில் வெற்றிலைக்கேணி, கட்டைக்காட்டில் இராணுவ கடற்படை கூட்டுத்தளம் அமைந்த பின்பு இப்பாதையும் பொது மக்கள் போக்குவரத்திற்காகத் தடைப்பட்டது.

கொம்படி -ஊரியான் பாதையும் 1993 மே மாதம் இடம்பெற்ற "பலவேகய" இராணுவ நடவடிக்கை மூலமாக வெற்றிலைக் கேணி, கட்டைக்காடு இராணுவத்தளங்கள் ஆகையிறவுடன் இணைக்கப்பட்ட போது மூடப்பட்டுவிட்டது.

அப்போது தான் இறுதியாக இருந்த ஒரேயொரு பாதை திறக்கப்பட்டது. அதுதான் கிளாலி. தென்மராட்சியின் கடைக்கோடி கடற்கரைக் கிராமமான கிளாலியிலிருந்து கிளிநொச்சி மாவட்டத்தினுள் வரும் ஆலங்கேணி, நல்லூர் பிரதேசங்களுக்கு இடையிலான கடல் நீரேரியைப் படகுகள் மூலமாகக் கடந்தனர்.

மாதாகோவில் ஒன்று காரணமாக கிறிஸ்தவர்களால் மட்டுமே பெருமளவு அறியப்பட்டிருந்த கிளாலிக் கிராமம் இப்படகுப் பயணங்கள் மூலமாக ஊடகங்களால் பெரிதும் பிரபலம் பெற்றது.

பாதுகாப்பு அச்சங்கள் நிரம்பிய இரவு நேரக் கடற்பயணமாக இப்பாதை பயன்பட்டது. ஆயினும், மக்கள் தமது தெரிவுக்கென எஞ்சியிருந்த இந்த ஒரேயொரு பாதையையும் பயன்படுத்தத் தான் வேண்டியிருந்தது.

1993 நவம்பரின் பின்பான காலப்பகுதியில் இருந்து கிளாலி ஆலங்கேணி கடற்பாதை பகல் நேரங்களிலும் பயணம் செய்யக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டது.

எரிபொருள் தட்டுப்பாடு காரணமாக ஒரு இயந்திரப் படகுடன் தொடுவையாக 10 வரையான படகுகள் கட்டப்பட்டு மக்கள் பயணம் செய்தனர்.

1996 ஏப்பிரல் மாத நடுப்பகுதியுடன் இப்பாதையும் தடைப்பட்ட யாம். குடாநாடு முழுமையாகவே இராணுவக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வந்தது.

அது முதல் யாழ். குடாநாட்டிலிருந்து வன்னிப் பெரு நிலப்பரப்பு ஊடாக வெளியேறும் அனைத்துப் பாதைகளுமே தடைப்பட்டன. 1996 ஜூன் மாதம் யாழ்ப்பாணத்தின் காங்கேசன் துறையிலிருந்து திருகோணமலை செல்லும் கப்பல் போக்குவரத்து தொடங்கியது.

அதேகாலப்பகுதியில், பலாலி விமான நிலையத்திலிருந்து கொழும்பு இரதம்லானை விமான நிலையத்திற்கு விமானப் பயணங்களுடன் ஆரம்பமாகின. ஆரம்பத்தில் ஒரு வழிப்பயணக் கட்டணமாக ஆயிரம் ரூபா அறவிடப்பட்டு சேவை இடம்பெற்றன.

“அவ்ரே” எனும் ரக விமானங்களை விமானப் படையினர் பயன்படுத்தினர்.

1996 செப்டெம்பர் முதல் “லயன் எயார்” எனும் தனியார் விமான சேவை நிறுவனம் யாழ் - கொழும்பு விமானப் பயணத்தை ஆரம்பித்தது.

ஆரம்பத்தில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து கொழும்புக்கு ஒரு வழிப் பயணச் சீட்டு மட்டுமே வழங்கப்பட்டது.

கொழும்பிலிருந்து வருவோர் மட்டுமே இரு வழி விமானப் பயணச் சீட்டைப் பெற்றுப் பயணிக்க முடிந்தது. பின்பு யாழ்ப்பாணத் திலிருந்து செல்பவர்களும் இருவழிப் பயணச்சீட்டைப் பெறக்கூடிய நடைமுறை வந்தது.

லயன் எயாருடன் மொனரா எயார் எனும் தனியார் விமானநிறுவனமும் தொடர்ந்து சேவையை மேற்கொண்டது. சம காலத்தில் காங்கேசன் துறையிலிருந்து திருகோணமலை நோக்கி “நியூகோ என்டியூரன்ஸ்”, சஜிந்த” போன்ற சில கப்பல்கள் பயணிகளுக்கான கடற்போக்குவரத்தைச் செய்துகொண்டிருந்தன.

1999 செப்டெம்பர் 29ஆம் திகதியன்று “லயன் எயார்” பயணிகள் விமானம் மன்னார் குடாக்கடலில் சுட்டுவீழ்த்தப்பட்டு பயணிகள் யாவரும் இறந்தனர்.

அத்துடன், இத்தனியார் விமானங்களின் பறப்புக்கள் தற்காலிகமாக நின்றன. இத்தனியார் விமானங்களின் விமானிகளாக முன்னாள் சோவியத் ஒன்றியத்தின் கீழிருந்த உக்ரெயின் நாட்டு விமானிகள் கடமையாற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1999 இன் இறுதியில் இலங்கை விமானப்படை “வெலி ரூர்ஸ்” எனும் விமானக் கம்பனியின் பெயரில் யாழ் - கொழும்பு பயணிகள் விமானம் சேவையில் ஈடுபட்டது.

2000 ஏப்பிரல் மாதமளவில் இக்கம்பனியின் விமானமொன்று அநுராதபுரம் பகுதியில் பயணிகள் இல்லாத நிலையில் விபத்துக்குள்ளாகியதில் இவ் விமான சேவையும் தற்காலிகமாக நிறுத்தப்பட்டது. ஓரிரு மாதங்களின் பின்பு மீண்டும் ஆரம்பித்தது.

வான் பறப்புக்களும், கடல் மிதப்புக்களுமாக யாழ்ப்பாண மக்களின் பயணங்கள் நிகழ்ந்தன.

சிற்றி ஒவ் ட்ரிங்கோ எனும் பெயரிலான பயணிகள் கப்பல் ஒன்று சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் வழித்துணையுடன் பயணிகளை ஏற்றியது.

2002 பெப்ரவரி 22 புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையின் பிரகாரம் ஏப்பிரல் 08 இல் யாழ். கண்டி வீதிப் போக்குவரத்து மீளவும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பகல் நேரப் போக்குவரத்தாகவே அது அமைந்தது.

மாதாகோவில் உள்ளதால் கிறிஸ்தவர்களால் மட்டுமே பெருமளவில் அறியப்பட்டிருந்த முகமாலைப் பிரதேசம் அப்போது போக்குவரத்தின் ஓர் முக்கிய மையமாக விளங்கியது.

“ஏ-9” பாதையை யாழ்ப்பாண மக்களும் நாட்டின் ஏனைய பிரதேச மக்களும் நாளாந்தம் பயன்படுத்தினர். தனியார், அரச வாகனங்கள் யாவும் அங்கேயும் இங்கேயுமாக நூற்றுக்கணக்கில் சென்று வந்தன.

1990 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் மூடப்பட்ட யாழ் - கண்டிவீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபையினால் கூட்டப்பட்ட “ஏ-9” வீதி எனக் கொண்டே பெரும்பாலும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

“ஏ-9” வீதி என்ற சொல் அனைவராலும் உச்சரிக்கப்பட்டது. யாருடைய கண்பட்டதே தெரியவில்லை.

சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கத்தின் சிறப்பான வழித் துணையுடன் சரியாக 4 வருடங்கள் 4 மாதங்கள் 4 நாள்களின் பின்னர் 2006 ஓகஸ்ட் 11 ஆம் திகதியுடன் யுத்தம் காரணமாகத் தடைப்பட்டுப் போனது.

யாழ்ப்பாணத்திற்கும் வெளியடங்களுக்குமான பயணங்களில் மீண்டும் தேக்க நிலை. மீண்டும் விமானப் பயணங்களும், கப்பல் பயணங்களும் ஆரம்பித்தன.

2009 ஜூரை முதல் “ஏ-9” வீதி மீண்டும் மக்கள் பயணிக்கும் பாதையாக வந்துவிட்டது. பெரியவர் ஒருவர் கூறினார் “1996 ஆம் ஆண்டு முதன் இன்றுவரையும் நாம் கப்பலுக்கும், விமானத்திற்கும் கொடுத்த பணம் 10 யாழ்ப்பாணத்தைக் கட்டப்போதுமானது” என்று இது சிந்திக்க வேண்டிய கூற்றுத்தான். யாழ். மாவட்டம் குறுகிய பாதைகளால் வெளி மாவட்டங்களுடன் தொடர்புபடுவதாலும், யுத்தத்தின் கோரப்பிடிக்குள் பெருமளவில் நாம் தொடர்ச்சியாகச் சிக்குண்டதாலும் பயணங்களில் பட்ட துன்பம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல.

கடந்த 03 தசாப்த காலப் பயண அனுபவங்களை என் பட்டறிவுடன் இங்கே பட்டியலிட்டுள்ளேன்.

மறந்த கதையாகவும் - மறைத்த கதையாகவும் போகாமல் ஆவணப்படுத்தும் நோக்கம் மட்டுமே என் எழுத்தில் விரவி நிற்கின்றது.

நன்றி: வீரகேசரி 31.12.2009



வாசிப்பில் நேசிப்பை

வைத்து எழுத்துகளை மீட்டிக்கவைத்து
கேசரி

அகவை எண்பதில் அமுத விழாக் காணுகின்றது எங்கள் வீரகேசரி.

ஆல்போல் விழுதூன்றி அறுகுபோல் வேருன்றி இலங்கையின் முன்னணி முதந்தர தமிழ் தேசிய தினசரியாகவும் ஒளிர்கிறது எங்கள் வீரகேசரி. வாசிப்பின் மீது நேசிப்பை வைத்த வீரகேசரியின் நினைவுத் தடங்களில் கால்களைப் பதிக்கின்றேன்.

1977ஆம் ஆண்டு அப்போது நான் தரம் 2 இல் கல்வி பயிலும் சிறுமாணவன். யாழ் நகரச் சுற்றடலான சுண்டுக்குளிப் பிரதேசம் நான் பிறந்து வளர்ந்த இடம். எனது பாடசாலை வகுப்பாசிரியை வாசிப்பு பழக்கத்தை நன்றாகப் பயில பத்திரிகை வாசிக்குமாறு கூறினார்.

எனது வீட்டிற்கு முன்னால் எனது தாய் மாமனின் பலசரக்கு கடை இருக்கிறது மானிப்பாயிலிருந்து சைக்கிளில் வரும் ஐயா வீரகேசரிப் பத்திரிகையை விநியோகித்து வரும்போது அக் கடைக்கும் விநியோகிப்பார்.

பாடசாலை முடிந்து வரும் நான் வீரகேசரியை எடுத்து அதன் பெரிய எழுத்துகளை வாசிப்பேன். தலைப்புச் செய்திகளையே அவ்விதம் வாசிப்பது வழக்கம்.

அக்காலத்து வீரகேசரியில் கடைசிப்பக்கத்துக்கு முதல் உள்ள பக்கத்தில் நாட்டிலுள்ள பெரும்பாலான தியேட்டர்களில் காண்பிக்கப்படும் திரைப்படங்களின் விளம்பரம் இருக்கும்.

இப்போதையதைப் போல தொலைக்காட்சி, டிஸ் அன்ரனா, கேபிள், சிடி பிளேயர், டி.வி.டி பிளேயர், எம்.பி.3, கணனி மூலமாகப் படம் பார்க்கும் வசதி என்பவை அறவேயில்லை.

தியேட்டர் என்ற ஒன்று தான் சினிமா என்ற மக்கள் கவர்ச்சிமிக்க ஊடகத்தைக் காவி வந்த ஒரேயொரு ஊடகம். சினிமா மீது எனக்கும் இருந்த கவர்ச்சி காரணமாக வீரகேசரியின் சினிமாப்பட விளம்பரங்களை விரும்பிப் பார்ப்பேன்.

அடுத்த வருடம் 3ஆம் வகுப்பில் படிக்கும் போது கேசரியின் செய்திகளையும் வாசிக்கத் தொடங்கினேன். வேலை முடித்து வீட்டுக்கு வரும் தந்தையாரிடம் செய்திகளைக் கூறி அது ஏன் எப்படி எங்கே எனவெல்லாம் கூறுமாறு கேட்பேன்.

அவரும் அன்பாக அரவணைத்துச் செய்திகளின் தன்மையை விளங்க வைத்து மேலும் மேலும் வாசிக்குமாறு உற்சாகப் படுத்தினார்.

கடிகாரமுள்ளை விட வேகமாக ஓடவேண்டிய இன்றைய வாழ்க்கை முறையில் எத்தனை பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளை இவ்விதம் அரவணைத்து வாசிப்பின் மீது நேசிப்பை வழங்குகின்றார்கள் என்றால் அது கேள்விக்குரியது தான்.

அக்காலத்தில் கொழும்பிலிருந்து காங்கேசன்துறை நோக்கி யாழ். தேவி, தபால் புகையிரதச் சேவைகள் கிரமமாக நடக்கும்.

எமது அபிமான கேசரி விடியற்காலையில் எமது கைகளுக்கு கிடைத்துவிடும்.

இப்போது அவ்விதம் மீண்டும் கிடைப்பது மகிழ்ச்சியைத் தருகின்றது. மின்னஞ்சல், இணையம், தொலைநகல் வசதிகள் எதுவுமே இல்லாதது அக்காலம். தொலைபேசி வசதிகளும் மிகமிக அருமையாகவே கிடைக்கும். ஆயினும் கேசரி உள்நாட்டு, உலகச் செய்திகளை சுடச்சுடத் தாங்கி வெளிவந்துவிடும்.

வீரகேசரி வாரமலர் இப்போது போலவே அப்போதும் ஞாயிற்றுக் கிழமைகளில்தான் வெளிவரும்.

அதில் சிறுவர் பகுதியை வாசித்து ரசித்து வந்தேன். 10ஆம் வகுப்பில் படிக்கும் போது நானும் ஏதாவது ஒன்றை எழுதி கேசரிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்ற ஆசை முளைத்தது.

என் கற்பனைக் குதிரையைத் தட்டி விட்டேன். “பல நாள் திருடன் ஒருநாள் அகப்படுவான்” எனும் தலைப்பில் சிறுவர் சிறுகதை ஒன்றை எழுதி எனது வகுப்பாசிரியர், பாடசாலை அதிபர் ஆகியோரிடம் உறுதிப்படுத்திய பின் கேசரிக்கு அனுப்பிவைத்தேன்.

அந்த ஆக்கம் எழுதி அனுப்பி இரு வாரத்திற்குள் பிரசுரமாகிவிட்டது. எனக்கு அப்போது ஏற்பட்ட சந்தோசத்தை வார்த்தையால் வடிக்கமுடியாது.

உலகில் ஏதோ ஒன்றைப் பெரிதாகச் சாதித்து விட்டேன் என்று பரவசப்பட்டேன். என் தாய், தந்தையர், உறவினர், கல்லூரி ஆசிரியர், சக மாணவர் யாவருக்கும் என் சிறுவர் சிறுகதையை ஒடியோடிக் காட்டினேன். பார்த்தவர்கள் எழுதுமாறு ஊக்கம் தந்தனர்.

அந்த ஊக்கத்தால் கல்லூரியில் வெளியாகும் சஞ்சிகைகளில் எழுதத் தொடங்கினேன். பிரசுரமாகின. அவை மேலும் உற்சாகத்தை எனக்குத் தந்தது.

கேசரி வாசிக்கும் காலங்களில் எனது தந்தையாரின் அறிவுரைப்படி பத்திரிகைகளில் பார்க்கும் விடயங்களை மூன்று விதமாகக் குறித்து வரத் தொடங்கினேன்.

உள்நாட்டு விடயங்களைத் தனியானமுறையில் மாதம், திகதியிட்டுக் குறித்து வரத் தொடங்கினேன். சர்வதேச செய்திகளை தனியாகவும் மாற்றமடையாத வரலாற்றுத் தகவல்களைத் தனியாகவும் குறித்து வைக்கத் தொடங்கினேன்.

இப்பழக்கத்தை கைவிடவேயில்லை. எழுதியவற்றை நாளாந்தம் அரைமணிநேரம் திரும்பவும் பார்த்துக் கொள்வேன். நான் இவ்வாறு செய்து வந்ததால் பாடசாலை மட்டம், உள்ளூர் அமைப்புக்களின் பொது அறிவுப் போட்டிகளில் பரிசுகளையும் பாராட்டுக்களையும் பெற முடிந்தது.

நாளாந்தம் வீரகேசரி வாசிக்கும் பழக்கம் 1983 இனக் குழப்பத்தை தொடர்ந்து சில வாரங்கள் தடைப்பட்டது. 1985, 1987 ஆம் ஆண்டுகளில் சில நாட்கள் வன்செயல்கள் காரணமாகத் தடைப்பட்டது.

1990 ஜூன் மாதத்தில் ஏற்பட்ட தீவிர யுத்தம் காரணமாக கேசரியின் நாளாந்த வெளியீடு யாழ்ப்பாணத்திற்கு வருவது தடைப்பட்டது.

சில மாதங்களின் பின்பு வாரமலர் மட்டும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வரத் தொடங்கியது. கேசரியின் நாளாந்த வெளியீடுகளைப் பெற முடியாமல் போனது எனது துரதிஷ்டம்தான்.

கேசரியின் நாளாந்தச் செய்திகளைத் தொகுத்து வைத்த பழக்கத்தை வானொலிச் செய்திகளையும் வேறு புதினப் பத்திரிகைகளையும் கேட்டு, பார்த்து தகவல் தொகுப்பதன் மூலம் தொடர்ந்தேன்.

1990 - 1996 காலப்பகுதியில் அரசாங்கத்தின் போட்டிப் பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றுவோர் வீடு தேடி வந்து என்னிடம் தகவல் பெறத் தொடங்கினார்கள். 1996இன் ஆரம்பத்தில் தனியார் கல்வி நிறுவனங்களில் போட்டிப் பரீட்சைக்கு தோற்றுவோருக்கு பொது அறிவு கற்பிக்கும் அளவுக்கு கேசரியின் வாசிப்புப் பழக்கம் என்னை வளர்த்தது.

1996 ஆகஸ்ட் மாதம் போட்டிப் பரீட்சைக்கான பொது அறிவுப் புத்தகம் ஒன்றை வெளியிட்டேன். 1997 ஏப்பிரல் மாதம் கொழும்பில் வெளியான எனது புத்தகம் நாடளாவிய ரீதியில் தொடர்ந்து வெற்றி நடை போடுவதற்கு கேசரியின் வாசிப்பு பழக்க வழக்கமும் எனது தந்தையார் அறிவுரைப்படி அவற்றைக் குறித்து வந்ததுமே காரணம்.

இக்காலப்பகுதிகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து வெளிவந்த பத்திரிகைகளுக்கு கட்டுரை எழுதத் தொடங்கினேன். அவையும் பிரசுரமாகியது.

1996 ஆம் ஆண்டின் இறுதி முதல் 2003 ஜனவரி மாதம் வரை திருகோணமலையில் வசித்து வந்தேன் அக்காலப்பகுதியில் எனது அபிமான கேசரியைத் தினந்தோறும் வாசிக்க முடிந்தது எனக்கு மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தந்தது.

அக்காலத்திலும் பெரிய சி.ஆர் கொப்பி வைத்து தகவல்களைத் தொடர்ச்சியாகவே குறித்து வந்தேன். கேசரியின் வாசிப்புப் பழக்கத்தினால் கைவரைப் பெற்ற அறிவால் பட்டதாரிகள், பட்டப்பின் படிப்பு பெற்றோர் தோற்றும் பரீட்சைகளுக்கு கற்பிக்கும் திறன் கிடைத்தது.

என் அபிமான கேசரி அவ்வப்போது எனது கட்டுரைகளையும் பிரசுரித்து வருவது மகிழ்ச்சி தருகின்றது. இன்று பாடசாலை மாணவராயினும் சரி, பல்கலைக்கழக மாணவராயினும் சரி வாசிப்புப் பழக்கம் மிகவும் குறைவாகவே உள்ளது.

இது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. பெற்றோர்களும் சரி, ஆசிரியர்களும் சரி பாடவிதானக் கல்வியில் மட்டும் கவனம் செலுத்துமாறுதான் பெருமளவில் ஊக்குவிக்கின்றனர்.

பாடசாலை, ரியூசன் என்ற இறுக்கமான இருவிசைச் சுற்றோட்டம் மாணவர்களின் வாசிப்புப் பழக்கத்திற்கு வேட்டு வைத்துவிட்டது.

இலத்திரனியல் ஊடகங்களைப் பார்வையிடுவதில் தான் பெரும்பாலானோர் தீவிர அக்கறை காட்டுகின்றனர். அச்ச ஊடகமான பத்திரிகை, சஞ்சிகை குறித்த கவனம் குறைவடைந்து வருகின்றது. பத்திரிகை வாசிப்பு பழக்கத்தை முன்னைய காலங்களில் யாழ்ப்பாணத்தில் வாசிகசாலைகள் ஊக்குவித்தன.

தற்போது இந்நிலை வேகமாகக் குறைந்து வருகின்றது.

சிறுவயது முதல் வீரகேசரி வாசித்து வரும் பழக்கம் எனக்கு தந்த நன்மைகளை ஞாபகத்திரையிலிருந்து இங்கு பதிவிறக்கம் செய்துள்ளேன்.

இது போல நீங்களும் பயனடைந் திருப்பீர்கள். எங்கள் கேசரி இன்று உலகின் மிக நவீன தொழில்நுட்பங்களை எல்லாம் உள்வாங்கி அச்ச ஊடகமாக மட்டுமல்ல, இலத்திரனியல் ஊடகமாகவும் உள்ளது. உலகின் சகல பாகங்களிலும் வசிப்போர் இணையத்தளத்தின் ஊடாகக் கேசரியை வண்ண வடிவில் பார்க்கும் நிலைமை உள்ளது. தகவல் தொழில்நுட்ப உலகின் புதிய நுட்பங்கள் எல்லாம் கைவரப் பெற்ற பெருவிருட்சமாய் வளர்ந்துவிட்ட எமது வீரகேசரியை நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்து விடைபெறுகிறேன்.

நன்றி : வீரகேசரியின் 80 வது ஆண்டு விழா
சிறப்பு மலர் 06.08.2010



சுற்றுலாத்துறை

காஞ்சூர் போரே

தூய்மைக் கொள்கை

௭-9 பாதை கட்டுப்பாடுகளற்று 24 மணி நேரமும் திறந்து விடப்பட்டதன் விளைவாக கடந்த ஒரு மாதகாலத்தில் பல்லாயிரம் தென்பகுதி சுற்றுலாப் பயணிகள் யாழ்ப்பாணம் வந்து திரும்பியுள்ளனர். முறையான கணக்கெடுப்பைச் செய்வோமாயின் சுற்றுலாப் பயணிகளின் தொகை ஒருலட்சத்தைத் தாண்டக்கூடும்.

சுற்றுலாத் துறை என்பது கவர்ச்சிகரமாக வருமானம் தரக்கூடிய ஒரு துறையாகும். இத்துறையை அபிவிருத்தி செய்யும் நோக்கில் 03 விடயங்களை இக்கட்டுரை சுட்டிக்காட்டுகின்றது. அவை,

01. விருதி வசதிகளை உருவாக்குவதும், அவற்றைத் தென்பகுதிப் பயணிகளுக்கு தெரியப்படுத்துதலும்.

02. சுற்றுலா செல்லக்கூடிய இடங்களை இனங்காணலும், அதைப் பயணிகள் தெரிந்து கொள்ள வழிகாட்டல் நூல்களை வெளியிடலும்.

03. சுற்றுலாப்பயணிகள் விரும்பும் பொருட்களின் உற்பத்திகளைப் பெருக்குதல்.

முதலாவது விடயமாகக் குறிப்பிடப்படும் விருதி வசதிகள் என்பதைப் பார்ப்போம்.

ஏ-9 பாதை சுதந்திர பிரயாணத்திற்கு அனுமதிக்கப்பட்ட போது மடை திறந்த வெள்ளமெனத் திடீரெனப் பெருக்கெடுத்த பயணிகள், விருதி வசதிகள் இன்றி சிரமப்பட்டது ஏற்கனவே அறிந்த விடயம்தான்.

யாழ்ப்பாணத்திற்குள் உள்ளூராட்சி அமைப்புக்களான மாநகர சபை, நகர சபைகள், பிரதேச சபைகள் தனிப்பட்டவர்கள் வீடுகளை நியாய விலையில் விருதி வசதிகளாக்கும் முறைமையை ஊக்குவிக்க முடியும். இதற்கென உள்ளூராட்சிச் சட்டங்களை இலகுவடுத்தி தனியார் விருதிகள் சுகாதார வசதிகள், ஒழுங்கானதாகவும், சமூகச் சீர்கேடுகளுக்கு வழிவகுக்காததாகவும் இருக்க பொருத்தமான கண்காணிப்புக்கள் கட்டாயம் செய்தல் வேண்டும்.

தென்பகுதி மக்கள் விருதி வசதிகளைத் தமது உள்ளூராட்சி அமைப்புகளின் மூலம் அறிந்து கொள்ளச் செய்தல் வேண்டும். யாழ்ப்பாண மாவட்ட மட்டத்திலும் விருதி வசதிகளை உருவாக்குவது தொடர்பில் உயர் மட்டக் குழு ஒன்றை அமைத்தல் சாலச்சிறந்தது. அடுத்த விடயம் சுற்றுலாப் பயணிகள் பார்த்து ரசிக்கக்கூடிய இடங்களை இனம்காண்பது. அவற்றைப் பராமரிக்கப் பொருத்தமான நடவடிக்கைகளை எடுத்தல். இனம் கண்ட சுற்றுலா இடங்களை தென்பகுதி மக்கள் அறிந்துகொள்ள அச்ச, இலத்திரனியல் ஊடகங்களைப் பயன்படுத்துதல்.

எமது அண்டைய நாடான இந்தியாவைப் பார்ப்போமாயின் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்குமென தனியார் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகங்கள் உள்ளன. தமிழ் நாட்டுச் சுற்றுலா வளர்ச்சிக் கழகம், தமிழ் நாட்டிலுள்ள சுற்றுலாத் தலங்கள், அவற்றின் சிறப்புக்கள், அங்கு தங்குமிடவசதிகள் பெறக்கூடிய இடங்கள், போக்குவரத்துத் தூரங்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கிய கையேடு ஒன்றை மலிவு விலையில் வெளியிட்டுள்ளது.

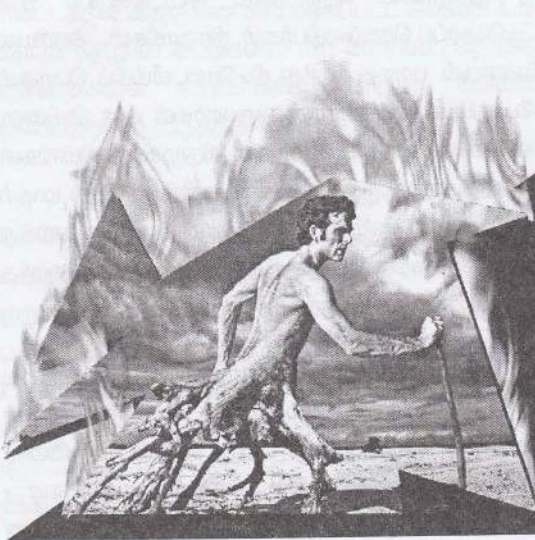
தமிழ் நாட்டின் நிலப்பரப்பில் மிகச்சிறிய வீதம்தான் எமது யாழ்ப்பாணம். ஆயினும் இங்குள்ள நல்லூர்க் கந்தசாமி கோயில், சங்கிலியன் அரண்மனை, நிலாவரைக்கிணறு, ஊர்காவற்றுறை வெறமன்கில் கோட்டை, நெடுந்தீவுக் கோட்டை, யாழ்ப்பாணக் கோட்டை, மணற்காடு சவுக்குத் தோப்பு, ககரினா கடற்கரை, சாட்டி கடற்கரை போன்ற இடங்களைச் சிறந்த முறையில் தென்பகுதி மக்களுக்குத் தெரியப்படுத்தலாம். பராமரிப்புக் குறைவான

யுத்தம் முடிந்துள்ளதாகப் பலதரப்பாலும் பகிரங்கமாகக் கூறப்படும் நிலையில் சுற்றுலாத் துறையை வருமானம் ஈட்டக்கூடிய ஒரு சேவைத்துறையாகக் கட்டியெழுப்ப தொழிலதிபர்கள், நிர்வாகிகள், அரசியல் தலைவர்கள் முன்வர வேண்டும். பாதை திறந்து திடீரென வீங்கிப் பெருகும் தென்பகுதி மக்கள் எப்போதும் இப்படியேதான் வருவார்கள் என இல்லை. அவர்கள் பௌத்தசமய விசேட தினங்கள், பாடசாலை விடுமுறைத் தினங்கள் ஆகிய காலங்களில் அதிகமாக வரக்கூடும். நுவரெலியாவில் ஏப்பிரல் மாதம் வசந்த காலமாகக் கொண்டாடப்படுகின்றது. அது போன்ற நிலை எமக்கு இல்லைத்தான். ஆயினும் வந்தாகரைக் குறைந்த விலையில் நிறைந்த வசதிகளைக் கொடுத்து வரவேற்கப் பழகவேண்டும்.

இதன் மூலம் யாழ்ப்பாணம் பற்றிய தரமான காட்சிப்பதிவை அவர்களின் மனதில் உருவாக்க முடியும். அமரத்துவம் அடைந்த கவிஞர் இ.முருகையன் ஒரு கவிதையில் “யாழ்ப்பாணம் என்று சொன்னால் இனிய பண்பாட்டின் வேர்ப்பாகம் என்று பெருமை கொள்வோம்” என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இனிய பண்பாட்டுக்கு இன்று நாம் முழுமையான சொந்தக்காரர்களாக உள்ளோமா? ஆனாலும் இனிமையாகரசிக்கக்கூடிய யாழ்ப்பாணம் ஒன்றை இங்குவரும் யாவருக்கும் நாம் கொடுத்தோமானால் வருமானம் ஈட்டி இனிமையான வாழ்க்கை ஒன்றை அமைக்க முடியுமல்லவா! மீண்டும் வரும் இயல்பு வாழ்க்கையில் எமது மக்கள் என்னென் வழிகளிலெல்லாம் வருமானம் ஈட்டி உயர்வான வாழ்க்கைத் தரத்தை அனுபவிக்க நாம் வழி செய்வோம்.

சுற்றுலாத்துறையை வளர்த்தல் என்பது உடனடிக் கடமை மட்டுமல்ல. நீண்டகால நோக்கம் உள்ள சமூகக்கடமையுமாகும். அறிஞர்கள் நிர்வாகிகள், தொழிலதிபர்கள், இச்சமூகக் கடமையை தமது கூட்டுப் பொறுப்பாக்கப் பணிவான வேண்டுகோள் விடுக்கின்றேன்.

நன்றி:-- உதயன் 02.02.2010



இயற்கையை

நீ

அழித்தால்,
இயற்கையால்

நீ

அழிவாய்!

“இயற்கையை நீ அழித்தால்
இயற்கையால் நீ அழிவாய்”

சுற்றுச்சூழல் சமநிலையை வலியுறுத்தும் ஆர்வலர்களின் கூற்று இது. உலகெங்கும் வேகமாக இடம்பெற்றுவரும் காலநிலை மாற்றம் எமது யாழ்ப்பாணத்தையும் பாதித்துள்ளது.

கடந்து இரண்டு வருடங்களாக மார்ச் மாதத்தில் மாரிபோல அடைமழை பொழிவதும், மாரிகால பருவமழை காலம் தப்புவதும் ஒரேயடியாகப் பொழிந்து தள்ளுவதுமாகக் காலநிலை மாறிவிட்டது.

இம்மாற்றம் தோட்டச் செய்கையிலும், உப உணவு, வயல்ச் செய்கையிலும் பழமர்ச் செய்கையிலும் பெருமளவு தாக்கங்களை ஏற்படுத்தியுள்ளது. பயிரழிவுளால் விவசாய வருமானங்கள் அற்ற நிலையும் ஏற்பட்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணத்தில் இவ்வருடம்தான் ஐப்பசி மாதத்திலும் தோட்டக்காரர்கள் பயிர்களுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்யவேண்டிய நிலை முதல் முதலாக ஏற்பட்டுள்ளது.

சுற்றுச் சூழல் சமநிலையைப் பேணுவதில் மரநடுகைத் திட்டங்கள் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்கின்றன. மனிதர்கள் தமது பலவித தேவைகளுக்கு மரங்களை அழிப்பது பெருக்கல் விருத்தித் தொடரிலும், மரங்களை மீள்நடுகை செய்வது கூட்டல் விருத்தித் தொடரிலுமாக உலகெங்குமே உள்ளது. இதனால் சுற்றுச் சூழல் சமநிலையில் வனங்களின் வீதம் வேகமாகவே குறைவடைந்து வருகின்றது.

இவ் எதிர்க்கணிய நிலையை ஈடு செய்யும் விதத்தில் மரம் நடுகையை நாம் சிறப்புறச் செய்யவேண்டியுள்ளது. யாழ்ப்பாணத்துக் கலாச்சாரத்தைக் குறிக்கும் அடைமொழிகளில் ஒன்றாக கிருகு வேலிக் கலாச்சாரம் உள்ளதாகக் கூறுவார்கள்.

வெளிநாட்டுப் பணவருவாய்களின் வேகமான உள்வருகை யாழ்ப்பாணத்தின் கிருகவேலிக் கலாச்சாரத்திற்கு வேகமாக விடைகொடுத்து வருகின்றது.

நகரம், கிராமம் என்ற வேறுபாடின்றி எங்கும் பெருமளவு வேலிகள் மதில்களாகக் கட்டுவிட்டன. அத்துடன் வீட்டினுள் தூசி வரக் கூடாதென்பதற்காக முற்றத்திற்கும் வளைவைச் சுற்றியும் கொங்கிறீற் இரும் பழக்கமும் பரவி வருகின்றது. காடுகள் எதுவுமற்ற யாழ்ப்பாணத்தில் இதனால் மரங்களின் அழிவுகள் வேகமாக நிகழ்கின்றது. சிறிய, சிறிய பூச்சாடிகளில் மரங்களை நட்டு வெம்மையை விலைக்கு வாங்கி புளுங்கும் மனிதர்களாக பலர் மாறிவிட்டனர்.

யாழ்ப்பாணத்திற்கென இருந்துவரும் தனித்துவப் பண்பாடான கிருகவேலிக் கலாச்சாரம் பெருமளவு தகர்க்கப்பட்டு வருகின்றது. உடல் ஆரோக்கியம் குறித்து கூடுதலாகக் கவனம் எடுத்து வரும் இக் காலத்தில் பழமைக்குத் திரும்பிப் போதல் என்ற கோசம் மெல்ல மெல்ல வலுத்து வருகின்றது. அதனால் அரசு, அரசசார்பற்ற, சமூக அடிப்படை நிறுவனங்கள் மரநடுகை தொடர்பில் கூடுதல் கவனம் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

இங்கு அரசு துறை மரம் நடுகை குறித்து பல வித செயற்றிட்டங்களை செய்து வருகின்றன. சமூகசேவைகள் அமைச்சு பழமரக்கன்றுகளை வறிய மக்களுக்கு வழங்கியுள்ளது. உலக வங்கியின் வீடமைப்புத் திட்டமாகிய நேர்ப், (NEHRP) திட்டம் வீடுகட்டியவர்களுக்கு தென்னம்பிள்ளைகளை வழங்கியுள்ளது. பனை அபிவிருத்திச் சபையும் பனை விதை நரும் திட்டங்களை வருடா வருடம் செயற்படுத்தி வருகின்றது.

TRRO எனும் நிறுவனம் கிராமங்கள் பெரும் வீதிகள் தோறும் நிழல் தரும் மரங்களை நரும் திட்டங்களைச் செய்து வருகின்றது. SOND எனும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனமும் மரநடுகைத் திட்டங்களைச் செய்கின்றது. இதைவிட சனசமூக நிலையங்கள், கிராம அபிவிருத்திச் சங்கங்கள் ஆகிய மக்களது நிறுவனங்கள் தமது கிராமங்களில் மர நடுகைத் திட்டங்களைச் செய்கின்றன.

மேற் சொன்ன மரநடுகைத் திட்டங்கள் யாவற்றிலும் பெரிய குறைபாடாக திட்டங்களின் தொடர் கண்காணிப்பின்மை உள்ளன எனக் கூறலாம். பொது இடங்களில் நடப்பட்ட மரங்கள் நீசூற்றிப் பராமரிக்கப் படுவது திறம்பட நடைபெறுவதில்லை. மரங்களைச் சுற்றி பாதுகாப்பிற்காக அமைக்கப்படும் கூடுகளை விறகிற்காகப் பிடுங்குவதும், பின்பு நட மரங்களை கால் நடைகள் உணவாகக் கொள்வதும் இடம்பெறுவதால் திட்டங்கள் பெரும்பாலும் தோல்வியில் முடிவடைகின்றன.

தனிப்பட்டோர் வீடுகளில் நடப்பட வழங்கப்படும் மரங்கள் அவர்களது வளவுகளில் திறம்பட வளர்க்கப்படுகின்றன.

ஆகவே தனிப்பட்டோருக்கு பழமரங்கள், நிழல் தரும் மரங்களை நடுகைக்கு வழங்குவது தொடர்பில் பொது நிறுவனங்கள் கூடுதல் கவனம் செலுத்தப்படுதல் சிறந்தது. யாழ்ப்பாணத்தைப் பொறுத்தளவில் பொது இடங்களில் மர நடுகையை வெற்றிகரமாகச் செய்ய ஏற்கனவே உள்ள திட்டங்களில் இருந்து பாடம் படிக்கவேண்டியுள்ளது. நடைமுறைச் சாத்தியமான திட்டங்களை வகுக்கவேண்டும்.

அச்சுவேலியிலிருந்து வடமராட்சி செல்லும் வல்லை வெளியின் வீதியின் இருபுறமும், யூக்கலிப்ரஸ், பனை, சவுக்கு போன்ற மரங்கள் 15 வருடங்களுக்கு முன்பு நடப்பட்டது. தற்போது செழிப்பாக வளர்ந்துள்ளது. கடும் காற்று, வெயில் காலங்களில் வீதிப் பயணிகளுக்கு இம் மரங்கள் இதமழித்து வருகின்றது.

இதேபோன்று அரியாலையிலிருந்து தென்மராட்சி செல்லும் வீதி, யாழ்ப்பாணநகரப் பகுதியிலிருந்து வட்டுக்கோட்டை செல்லும் வீதி, தீவுப்பகுதி செல்லும் வீதி ஆகியவற்றின் இரு புறமும் மரநடுகைத் திட்டங்கள் வெற்றிகரமாகச் செய்யப்படவேண்டும் என்ற கோரிக்கைபொதுமக்கள் தரப்பில் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

வடமராட்சியின் அல்வாய்க் கிராமத்தில், அண்மையில் நிகழ்ந்த அந்தியேட்டி நிகழ்வில் வீட்டிற்கு வந்த குடும்பம் ஒவ்வொன்றிற்கும், கல்வெட்டிற்குப் பதிலாக தென்னம்பிள்ளை வழங்கப்பட்ட முன் உதாரண நிகழ்வொன்று குறிப்பிடத்தக்கது.

இதுபோல ஏனையோரும் செய்வார்களேயானால் மரம் நடுகை தொடர்பில் யாழ்ப்பாணத்தில் மறுமலர்ச்சி ஏற்படும். யாழ்ப்பாணத்தில் கிருகு வேலிப்பண்பாடு பலமாக இருந்தபோது இலைகுழைகள் விவசாயத்திற்கு உள்ளீடாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது. தற்போது செயற்கைப் பசளைகள் கூடுதலாகப் பயன்படுத்தப் படுவதால், புற்றுநோயாளர் தொகையும் அதிகரித்துச் செல்கின்றது.

கிருகு வேலிகள் இருந்தபோது ஆடு, மாடு போன்ற கால்நடைகளும், நகர்ப்பகுதியில் வளர்க்கப்பட்டன. புரத உணவுத் தேவையையும், சுயதொழில் வருவாயையும் இது நிறைவு செய்தது. இயந்திரமான வாழ்க்கைக் கோலத்திற்குள், உள்ளெடுக்கப்பட்ட நாம் வீடுகளின் வளவு, வெற்றுக் காணிகளில் மரம் நடுகையை ஊக்குவித்துச் செயற்பட வேண்டும். யூன் 05 இல் சர்வதேச சுற்றுச் சூழல் தினத்தையும், செப்ரெம்பர் 16 இல் சர்வதேச ஓசோன் படை பாதுகாப்புத் தினத்தையும் வெறுமனே கொண்டாடுவதை விடுத்து நடைமுறைச் சாத்தியமான திட்டங்களை யாழ்ப்பாணத்தில் செயற்படுத்த வேண்டியுள்ளது. பூமி சுற்றும் வரை மனிதகுலம் வாழ வேண்டும் அல்லவா?

இன்றைய மனிதர்களாகிய நாம் நாளைய மனிதர்களுக்கு நலமான பூமியைக் கையளிப்பது எமது சமூகப் பொறுப்பல்லவா?

நன்றி -- வீரகேசரி



அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் இப்படியும் செய்யலாமே?

எமது பிரதேசத்தில் உள்ளூர், சர்வதேச அரசுசார்பற்ற நிறுவனங்கள் பலவித பணிகளை ஆற்றி வருகின்றன. அவை பாராட்டப்பட வேண்டியவை.

மக்களின் நலன் தொடர்பாக இங்கு குறிப்பிட விரும்பும் விடயங்களில் கவனம் செலுத்தினால் நன்றாயிருக்கும் என்பது என் அபிப்பிராயம்.

முதலாவது விடயம்:

அரசு துறையின் செயற்பாடுகளை மக்கள் குறிப்பாக ஏழைமக்கள் புரிந்து கொள்ளச் செய்தல்.

இரண்டாவது:

மலசல கூடப் பாவனை தொடர்பான சுகாதாரப் பழக்க வழக்க விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்துதல்.

மூன்றாவது:

இள வயதுத் திருமணங்களின் தீமை பற்றிய விழிப்புணர்வு,

அரசாங்கத்துறை என்பது பரந்து, விரிந்த பாரியதுறை. அத்துறையானது வறிய மக்களுக்கு நன்மை செய்யும் திட்டங்கள் ஏராளமானவற்றைக் கொண்டுள்ளது. எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை சுதந்திரம் அடைய முன்பே ஆரம்பித்த இலவசத் திட்டங்கள் இன்று அதிகரித்த நிலையிலேயே உள்ளது. சமூக நலன்களை மக்களுக்கு அள்ளி வழங்கும் அரசாங்கங்களைத்தான் கண்டு வருகின்றோம். இவ்வாறு வழங்கப்படும் இலவச சேவைகள் பல வறிய மக்கள் தெரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பதைக் காணமுடிகின்றது.

அவர்களுக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் நிவாரணம், பொதுசன மாதாந்த உதவிப் பணம் போன்ற விடயங்கள்தான். அரசாங்க இயந்திரத்தை இயக்குவதற்குப் பல திணைக்களங்கள் பல்வேறுபட்ட உத்தியோகத்தார்கள் உள்ளனர். இவர்கள் மூலமாக வறிய மக்கள் பெறக்கூடிய உதவிகள் பல இருக்கின்றன. இவற்றைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் ஏராளம் பொதுமக்கள் உள்ளனர். அரசதுறையைச் சீராகப் பொதுமக்கள் தெரிந்துகொள்ள அவர்களுக்கு வாய்ப்பளித்தால் நல்லதல்லவா.

அரசாாற்ற நிறுவனங்கள் பலவிதமான விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை செய்து வருகின்றன. அரச துறை வறிய மக்களுக்கு வழங்கும் நன்மைகளை அவர்கள் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் அவர்களுக்குப் புரியும் வகையில் செய்து கொள்வது நல்லது. பத்திரிகைச் செய்திகள், கட்டுரைகள் மூலமாக அரச துறையை அவர்கள் தெரிந்துகொள்ள முடியும் என நீங்கள் கேட்கலாம். வறிய மக்களில் பெரும்பாலானோரைப் பார்ப் போமாயின் அவர்கள் பெருமளவில் இவற்றை உள்வாங்கக் கூடிய அறிவோ, நேரமோ, வசதிகளோ அற்றவர்களாகத்தான் உள்ளனர். ஆகவே அவர்களுக்கு விளங்கும் மொழியில் தகவல்களைக் கொடுக்க வேண்டும். அவ்வகையில் அண்மையில் “வேள்ட் விஷன்” நிறுவனம் அச்செழு, புன்னாலைக்கட்டுவன் ஆகிய கிராமங்களில் இவ்வித விழிப்புணர்வு நிகழ்வுகளைப் பொது மக்களுக்கு வழங்கி இருப்பது பாராட்டத்தக்கது. அதை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு ஏனைய நிறுவனங்களும் பின்பற்றினால் என்ன?

அடுத்த விடயம் மலசலகூடப் பாவனை தொடர்பாக சுகாதாரப் பழக்க வழக்க விழிப்புணர்வும், சமூகப் பொறுப்புணர்வும் ஏற்படுத்ததல் ஆகும். இன்று பொது இடங்களில் குறிப்பாக வைத்தியசாலைகளில், பஸ்தரிப்பு நிலையங்களில் உள்ள மலசல கூடங்களைப் பார்ப்போமாயின் அவற்றின் சீரழிவும், மிக மோசமான சுகாதார நிலையும் கவலைக்குரியது. சில

படித்தவர்களும் வறிய பொது மக்களும் பொறுப்பற்ற தனமாக நடப்பதால்தான் சுகாதாரச் சீரழிவு ஏற்படுகின்றது. வறியவர்கள் எல்லோருமே தமது வீடுகளில் மலசலகூடங்களைப் கொண்டிருப்பார்கள் என்பது கேள்விக்குரியது தான். ஆயினும் அவர்கள் இது தொடர்பான சுகாதாரப் பழக்கவழக்கங்களைத் தெரிந்து கொள்ள சமூகப் பொறுப்புணர்வுடன் நடந்து கொள்ள அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள் நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை வகுக்கலாம்.

சுகாதாரத்துறை இவர்களுடன் கைகோர்த்துச் செயற்படத் தயாராகவே உள்ளது. ஏனெனில் டெங்குக் காய்ச்சல் எமது வாசலையும் தட்டிப்பார்த்து உள்ளேயும் வந்துவிட்டது. சுகாதாரப் பழக்க வழக்கங்களை மக்கள் புரிந்து கொள்ளவும், பொறுப்புணர்வுடனும், நடந்துகொள்ளவும் விழிப்புணர்வை ஊட்டத் தொடர்ச்சியான நிகழ்ச்சித்திட்டங்களைச் செய்ய வேண்டும்.

மூன்றாவது: இளவயதுத் திருமணங்களைத் தடுக்கும் வகையிலான விழிப்புணர்வை வழங்குவதாகும். தேவை தான் கண்டு பிடிப்புக்களின் தாய் என்பார்கள். அதுபோல வறுமைதான் குற்றங்களின் தாய் எனக் கூறும் சமூகவியலாளர்கள் உள்ளனர்.

எமது பிரதேசத்தில் நிகழும் குற்றங்கள், சமூகச் சீரழிவுகள் பலவற்றுக்கும் வழி வகுப்பதாக இளவயதுத் திருமணங்களும் பிரதானமாக உள்ளன. உலக அனுபவம், உழைக்கும் திறன், பொறுப்புணர்வுத் தன்மை வராமல் வெறும் பாலியல் உணர்வு உந்துதல், உடல் கவர்ச்சி என்பவற்றை மட்டும் அடிப்படையாகக் கொண்டு நிகழும் இளவயதுத் திருமணங்கள் பல சமூகச் சீரழிவுகளுக்குத் துணைபுரிகின்றன. 18 வயதை அடையமுந்திய திருமணங்கள் மூலமாக உருவாகும் குடும்பங்கள் இன்றைய காலப்பகுதியில் பலவித சமூகச் சிக்கல்களைத் தோற்றுவிக்கின்றன. கணவனால் கைவிடப்பட்ட பெண்கள், பெற்றோர் ஆளுக்கொரு பக்கம் வேறு திருமணம் செய்து போன பின்பு பிள்ளைகள் ஆதரவற்றுச் சிறுவர் இல்லங்களில் சேரல், குழந்தைத் தொழிலாளர் முறை, வறுமையால் சிறுவர்கள் திருடும் நிலை, பிச்சை எடுக்கும் நிலை, பாலியல் துஷ்பிரயோகங்களுக்கு ஆளாதல் போன்றவை நிகழ்கின்றன. அதனைவிட சட்ட விரோத மது உற்பத்தி போன்ற நடவடிக்கையிலும் ஈடுபட முற்படுகின்றனர். எமது பிரதேசத்தை எடுத்துப் பார்ப்போமாயின் சில கிராமங்கள் பரம்பரை பரம்பரையாகவே இவ் இளவயதுத் திருமணங்களிலிருந்து விடுபடுவதாகத் தெரியவில்லை. அதனால் பரம்பரை வறுமையும், அவர்களின் சொத்தாகவே உள்ளது.

சிறார்களின் வளரிளமைப் பருவ (Teen Age) காலம் நெறிப்படுத்தப்படுவதற்குரிய வழிகளை அரசாார்பற்ற நிறுவனங்கள் முறையான வேலைத்திட்டங்களைச் செய்யலாம் அல்லவா, இதனை முனைப்பான ஒரு வேலைத்திட்டமாகக் கொண்டால் சமூகத்தில் பல ஒழுக்கப் பண்புகளை உயர்வான நிலைக்கு இட்டுச் செல்லலாம்.

சமூகம் வளர்வதற்குரிய பொருளாதார திட்டங்களை நடைமுறைப் படுத்தி வெற்றிகாணும் போது அதனைக் கட்டிக் காக்கக்கூடிய ஒழுக்கப் பண்பு நிறைந்த நற்பண்புகள் நிறைந்த அறிவு ஊட்டப்பட்ட சமூகம் ஒன்று இருக்க வேண்டுமல்லவா.

செய்யப்படும் அபிவிருத்திகளின் பயன்களை தொடர்ச்சியாக அனுபவிப்பதற்குரிய அடிப்படைகளை ஏற்படுத்த மேற்சொன்ன மூன்று வேலைத்திட்டங்களிலும் அரசாார்பற்ற நிறுவனங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டியது இன்றைய காலத்தின் கட்டாயத் தேவையுமாகும்.

நன்றி:- உதயன் 14.02.2010



மருவியருட் தமிழ்மொழிச் சொற்கள்

தமிழ்மொழி உரைநடை வழக்கில் எம்மை அறியாமலே பல தவறான வழக்கங்களைக் கொண்டுள்ளோம்.

பலர் தவறாக ஒன்றைப் பயன்படுத்தும்போது அது சரியான ஒன்றாக மாறிவிடும் விந்தையும் உள்ளது. அறியாமை காரணமாகவே இத்தவறான பிரயோகம் உள்ளது.

எடுத்துக்காட்டிற்குச் சில சொற்களைப் பார்ப்போம். சுபநிகழ்வு ஆரம்பமாகும்போது இடம்பெறும் இசையை மங்கல இசை எனவும், விளக்கேற்றலை மங்கல விளக்கேற்றல் எனவும் வழங்குவதே சரியானதாகும். ஆனால், இன்று எமது இலங்கைத்தமிழ் உரைநடையில் மிகப்பெருமளவில் “மங்கள இசை” “மங்கள விளக்கேற்றல்” எனவுமே பயன்பாட்டிலுள்ளது.

எங்கோ, எப்போதோ தவறாக ஆரம்பித்த மொழிநடைப் பிறள்வு பற்றிப்படர்ந்து பெருகிவிட்டதுதான் கவலைக்குரியது. சுப நிகழ்வின் இறுதியில் “மங்களம்” “சுபமங்களம்” எனப் பாடப்படுவதை “மங்களப் பாடல்” என்கின்றோம்.

ஆகவே மங்கள எனும் சொல்லானது சுப நிகழ்வின் இறுதியில் பயன்படுத்தப்படுவதே சரியானதாகும்.

இது குறித்து தமிழ்த்துறையில் மூத்த அறிஞர் ஒருவரிடம் கேட்டபோது அவர் “பலரால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருமாயின் “மங்கள” எனும் சொல்லையும் சரியானதாக எடுக்கமுடியும்” என்றார்.

பலர் தவறாகப் பயன்படுத்தும்போது, அதனை சரியானதெனக் கொள்வது எவ்வாறு? நிகழ்வு ஒன்று “நடாத்தப்பட” உள்ளது எனத் தகவல் தெரிவிக்கும் பண்பாடொன்று குறிப்பாக, எமது யாழ்ப்பாணத்தில் பரவியுள்ளது.

“நட” என்ற வினை அடிச்சொல்லில் இருந்து உருவான சொற்கள் நடந்தான் , நடக்கின்றான், நடப்பான் எனத் தானே உரைநடையில் பிரயோகிக்கின்றோம். அவ்வாறு இருக்கும்போது நிகழ்வொன்று நடத்தப்படும் எனக் கூறுவது, எழுதுவதுதானே சரியானது.

“நட” என்ற சொல் “நடா” என்ற சொல்லாக மாறுவது எவ்விதம் சரியானதாகும்? எமது நாட்டில் மக்கள் பிரதிநிகள் ஒன்றுகூடும் சட்ட நிறுவனத்தை Parliament எனத் தான் ஆங்கிலத்தில் அழைக்கின்றோம். இச் சொல் தமிழ் அச்சு, இலத்திரனியல் ஊடகங்களில் பெருமளவில் “பாராளுமன்றம்” எனத்தான் புழக்கத்தில் உள்ளது.

“பார்: என்றால் உலகம் எனச் சிறுவகுப்பில் படித்துள்ளோம். நாடு ஒன்றின் மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஆளும் மன்றத்தை நாடாளுமன்றம் என்றுதானே கூறமுடியும்.

பாராளுமன்றம் (பார் + ஆளும் மன்றம்) எனில், உலகத்தை ஆளும் மன்றம் எனத்தானே பொருள் கூறும். ஆகவே “நாடாளுமன்றம்” என்ற சொற்பிரயோகத்தைத் தானே நாம் கூறுதல் சரியானது.

எங்கோ, எப்போதோ தவறாக ஆரம்பித்த மொழிநடைப் பிறள்வு பற்றிப்படர்ந்து பெருகிவிட்டதுதான் கவலைக்குரியது. சுப நிகழ்வின் இறுதியில் “மங்களம்” “சுபமங்களம்” எனப் பாடப்படுவதை “மங்களப் பாடல்” என்கின்றோம்.

ஆகவே மங்கள் எனும் சொல்லானது சுப நிகழ்வின் இறுதியில் பயன்படுத்தப்படுவதே சரியானதாகும்.

இது குறித்து தமிழ்த்துறையில் மூத்த அறிஞர் ஒருவரிடம் கேட்டபோது அவர் “பலரால் பயன்படுத்தப்பட்டு வருமாயின் “மங்கள்” எனும் சொல்லையும் சரியானதாக எடுக்கமுடியும்” என்றார்.

பலர் தவறாகப் பயன்படுத்தும்போது, அதனை சரியானதெனக் கொள்வது எவ்வாறு? நிகழ்வு ஒன்று “நடத்தப்பட” உள்ளது எனத் தகவல் தெரிவிக்கும் பண்பாடொன்று குறிப்பாக, எமது யாழ்ப்பாணத்தில் பரவியுள்ளது.

“நட” என்ற வினை அடிச்சொல்லில் இருந்து உருவான சொற்கள் நடந்தான் , நடக்கின்றான், நடப்பான் எனத் தானே உரைநடையில் பிரயோகிக்கின்றோம். அவ்வாறு இருக்கும்போது நிகழ்வொன்று நடத்தப்படும் எனக் கூறுவது, எழுதுவதுதானே சரியானது.

“நட” என்ற சொல் “நடா” என்ற சொல்லாக மாறுவது எவ்விதம் சரியானதாகும்? எமது நாட்டில் மக்கள் பிரதிநிகள் ஒன்றுகூடும் சட்ட நிறுவனத்தை Parliament எனத் தான் ஆங்கிலத்தில் அழைக்கின்றோம். இச் சொல் தமிழ் அச்சு, இலத்திரனியல் ஊடகங்களில் பெருமளவில் “பாராளுமன்றம்” எனத்தான் புழக்கத்தில் உள்ளது.

“பார்: என்றால் உலகம் எனச் சிறுவகுப்பில் படித்துள்ளோம். நாடு ஒன்றின் மக்கள் பிரதிநிதிகள் ஆளும் மன்றத்தை நாடாளுமன்றம் என்றுதானே கூறுமுடியும்.

பாராளுமன்றம் (பார் + ஆளும் மன்றம்) எனில், உலகத்தை ஆளும் மன்றம் எனத்தானே பொருள் கூறும். ஆகவே “நாடாளுமன்றம்” என்ற சொற்பிரயோகத்தைத் தானே நாம் கூறுதல் சரியானது.

நிகழ்வுகளுக்கு அழைக்கும் வழக்கம் எம்மிடம் பண்டைய காலம் தொட்டு இருந்தாலும், காகிதத்தில் அச்சிடும் மரபு ஆங்கிலேய பண்பாட்டை ஒற்றியே எம்மிடமும் வந்துள்ளது. ஆங்கிலத்தில் திருமண அழைப்பாயின் Wedding Invitation எனக்கூறுகின்றனர். ஆனால் தமிழில் மட்டும் இதனைத் “திருமண அழைப்பிதழ்” எனக் கூறும் வழக்கம் பெரும்பாலும் உள்ளது. “இதழ்” எனக் கூறுவது அச்சிடும் அக்காகிதத்தையேயாகும்.

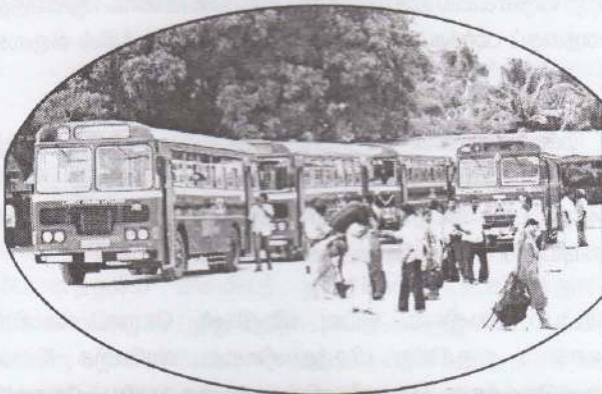
அச்சடித்த காகிதத்தையும் சேர்த்து இதழ் என அழைக்கும் மரபு தமிழர்களாகிய எம்மிடம் மட்டுமேயுள்ளது. ஆங்கிலேயர்களிடமோ, சிங்களவர்களிடமோ இத்தவறான சொற்பிரயோகம் இல்லை. “வறட்சி” எனும் சரியான சொல்லானது இன்று ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்கு ஆசிரியர்களால் வறட்சி, வரட்சி என இரு விதமாகவும் கற்பிக்கப்படுகின்றது. இரு விடைகளுக்கும் சரிபோடும் ஆசிரியர்களும் உள்ளனர். மொழிப் பிரயோகமானது ஒரு சொல்லையே சரியானதாகக் கொண்டிருக்கும்.

அவ்வாறிருக்கையில் வறட்சி, வரட்சி என இரு சொற்கள் ஒரே நேரத்தில் எவ்வாறு சரியானதாகக் கொள்ளமுடியும். மொழி என்பது கணிதத்தில் நிறுவவதைப் போல அல்லவே. இது ஒருவிடயத்தினை ஒரு சரியான சொல் கொண்டு தானே விளக்க முடியும்.

நாம் நிகழ்வொன்றை நடத்தும் போது அழைக்கும் விருந்தினர்களின் முதலாவது விருந்தினரை பிரதம விருந்தினர் அல்லது முதன்மை விருந்தினர் என்றுதான் அழைக்கின்றோம். அதனைவிட சிறப்பு விருந்தினர்கள், கௌரவவிருந்தினர்கள் என மேலும் பலரையும் சேர்க்கின்றோம்.

இது எம் நாட்டு மரபு, ஆனால் இந்தியாவின் தமிழகத்தின் நிகழ்வுகளை நாம் தொலைக்காட்சி வழியாகப் பார்க்கும்போது அவர்கள் சிறப்பு விருந்தினர் என்பதை மட்டும் கொண்டதாக விழாக்களை நடத்துவதைக் காண்கிறோம். இது விவாதத்திற்குரிய விடயப்பொருள் தான்.

நன்றி:- வீரகேசரி 24.02.2010



தரைப் பாதை திறப்பும்

“வடக்கின் வசந்தம்” “பூத்திரும் பனந்தோப்பு”, “யாழ் வசந்த உலா”, “நாங்கள் இப்போது யாழ். மண்ணில்” “யாழில் நாங்கள்” இச் சொற்களைப் பல முறை கேட்கும் பார்த்தும் பழகிய சொற்கள் தான் இவை.

யாழ்ப்பாணத்திற்கும் தென் பகுதிக்குமான தரைவழிப்பாதை 30 வருடங்களுக்குப் பின்னர் முழுச் சுதந்திரமாகத் திறந்து விடப்பட்ட போது ஒட்டி வந்த சொற்களே இவை.

தரைப்பாதை திறப்பால் யாழ். மண்ணில் ஏற்பட்ட புதிய வரவுகளைப் பதிவு செய்வதே இக் கட்டுரையின் நோக்கம். 2002 ஏப்பிரல் 08 இல் தரைவழிப்பாதை திறக்கப்பட்டாலும் அது பகுதியளவான சுதந்திரத்துடன்தான் திறக்கப்பட்டது. அப்போதைய புதிய வரவுகளும் மீண்டும் தற்போது வந்துள்ளன. ஆயினும் அதைவிடப் பல புதிய வரவுகளும் இருக்கின்றன.

புதிய
வ
ர
வு
க
ள
ம்

இன்றைய செய்தி நாயை வரலாறல்லவா? அதனால்தான் இன்றைய செய்திகள் ஒழுங்கு முறையாக இங்குபதியப்படுகின்றன. 2009 டிசெம்பர் மாத இறுதியுடன் ஏ- 9 பாதை முழுச் சுதந்திரமாகவே திறந்து விடப்பட்டது.

பாதை திறப்பின் வரவுகளைப் பார்ப்போம். சுற்றுலாப் பயணிகளின் வகை, தொகையற்ற வருகையை முதலாவதாக பதிவு செய்யலாம். தென்பகுதி மக்கள் யாழ்ப்பணத்தைப் பார்க்க, வாராந்தம் பல்லாயிரக்கணக்கில் வருகை தருகின்றனர்.

சிங்கள மக்கள் மிகப்பெரும்பான்மையாகவும், முஸ்லீம், தமிழ் மக்கள் அடுத்த தொகையிலும் வருகின்றனர். பாதுகாப்பமைச்சின் அனுமதியை வெளிநாட்டவர் பெறவேண்டும் என்ற நடைமுறை இருப்பதால் வெளித்தெரியக் கூடியதாக அவர்களின் வருகை இல்லை.

அடுத்தவிடம் விருதிகள், ஓய்வு விருதிகள், ஹோட்டல்களின் வேகமான உருவாக்கம். வருகின்ற விருந்தாளிகளை வரவேற்க இவை வேகவேகமாக உருவெடுத்தன. பயணிகளின் வருகை புதிய சேவைக் கைத்தொழில் ஒன்றை முயற்சியாளர்களுக்கு இனம் காட்டியது.

உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு வங்கிகள், நிதிக்கம்பனிகளின் வருகை மிக முக்கியமாக குறிப்பிட வேண்டியது. ஏறத்தாழ இலங்கையின் அனைத்து உள்நாட்டு வங்கிகளும் குடாநாட்டுக்குள் வந்துவிட்டன - எனலாம். வெளிநாட்டு வங்கிகளின் வருகை இப்போதுதான் யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்துள்ளது. முதலீட்டுக் கம்பனிகள், நிதிக்கம்பனிகள், குத்தகைக் கம்பனிகள் என்பவற்றின் வருகையும் மிகத் தாராளமாகவே நிகழ்கின்றன.

இலங்கை மத்திய வங்கி நிதிநிறுவனங்கள் எல்லாமே விரும்பிய இடத்தில் கிளைதிறக்க அனுமதிக்கின்றது. யாழ். மக்களின் சேமிப்புப் பழக்கவழக்கத்தையும் புலம் பெயர் உறவுகளின் பண அனுப்புதல்களையுமே இவை குறிவைப்பதாகவும் பிரதேச அபிவிருத்திக்கு பங்களிப்பதில்லை என்ற குற்றச்சாட்டும் பலரால் முன்வைக்கப்படுகின்றது.

தொலைத்தொடர்பு நிறுவனங்களுக்கு தாராள அனுமதி வழங்கப்பட்டதும் குறிப்பிடத்தக்கது. கைத்தெலைபேசி நிறுவனங்களும், சீ.டி.எம்.ஏ நிறுவனங்களும் தாராளமாகவே உள்நுழைந்து விட்டன.

இப்போதெல்லாம் வீடுவீடாக அவற்றை விற்பனை செய்யும் முகவர்களையும் காணமுடிகின்றது.

வெளிநாட்டு உள்நாட்டு பழுவைககள் வியாபாரிகளின் வருகையும் வேகமாக நிகழ்கின்றது. பூமர விற்பனை வியாபாரிகளும் றோசா, செவ்வரத்தை, குறோட்டன் போன்ற வகைகளுடன் நகர, கிராம வேறுபாடின்றி பட்டி தொட்டியெங்கும் பரவி விட்டன.

தென்பகுதி நடைபாதை வியாபாரிகளின் வருகையும் வந்துவிட்டது.

யாழ். தென்பகுதி, வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பு இடங்களுக்கான போக்குவரத்தில் ஈடுபட உள்ளூர், வெளியூர் முயற்சியாளர்கள் உருவாகினர். அரச பஸ்சேவை சகல பிரதேசங்களில் இருந்தும் யாழ்ப்பாணத்திற்கு இடம் பெறுகின்றது. கட்டடப் பொருள், உணவுப் பொருள், ஆடம்பரப்பொருள் என அனைத்துமே மிகமிகத் தாராளமாக உள்வந்துவிட்டன. வணிக நிலையங்களும், புதிது புதிதாக உருவெடுத்துள்ளன. தீமையான பக்கமாக டெங்கு நோயின் வேகமான உள் வருகையைக் குறிப்பிடலாம். ஆள்கொல்லி நோயான டெங்குக் காய்ச்சலை உண்டுபண்டும் நுளம்புகள் பெருகி அச்சமூட்டின. வேகமான நடவடிக்கைகளால் டெங்கு கட்டுப் பாட்டுக்குள் வந்துவிட்டது. காவிச் சென்று கூவிவிற்கும் வியாபாரிகளின் தாராள வருகையும் ஏற்பட்டுள்ளது. கட்டில், கதிரை, உருபுடவை, பிளாஸ்டிக் வகைகள் இலத்திரனியல் உபயோகப் பொருட்கள் விற்போர் பட்டிதொட்டியெங்கும் பவனி வருகின்றனர். கண்டர் வாகனங்களில் அலுமாரி, பிரம்பு அலுமாரி போன்றவற்றை காவித்திரியும் வாகன வியாபாரிகளும் தம் காலடியை இங்கு பதித்துள்ளனர்.

கண்காட்சிகள், களியாட்டங்கள், கலைவிழாக்கள், விளையாட்டு விழாக்கள் அடிக்கடி காணமுடிகின்றது. தென்பகுதி வணிக நிறுவனங்களின் பொருள்களை, சேவைகளை பிரசித்தமாக்க அந் நிகழ்வுகள் உதவின. இதற்காக யாழ். மைய பிரபல கல்லூரிகள் பயன்படுகின்றன. ஊடக நிறுவனங்கள், காப்புறுதி நிறுவனங்கள் தம்மைப் பிரசித்தமாக்க பல உத்திகளைக் கையாளுகின்றன. கண்காட்சிகளுடன் தெருப்பரப்புரைகளும் இடம் பெறுகின்றன. விளையாட்டுப் போட்டிகளும் அமோகமாக இவர்களால் நடத்தப்பட்டுகின்றன. தேடுவாரற்று துருப்பிடித்த பழைய இரும்புத் தகரங்களுக்கும் திடீரென மவுசு கூடியது. இவற்றின் வியாபாரம் கூடு

பிடித்ததால் யாழ்ப்பாணம் ஓரளவு தூய்மையாகியது. கழிவு காசாகியது. மோட்டார் சைக்கிள் விற்பனை செய்யும் கடைகள் மட்டும் இருந்த யாழ்ப்பாணத்தில் வாகன விற்பனைக் கடைகளும் முளைத்துள்ளன. இவற்றைக் குத்தகை அடிப்படையில் வழங்கும் நிறுவனங்கள், வங்கிகள் உருவெடுத்தன. பிரதான பாதைகளின் கரைகளில் விளம்பரக் - “கட் அவுட்டுகள்” பாரியளவில் நிறுவி வாடகைக்குக் கொடுக்கும் வியாபாரம் ஒன்றும் உருவாகியுள்ளது.

பிரதான பாதையோர மதில்களின் உரிமையாளர்களுக்கு பணம் கொடுக்கப்பட்டு அவை வாடகை விளம்பர மதில்களாக உருவாகின. வீதிகளின் மின்சாரத் தூண்கள், தொலைபேசிக் கம்பங்களில் தொடராக விளம்பரப் பதாகைகளை தூக்கும் முறை வேகமாக எங்கும் பரவிவிட்டது.

கொழும்புப் பங்குச் சந்தையின் பங்குப் பரிவர்த்தனை கிளை ஒன்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் முதல் முறையாக திறக்கப்பட்டது. முதன்மை மிக்க நிதி நிகழ்வாகும். “ரை” கட்டி சப்பாத்துப் போட்ட “ரிப்ரொப்” மனிதர்களின் வருகை பரவலாகியது. விற்பனை முகவர்களாகவும், அரச அதிகாரிகளாகவும் இவர்கள் இருந்துள்ளனர். கொழும்பை மையமாகக் கொண்ட அரச திணைக்கள அதிகாரிகள் அடிக்கடி கருத்தரங்குகளையும், பயிற்சிப் பட்டறைகளையும் இங்கு வந்து நடத்துகின்றனர்.

கடலுணவுகள், விவசாய உற்பத்திகளை கொள்வனவு செய்யும் கனரக, இலகுவக வாகனங்களின் வருகை நிகழ்ந்தது. அதிக லாபம் உழைக்கும் தொழிலாகவும் இது இருக்கின்றது.

தென்பகுதி வியாபார நிறுவனங்களுக்கு காணிகளை, கட்டடங்களை வாடகைக்கு கொடுக்கும் தொழில் இங்கு பரவியது. தொலைத்தொடர்புக் கோபுரம் அமைக்க காணிகளைக் கொடுப்போரும் உருவாகத் தொடங்கிவிட்டனர். இலங்கை முதலீட்டுச் சபையின் ஆதரவுடன் ஹோட்டல்களை உருவாக்கும் முனைப்பும் இடம்பெறுகின்றது. நகரை அண்மித்து தொடர்மாடி வீடுகளை உருவாக்கும் காரியங்களும் அரங்கேறவுள்ளன. முதலீடு சாந்ததாகவும், தொழில்வாய்ப்பு சார்ந்ததாகவும் இவற்றைப் பார்க்க முடிகின்றது.

அரசின் அமைச்சர்கள், உயரதிகாரிகள் வரும் நிகழ்வுகளும் அதற்காகவே செய்யப்படும் வேலைத்திட்டங்களும் பரவலாக நிகழ்கின்றன.

வெளிநாட்டுத் தூதுவர்கள், ராஜதந்திரிகள் வருகையை சர்வசாதாரணமாகவே காணமுடிகின்றது. இலங்கை மத்திய வங்கியும் தனது நான்காவது பிராந்தியக் கிளையை மிக விரைவில் திறக்கவுள்ளதான அறிவிப்பும் வந்துள்ளது.

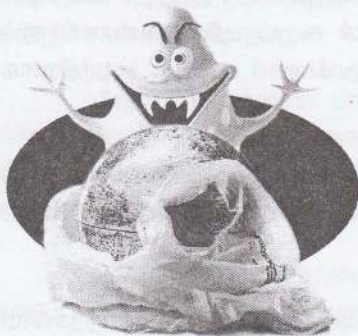
இலவச மூக்குக் கண்ணாடி பரிசோதனையும் குறைந்த விலையில் கண்ணாடிகளை வழங்குகின்றோம் எனக் கூறும் புதிய வியாபாரங்களும் அரங்கேறுகின்றன. இதன்போது பொதுமக்களின் பணம் தந்திரமாக வாங்கப்படுவதாகக் கூறப்படுகின்றது.

குறிசொல்வோர், பாம்பாட்டிகள், கிளிஜோசியம் சொல்வோரும் யாழ். வந்தனர். சில நாள் மக்களைக் கவர்ந்த இவர்கள் விரைவிலேயே பெட்டிகட்டியும் விட்டனர்.

சாட்டி, கசுரீனா கடற்கரை, நிலாவரைக் கிணறு, நல்லூர் கந்தசுவாமி கோயில் இன்னுமென்னும் பல இடங்கள் சனத்திரள் மொய்க்கும் இடங்களாக மாறிவட்டன. பனைபடு பொருள்கள், பழவகைகள், கடலுணவுப் பொருள்கள், பருத்தித்துறை வடையாவற்றுக்கும் திடீர் மதிப்பு வந்தது.

தீமையான பக்கங்கள் பலவற்றை பட்டியல் இடவில்லை. பாதை திறப்பின் வரவுகள் பட்டியல் இடப்பட்டுள்ளது.

நன்றி:- உதயன் 23.06.2010



சூழலை மாசு படுத்தும் 'சொப்பிங் பாக்'

சுற்றுச் சூழலைப் பாதிக்கும் விடயங்கள் ஏராளம் இருக்கின்றன. சுற்றாடலைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்ற விழிப்புணர்வும் பலமாக முன்னெடுக்கப்படும் காலகட்டம் இது.

சுற்றாடலைப் பாதிக்கும் விடயங்களில் ஒன்றை எனது அவதானங்களுடன் இங்கு ஆவணப்படுத்துகின்றேன். "ரிசு பாக்" என்றால் அது என்னவென்று ஒருகணம் யோசிப்பீர்கள். நாற்பது, நாற்பத்தைந்து வயதை அண்மித்தவர்களுக்கும், கடந்தவர்களுக்கும் 33 வருடங்கள் பின்னோக்கிப் பார்த்தால் இச் சொல்லின் உருவம் தெரியவரும்.

"ரிசு" என்றால் பாடசாலை மாணவர்கள் சித்திரப் பாடத்திற்குப் பாவிப்பதும், வெளிச்சக்கூடு கட்டப் பாவிக்கப்படுவதுமான ரிசுப் பேப்பர் என நினைத்துவிடாதீர்கள். அன்றாடம் நீங்கள் குறைந்தது ஒரு தடவையாவது பாவிக்கும் "சொப்பிங் பாக்" தான். 1970 - 1977 ஆம் வரை இறுக்கி மூடப்பட்ட எமது நாட்டின் பொருளாதாரம் 1977 ஜூலை மாதத்தின் பின்னர் தாராளப் பொருளாதாரமாகத் திறந்து விடப்பட்டது.

அப்போது எமது நாட்டிற்குள் புதிய வர்வுகள் பல நிகழ்ந்தன. அவற்றில் ஒன்றுதான் இந்த "சொப்பிங் பாக்" என்பதும் சொப்பிங் பையின் வருகையால் கடதாசிப் பைகளுக்கு பெருமளவில் "குட்பை" எம்மவரால்

சொல்லப்பட்டும் விட்டது அக்காலத்தில் இதனுள் பொருள்களை வாங்கிப் போவது மிக நாகரீகமாகவும் கருதப்பட்டது. பின்நாளில் “ரிசு” என்ற செரல் காணாமல்போய் “சொப்பிங் பாக்” என அதாவது பொருள்களை வாங்கும் நோக்கத்திற்குப் பாவிப்பதால் அப்பெயர் பெற்றது.

முழு இலங்கையிலும் இப்பெயர்தான் தற்போது வழக்கத்தில் உள்ளது. இந்தியாவின் தமிழகத்திற்குச் சென்று பார்த்தால் அங்கு “காரி பாக்” என்ற சொல்லை இதற்குப் பாவிப்பதைக் காணலாம். அதாவது பொருள்களைக் காவிச் செல்லப்பயன்படும் என ஆங்கிலத்தில் அர்த்தப்படுத்தும் சொல்லைப் பாவிக்கின்றார்கள். அதுதான் மிகச் சரியானது போல எனக்கும் படுகின்றது.

என் சிற்றறிவுக்கு எட்டியது இவ்வளவுதான். உலகின் மிகுதி 200 நாடுகளின் உள்ளூர் மக்களால் என்ன சொல்கொண்டு எமது “சொப்பிங் பாக்” அழைக்கப்படுகிறதோ தெரியவில்லை. விடயத் திற்கு வருவோம். ஜூன் 5ஆம் திகதி சர்வதேச சுற்றுச் சூழல் தினம் அனுஷ்டிக்கப்பட்டது. வழமைபோலவே சம்பிரதாய பூர்வமாக அரசு, அரசுசார்பற்ற அமைப்புக்களால் அதனையொட்டி விழிப்புணர்வு நிகழ்வுகள் நடத்தப்பட்டன. இந்தச் சொப்பிங் பையின் பாவனையின் தீமைகள், அதனை மிகக் குறைவாகப் பயன்படுத்தும் முறைகள், அதன் மாற்று உபயோகங்கள் பற்றி என் பட்டறிவுக்கு எட்டியவற்றையும், சூழலில் அவதானித்தவற்றையும் இங்கே பட்டியலிடுகிறேன்.

திருகோணமலை, கோட்டை வளாகத்தில் வசிக்கும் மான்கள் 1998, 1999 ஆம் ஆண்டுகளில் திடீர் திடீரென இறந்துபோயின. காரணத்தை ஆராய்ந்து பார்த்தால் சுற்றுலாப் பயணிகள் “லஞ்ச் பேப்பர்” என அழைக்கப்படும் பொலித்தீனில் கட்டிவந்து தாம் உண்ட உணவின் மிகுதியை எறிந்தபோது, மான்கள் அவற்றை உண்டதாலேயே வயிறு பொருமி இறந்து போயின. எமது பிரதேசங்களிலும் சிலவேளைகளில் மாடுகள் இப்படியாக இறப்பதுண்டு.

விவசாயிகள் தோட்டத்திற்கு குப்பை பறிக்கின்றபோது அதனுடன் கலந்து வரும் பொலித்தீன்கள், “சொப்பிங் பாக்கு”கள் மண்ணுடன் கலந்து பயிர்களுக்குத் தீங்கு பயப்பதைக் காண்கின்றோம். சந்தையில் மீன்களை “சொப்பிங் பை” களில் வாங்கிவிட்டு ஓரிரு மணித்தியாலங்கள் வேறு கருமங்களைப் பார்த்துவிட்டு வீட்டிற்குச் சென்று மீனை வெட்டும் போது மீன்

பழுதடைந்திருப்பதை கண்டு அடுத்தநாள் மீன் வியாபாரியுடன் சண்டை பிடிக்கும் சிலரையும் காண்கின்றோம்.

சில புத்திசாலிகள் சந்தையில் மீன்களை வாங்கி அவற்றை அங்கேயே கூலிகொடுத்து வெட்டிய பின் மீன்களை கடதாசிப் பேப்பரில் நன்றாகச் சுற்றி சொப்பிங் பைகளில் எடுத்துச் செல்வதையும் காண்கின்றோம். இதனால் மீன்கள் பழுதடைவதற்கான வாய்ப்பு மிகக்குறைவானது. இதனை முன் மாதிரியாகக் கொண்டு மற்றையவர்கள் நடந்துகொண்டால் நல்லதல்லவா?

இன்னும் சிலர் கடைகளில் பழங்களை வாங்கும்போது அவற்றை கடதாசிப் பேப்பர்களில் நன்றாகச் சுற்றி சொப்பிங் பைகளில் இட்டு வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்வதைக் காண்கின்றோம். இதன்போதும் பழங்கள் பழுதடையும் சந்தர்ப்பம் மிகமிகக் குறைவு.

மரக்கறிகளைச் சொப்பிங் பைகளில் வாங்கிவிட்டு வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றதும் அவற்றை கடகப்பெட்டிகளில் வைக்கும் நற்பழக்கமுள்ள சிலரையும் காணமுடிகின்றது. மரக்கறிகள், மீன்வகைகள் வாங்கும் சொப்பிங் பைகளை நன்றாகக் கழுவிட்டு காயவைத்த பின் மீண்டும் மீண்டும் உபயோகிக்கும் சிலரையும் காண்கின்றோம். இவர்களை கஞ்சன் அல்லது நப்பி என மட்டும் கூறிவிடாதீர்கள். இவர்கள் நாம் வாழும் சூழலுக்கு நன்மை விளைவிப்பதுடன் பணத்தையும் மிச்சம் பிடிக்கின்றார்கள்.

இன்னும் சிலர் வயர்களால் இழைக்கப்பட்ட “உமல் பாக்” எனப் பெருமளவில் அழைக்கப்படும் பைகளில் பொருள்கள் வாங்குவதையும், கடைக்காரர் சொப்பிங் பை தந்தாலும் வாங்க மறுப்பதையும் காண்கின்றோம்.

மிகச் சிலர் துணியினால் தைக்கப்பட்ட பைகளில், பனையோலையில் இழைக்கப்பட்ட பைகளில் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வதைக் காண்கிறோம். இத்தகைய மிகப் பெரும்பாலானோர் பின்பற்றக்கூடிய நடைமுறைகளை, விழிப்புணர்வுகளை அரசு அரசாபற்ற துறைகளும், அச்சு, இலத்திரனியல் ஊடகங்களும் முன்னெடுக்க வேண்டும். கடதாசிப் பைகளில் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வதும், பொதி செய்வதும் மீளவும் ஊக்குவிக்கப்படல் வேண்டும்.

சீமெந்துப் பைகளில் பாக் ஒட்டி அவற்றை விற்று வறுமை தணித்த பல குடும்பங்கள் எமது பிரதேசங்களில் முன்பு இருந்தன. அத்தொழிலைப்

பகுதி நேரமாகச் செய்து பணம் உழைத்துப் படித்துக் கல்விமான்களாக, அதிகாரிகளாக உள்ளவர்களும் எம்மிடையே உள்ளனர். சீமெந்துப் பைகளில் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வது நாகரீகக் குறைவு என நாம் நினைத்ததாலும், இலகுவான வேலையாக “சொப்பிங் பை” களைப் பாவித்ததாலும் கடதாசிப் பைகளுக்கு மிகப் பெருமளவில் விடைகொடுத்து விட்டோம். இவைபற்றிய விழிப்புணர்வு எமக்குத் தேவை. ஆரோக்கியமான வாழ்க்கைக்கு, பழைமைக்குத் திரும்பிப் போதலே மிகச் சிறந்தது என்ற வாதம் பலமாக மீண்டெழும் காலப்பகுதியில் வாழ்கின்றோம்.

“பழையவை நல்லன தெரிதலும், புதியவை தீயவை கழிதலும் நன்மைக்கே” என்ற வாழ்வியலைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியுள்ளது. “ஐந்து ரூபாய் பொருளுக்கும் “சொப்பிங் பாக்”, ஆயிரம் ரூபாய் பொருள் காவவும் சொப்பிங் பாக் என்ற நடைமுறைக்கு மெல்ல மெல்ல விடைகொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

குழந்தைக்குப் புட்டி (போச்சி) யில் பால் பருக்கும் தாயொருவர், பிளாஸ்டிக் போச்சியில் பால் வைத்தால் மிக விரைவில் கெடுகிறதெனவும், கண்ணாடிப் போச்சியில் பால் வைத்தால் ஓரிரு மணித்தியாலங்கள் நல்ல நிலையில் இருப்பதாகவும் கூறினார். அதீத பிளாஸ்டிக் பாவனையும் தீங்கானதுதான், விரிவஞ்சி இதில் ஆராயவில்லை. பழைய இரும்புகளுக்கு திடீரென கிராக்கி வந்து அவை அள்ளுப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் சுத்தமாகியது போல பொலித்தீன்களுக்கும் வந்தால் நல்லது. வாயுமையிலையை வாட்டிய பின் அதில் உணவைப் பொதி செய்யும் வழக்கம் எம்மிடையே பெருமளவில் அருகிப்போய்விட்டது. சமைத்த உணவை இவ்வாறு “பார்சல்” கட்டும் போது உணவின் சுவை மாறாமலிருப்பதையும் காணலாம். ஆனால் “லஞ்ச் ” பேப்பரில் உணவைப் பார்சல் கட்டினால் விரைவிலேயே பழுதடைந்து போவதைக் காணலாம்.

உயர்வான வாழ்க்கைச் செலவுடன் போராடும் நடுத்தர, வறிய குடும்பங்கள் வாயுமையிலையில் உணவைப் பார்சலாக்கும் பழைமைக்கு இயன்றவரை திரும்பிப் போவது ஆரோக்கியத்துடன் பணத்தைச் சேமிக்கவும் உதவும். நெகிழ்ந்து உக்கிப் போகும் “சொப்பிங் பை”களை உற்பத்தி செய்யும் முயற்சிகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அவற்றை மட்டும் தான் உபயோகிக்கக் முடியுமென்ற அரசாங்க அறிவித்தல்களும் 5 வருடங்களுக்கு முன்பு வந்தன.

பகுதி நேரமாகச் செய்து பணம் உழைத்துப் படித்துக் கல்விமான்களாக, அதிகாரிகளாக உள்ளவர்களும் எம்மிடையே உள்ளனர். சீமெந்துப் பைகளில் பொருள்களை எடுத்துச் செல்வது நாகரீகக் குறைவு என நாம் நினைத்ததாலும், இலகுவான வேலையாக “சொப்பிங் பை” களைப் பாவித்ததாலும் கடதாசிப் பைகளுக்கு மிகப் பெருமளவில் விடைகொடுத்து விட்டோம். இவைபற்றிய விழிப்புணர்வு எமக்குத் தேவை. ஆரோக்கியமான வாழ்க்கைக்கு, பழைமைக்குத் திரும்பிப் போதலே மிகச் சிறந்தது என்ற வாதம் பலமாக மீண்டெழும் காலப்பகுதியில் வாழ்கின்றோம்.

“பழையவை நல்லன தெரிதலும், புதியவை தீயவை கழிதலும் நன்மைக்கே” என்ற வாழ்வியலைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டியுள்ளது. “ஐந்து ரூபாய் பொருளுக்கும் “சொப்பிங் பாக்”, ஆயிரம் ரூபாய் பொருள் காவவும் சொப்பிங் பாக் என்ற நடைமுறைக்கு மெல்ல மெல்ல விடைகொடுக்க வேண்டியுள்ளது.

குழந்தைக்குப் புட்டி (போச்சி) யில் பால் பருக்கும் தாயொருவர், பிளாஸ்டிக் போச்சியில் பால் வைத்தால் மிக விரைவில் கெடுகிறதெனவும், கண்ணாடிப் போச்சியில் பால் வைத்தால் ஓரிரு மணித்தியாலங்கள் நல்ல நிலையில் இருப்பதாகவும் கூறினார். அதீத பிளாஸ்டிக் பாவனையும் தீங்கானதுதான், விரிவஞ்சி இதில் ஆராயவில்லை. பழைய இரும்புகளுக்கு திடீரென கிராக்கி வந்து அவை அள்ளுப்பட்டு யாழ்ப்பாணம் சுத்தமாகியது போல பொலித்தீன்களுக்கும் வந்தால் நல்லது. வாயுமையிலையை வாட்டிய பின் அதில் உணவைப் பொதி செய்யும் வழக்கம் எம்மிடையே பெருமளவில் அருகிப்போய்விட்டது. சமைத்த உணவை இவ்வாறு “பார்சல்” கட்டும் போது உணவின் சுவை மாறாமலிருப்பதையும் காணலாம். ஆனால் “லஞ்ச ” பேப்பரில் உணவைப் பார்சல் கட்டினால் விரைவிலேயே பழுதடைந்து போவதைக் காணலாம்.

உயர்வான வாழ்க்கைச் செலவுடன் போராடும் நடுத்தர, வறிய குடும்பங்கள் வாயுமையிலையில் உணவைப் பார்சலாக்கும் பழைமைக்கு இயன்றவரை திரும்பிப் போவது ஆரோக்கியத்துடன் பணத்தைச் சேமிக்கவும் உதவும். நெகிழ்ந்து உக்கிப் போகும் “சொப்பிங் பை”களை உற்பத்தி செய்யும் முயற்சிகளும் முன்னெடுக்கப்பட்டன. அவற்றை மட்டும் தான் உபயோகிக்கக் முடியுமென்ற அரசாங்க அறிவித்தல்களும் 5 வருடங்களுக்கு முன்பு வந்தன.

ஆனால் அவற்றுக்கு என்ன நடந்ததோ தெரியவில்லை.

பொலித்தீன்களை, “சொப்பிங் பை”களை குப்பையுடன் சேர்த்து எரிக்கும்போது துர்நாற்றம் எழுவதை அவதானித்திருப்பீர்கள், இதனைச் சுவாசிப்பது உடல் நலத்திற்குக் கேடானதென்ற அறிவித்தல்களும் வருகின்றன. ஆனால் மக்கள் பெருமளவில் இதனைப் பொருட்படுத்தியதாகத் தெரிய வில்லை.

இலங்கை மத்திய சுற்றாடல் அதிகார சபையின் அதிகாரிகளிடம் சொப்பிங் பை, பொலித்தீன் பாவனை தொடர்பான விளக்கங்களைக் கேட்டபோது 4R முறையொன்றைக் கூறினார்கள்.

முதலாவது Refuse அதாவது இவற்றின் பாவனையை மறுப்பது, அவற்றை பாவிக்காமலே இருப்பது.

இரண்டாவது Reduse இவற்றின் பாவனைகளை இயன்றவரையில் குறைப்பது.

மூன்றாவது Reuse - பாவித்த சொப்பிங் பை, பொலித் தீன்களை மீள மீள உச்சப்பாவனைக்கு உட்படுத்துவது.

நான்காவது Recycle - பொலித்தீன், சொப்பிங் பைகளை அழித்து அவற்றிலிருந்து புதியவற்றை மீள உற்பத்தி செய்து பாவிப்பது.

எனது அவதானிப்புகளில் பெரும்பாலானவை இவற்றில் அடங்குவதையும் காண முடிகின்றது. இயற்கையை நாம் அழித்தால் இயற்கை எம்மை அழிக்குமென்ற படிப்பினைகளை அடிக்கடி கற்றுக் கொள்கின்றோம்.

ஆனாலும் அதிலிருந்து திருத்திக் கொள்கின்றோமா என்றால் அதுதான் இல்லை. புதிய புதிய சிந்தனைகள் நாளுக்கு நாள் வருகிறது. ஆனாலும் எமக்கு ஆரோக்கியத்தைக் கொடுக்கும் பழமையில் நல்லவற்றைத் தொடர்ந்தும் கடைப்பிடிக்க உறுதி பூணுவோம்.

நன்றி : உதயன் 08.06.2010



இயற்கையுடன் இணைந்து வாழப்பழகி உடல் ஆரோக்கியத்தைப் பேணுவோம்.

எமது பிரதேசம் வருடத்தின் 09 மாதங்கள் வெப்பமான காலநிலையைக் கொண்டுள்ளது. பருவ மழை 03 மாதங்களே வட கீழ்பருவப்பெயர்ச்சிக் காற்றினால் எமக்குக் கிடைக்கின்றது. “சித்திரையில் சிறுமாரி” என்பார்கள். அது வருடத்தில் சித்திரைப் புத்தாண்டை ஒட்டியதாக சில நாட்கள் மழை பெய்யும்.

அண்மைய சில வருடங்களாக பங்குனி மாதத்தின் ஆரம்பத்தில் கனத்த மழை பொழியும் பருவகால மாறுதல்கள் ஏற்படுகிறது. மனிதர்களுக்கு வயது, உடல் அளவில் மாறுதல்கள் அமைவது போலவே அமைகின்றது போலும்.

முன்னைய காலங்களில் எமது முன்னோர்கள் இயற்கையுடன் இணைந்ததான வாழ்க்கை முறையை வாழ்ந்தார்கள். மண்ணால் கட்டப்பட்ட வீடு, மண் சட்டி பாணிகள், ஓலைப்பாய், மரங்களாலான கதிரை மேசைகள், பனையோலையால் செய்யப்பட்ட பெட்டிகள், பிரம்புகளினாலான பொருள்கள், பித்தளைப் பாத்திரங்கள் என எல்லாமே இயற்கையான வையாகவே இருந்தன.

வெறுங்காலுடன் வெறும் நிலத்தில் நடந்தார்கள்.

காற்றோட்டமும் வெளிச்சமும் வரக்கூடிய வீடுகள் இருந்தன.

சனிக்கிழமைகளில் நல்லெண்ணெய் தேய்த்து அரப்பு, சிகைக்காய், செம்பருத்தி பூச்சாறு, ஆவரை இலை என்பவற்றில் ஏதாவது ஒன்றைத் தலையில் வைத்து நீராடினார்கள். புதன்கிழமைகளிலும் தலையில் நீருற்றி முழுகி நீராடுவது வழக்கமாயிருந்தது. மூன்று, நான்கு மைல் தூரங்களைக் கூடச் சர்வசாதாரணமாக நடந்து கடந்தார்கள். அதுவும் வெறுங்காலுடன் தான். வீடுகளில் மா இடித்தல், தூள் இடித்தல் போன்றவற்றிற்கு எல்லாம் தமது வீட்டு உரல், உலக்கை, திருகைக்கல் என்பவையென தான் பயன்படுத்தப்பட்டன.

எல்லா வீடுகளிலும் இப்போது போல கிணறுகள் இருக்கவில்லை. பொதுக்கிணறுகளிலிருந்து தண்ணீரை வாளியால் அள்ளிக் குடங்களில் வாளிகளில் ஏந்தி அரைக்கட்டை, காற்கட்டை தூரம் நடந்து வீடுகளுக்கு எடுத்துவருவார்கள். தூரப்போக்குவரத்து என்பது மிக்ககுறைவாகவே இடம்பெறும். குறுகிய தூரம் எல்லாமே கால்நடையாகவே தான் நிகழும். சைக்கிள் எனப்படும் துவிச்சக்கர வண்டி ஆடம்பர வாகனமாகவே பலகாலம் இருந்தது. அண்மைய 40 வருடங்களுக்குள் தான் சைக்கிள் ஜனரஞ்சக வாகனமாகியது.

அண்மைய 30 வருடங்களுக்குள் தான் யாழ்ப்பாணத்தில் வீட்டுக்கொரு சைக்கிள் என வந்தது. மக்கள் தமது வீடுகளில் வேலி அடைத்தல், விறகு கொத்துதல், குப்பைகளைப் புதைத்தல் என்பவற்றை யெல்லாம் தாமே செய்தார்கள். விறகு அடுப்புச் சமையல், மூக்குப்பேணியில் தேநீர் குடித்தல், உறியில் மண்சட்டி பானையில் உணவு வைத்தல், பயணம் செய்யும் போது உணவுப் பொதியுடன் கரிக்கட்டியையும் சேர்த்து எடுத்துச் செல்லல், வாழையிலையை வாட்டிய பின் அதில் உணவைப் பொதி செய்தல் போன்றவை இருந்தன.

கோதுமை மா என்னவெனத் தெரியாத ஒரு காலமும் இருந்தது. அரிசிமா, அரிசிச்சோறு, குரக்கன் பிட்டு, ஒடியல் பிட்டு, சாமை அரிசிச்சோறு எல்லாமே எமது மண்ணுக்கே உரித்தான பண்பாட்டு உணவுகள்.

முசுட்டை இலை, தூதுவளை, வல்லாரை, முருங்கையிலை, தவசி முருங்கையிலை, சிறுகுறிஞ்சா, அகத்தி இலை, வாழைப்பொத்தி என இயற்கையில் கிடைக்கும் போஷாக்கு உணவுகள், நகரம், கிராமம் என வேறுபாடின்றி எல்லா இடங்களிலும் ஆடுவளர்ப்பார்கள்: கோழிகள் வளர்ப்பார்கள். இவை பண வருவாயை ஈட்டித் தந்ததுடன் புரத உணவுத்

தேவைகளையும் ஈடுசெய்தது. வீடுகளில் கொல்லைப் புற மரக்கறி என கூறுமளவிற்குச் சிறு தோட்டமே இருக்கும். பஞ்சம், பட்டினி வந்தால் அவை கைகொடுக்கும்.

மேலே பட்டியலிட்டவையெல்லாம் இயற்கையுடன் இணைந்து பிணைந்த எமது முன்னைய வாழ்க்கை முறைகள். நீரிழிவு, இரத்த அழுத்தம், புற்றுநோய் போன்றவை எமக்கு அறிமுகம் குறைந்த நோய்களாக இருந்தன. இயற்கையுடன் இணைந்த வாழ்க்கை முறைக்குப் படிப்படியாக விடைகொடுத்தோம்.

உள்நாட்டுப் பணவருவாய்களின் பல்கிப் பெருக்கமும், வெளிநாட்டுப் பணம் பல்கிப் பெருகி எம்முள் புகுந்தமையும் இயற்கையிலிருந்து எம்மைப் பிரித்து, வெகுதூரம் வரைக் கொண்டுபோய் விட்டது. உலகமயமாக்கலும் எமது வாழ்வியல் கோலத்தை கணிசமான அளவு மாற்றிவிட்டது. விளைவு, உடற் பயிற்சிகளின்றி சோம்பேறிகளாக அல்லது உடலை வருத்தாமல் இருக்கப் பழகிவிட்டோம்.

பெரியவர் ஒருவர் கூறினார், “எமது உடலில் இருந்து வியர்வை, சலம், மலம் என்பவை ஒவ்வொரு நாளும் ஒழுங்காக வெளியேறினால் நோய் எம்மை எட்டியும் பார்க்காது” என்றார்.

முன்னைய காலங்களில் தோட்டம் வயல் செய்கையின் போது குப்பை, குழை, எரு என்பவை மண்ணை வளமாக்கப் பயன்படுத்தப் பட்டன. இயற்கையுடன் இணைந்ததாகப் பயிர்ச்செய்கையும் இருந்தது.

இப்போது போல எடுத்ததற்கெல்லாம் உரம்போடுதல், மருந்து அடித்தல் போன்றவை அப்போது இல்லை.

இதனால், புற்றுநோய் என்பது மிகவும் குறைவாகவே இருந்தது. யாழ்ப்பாணத்து வயல்களில் விளைவிக்கப்படும் நெல்லின் அரிசிச் சோற்றுக் கஞ்சி சுவையாக இருக்கும். ஏனெனில், இங்குள்ள வயல்கள் குப்பை, எரு, பசுநதாட்பசளை என்பவற்றை ஆதாரமாகப் பெருமளவு கொண்டே செய்கைக்குட்படுத்தப்படுகின்றன.

ஆனால் தென்பகுதியில் விளைவிக்கப்படும் நெல்லானது உரத்தைப் பெருமளவு ஆதாரமாகக் கொண்டே விளைவிக்கப் படுகின்றது. இதனால் அவ் அரிசிச் சோற்றுக் கஞ்சியானது கசப்புத்தன்மை கூடியதாக

உள்ளது. இதனை மூத்த விவசாயி ஒருவரின் அனுபவ மொழியிலிருந்தே தருகின்றோம். இயற்கையுடன் ஆரோக்கியமுள்ள மனிதர்களாக இருந்தோம். நோய்களுக்கு “கிளினிக்” போகும் தன்மை மிகவும் குறைவாயிருந்தது. இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கை முறைக்குள் நாம் உள்வாங்கப்பட்டபோது, உடல் ஆரோக்கியம் என்பது மிக விரைவிலேயே குன்றிப் போய் விடும் நிலை வந்துள்ளது. வாழ்க்கை வசதிகளின் பெருக்கத்தை நோக்கி நாம் வேகமாக ஓட வேண்டி வந்தபோது இயற்கையிலிருந்தும் நாம் தூர ஓட வேண்டி வந்துள்ளது.

பழமைக்குத் திரும்பிப் போதல் என்பது ஆரோக்கியத்தை உரைக்கும் மனிதர்களால் கூறப்படும் ஒன்றாக உள்ளது. இயற்கையோடு இணைந்து நாம் வாழ்ந்தபோது, உடல் ஆரோக்கியம் குறித்த கருத்துரைகள் முக்கியத்துவம் பெறவில்லை? “றெடிமேட்” வாழ்க்கை ஒன்றுக்குள் நுழைந்துள்ள நாம் உடற்பயிற்சிகள் இன்மையாலும், மன அழுத்தங்களாலும் பலவித நோய்களுக்கும் ஆளாகியுள்ளோம்.

எமது சூழல் சுவாந்தியத்துடன் ஒத்துப்போன வாழ்க்கை முறை இயற்கையாகவே எமக்கு உடல் ஆரோக்கியத்தைத் தந்தது. பழமைக்குத் திரும்பிப்போதல் என்பதை முற்றாக எம்மால் கடைப்பிடிக்க முடியாவிட்டாலும் கூட, உடலுக்குப் பயிற்சியைத் தரக்கூடிய நல்ல இயல்புகளையாவது கைக்கொள்ளலாமல்லவா?

எமது நாட்டிற்கேயுரிய பௌதீக வாழ்க்கை முறையுடன் இணைந்து வாழ முயற்சிப்போம். மனித வாழ்வில் உடல் நலத்தைப் பேண இயன்றவரை இயற்கையுடன் ஒத்துப் பழகிக் கொள்வோம்.

நன்றி: வீரகேசரி 23.12.2009



யாழ்ப்பாணத்தில் கடந்த காலப் போர் அனர்த்தங்கள், விபத்துக்களின் போது உடல், உள ரீதியான அங்கவீனங்கள் பலருக்கு ஏற்பட்டுள்ளன. இதனை விட அங்கவீனமுற்ற நிலையில் பிறத்தல், நோய் காரணமாகவும் இன்னும் பலர் அங்கவீனமுற்றுள்ளனர்.

அங்கவீனர், ஊனமுற்றோர் என்ற சொற்பதங்கள் பழையமையடைந்து வழக்கொழிந்து போதும் நிலைக்கு வருகின்றது. இதற்குப் பதிலாக விசேட தேவைக்குரியோர் என்ற சொற்பதமும் சில ஆண்டுகள் பாவிக்கப்பட்டு வந்தது.

அதுவும் பழையமையடைந்து தற்போது மாற்று வலுவுள்ளோர், மாற்று ஆற்றலுள்ளோர் என்ற புதியதொரு கலைச்சொல் அறிமுகம் செய்யப்பட்டுள்ளது.

இவர்களுக்கும் மற்றையவர்களைப் போலவே வலுவுள்ளது. அதாவது மாற்று வகை வலுவுள்ளது. என்ற சொற்பதம் பிரயோகிக்கப்படுகின்றது.

இவர்கள் தொடர்பிலான சமூக அக்கறை இலங்கை முழுவதும் அரச, அரச சார்பற்ற துறைகளால் கூடுதலாக முன்வைக்கப்பட்டு வருகின்றது.

அவ்வகையில் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் முன்னுதாரணமான பல செயற்றிட்டங்கள் உள்ளதைக் குறிப்பிடலாம்.

சமகாலத் திட்டங்களை முதலில் பார்ப்போம். வட மாகாண சமூக நலத்துறைத் திணைக்களம், பிரதேச செயலகங்கள், உதவி அரசாங்க அதிபர் பிரிவுகளுடாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாற்று வலுவுள்ளோருக்கு சுயதொழில் திட்டம் ஒன்றை விசேடமாகச் செயற்படுத்தி வருகின்றது. இவ் ஆண்டு தான் முதன் முதலாக அறிமுகம் செய்யப்பட்ட இத்திட்டத்தின் மூலமாக ரூபா 50,000/- பணக் கொடுப்பனவு 3 கட்டங்களாக வழங்கப்படுகின்றது.

சிறியளவு சுயதொழில்களுக்கு வழங்கப்படும் நிதி உதவி போதாது என்ற குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் இவ் விசேட திட்டம் செயற்படுத்தப்படுகின்றது. ஏறத்தாழ 300 பேர் வரையில் தெரிவு செய்யப்பட்டு இச் சுயதொழில் திட்டம் நடைமுறைக்கு இடப்பட்டுள்ளது.

வடமாகாண சமூக நலத்துறைத் திணைக்களத்தால் சென்ற ஒக்டோபர் மாத முதல் வாரத்தில் யாழ். மத்திய கல்லூரியில் முதியோர் மாற்று வலுவுள்ளோருக்கு விழா எடுக்கப்பட்டது. அதில் மாற்று வலுவுள்ளோரின் திறமைகள் வெளிப்பட பலவிதமான விளையாட்டுப் போட்டிகள், கலை நிகழ்வுகள் நடத்தப்பட்டன. முழு மகிழ்வான விழா இவர்களுக்குப் புத்துணர்ச்சியை அளித்தது.

மனநலம் பாதிக்கப்பட்ட 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட பெண்களுக்கு புனர்வாழ்வு வழங்குவென நவமங்கை நிவாசம் எனும் இல்லம் தற்போது கோப்பாய் கல்வியியல் கல்லூரிக்கு அண்மைக் காணியில் கட்டப்பட்டு வருகின்றது. இவ் இல்லம் ஒரு வருட காலத்திற்குள் ஆரம்பிக்கப்பட உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்.மாவட்டப் பாடசாலைகளில் 2007 ஆம் ஆண்டு முதல் மாற்று வலுவுள்ள மாணவர்களின் கல்விச் செயற்பாட்டிற்கென உட்படுத்தல் கல்வி (Including Education) எனும் கல்வித்திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. விசேடமாக அமைக்கப்பட்ட இல்லங்களில் அல்லாது இத்தகைய மாணவர்களை வீட்டுச் சூழலிலேயே வைத்துப் பாடசாலைக் கல்வியை வழங்குதல் வேண்டுமென்ற நவீன கொள்கைக்கு அமைய இத்திட்டம் உள்ளது.

இத்தகைய மாணவர்களைச் சமூக நீரோட்டத்தில் இருந்து விலக்கி வைக்காமல் அவர்களின் பூரணத்துவமான வளர்ச்சியை சமூகத்தில் வைத்தே ஏற்படுத்தப்பட வழி வகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இதற்கமைய பாடசாலைகளில் விசேட பாட ஆசிரியர்கள் வளமும் கல்வி வலயங்கள் தோறும் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

கரித்தாஸ் - கியூடெக், யுனிசெவ், கெயார், சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் - இலங்கை ஆகிய சர்வதேச தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் இவ் உட்படுத்தல் கல்விக்குரிய அனுசரணைப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருதல் பாராட்டுதற்குரியது.

யாழ்ப்பாணத்தில் மாற்று வலுவவுள்ளோர் தொடர்பாக ஏற்கனவே உள்ள அமைப்புக்களின் திட்டங்களை இனிப் பார்ப்போம்.

பிரதேச செயலகங்களில் பின்வரும் வகையான உதவிகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

1. பொதுசன மாதாந்த உதவிப் பணம்
2. உபகரணங்கள் - முச்சக்கர வண்டி, சக்கர நாற்காலி, காது கேட்கும் கருவி, வெள்ளைப் பிரம்பு, மூக்குக் கண்ணாடி, செயற்கைக் கால், செயற்கைப் பாதம், செயற்கைக் கை, சார்புறுப்பு.
3. வறியவர்களுக்கு ரூபா 100000/- தொகை வீட்டுத் திட்ட நன்கொடை.
4. முற்றிலும் வாய்பேசாத, காது கேளாதோருக்கான விசேட அடையாள அட்டை, கொழும்பிலுள்ள சமூக சேவைத் திணைக்களம் ஊடாகப் பெற்றுக் கொடுத்தல், பாதுகாப்புப் படையினருக்கு இவர்கள் தொடர்பில் உதவ இவ் அடையாள அட்டை உதவுகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் சுண்டுக்குளியிலுள்ள ஜெயப்பூர் வலுவிழந்தோர் புனர்வாழ்வு நிறுவனம் கடந்த 20 வருடங்களுக்கு மேலாக செயற்கைப் பாத உற்பத்தி உட்பட பல உபகரணங்களின் உற்பத்தியிலும் பிரதானமாக ஈடுபட்டு வருகின்றது. இதனை விட இயன் மருத்துவ சேவை, உட்பட்ட பலவித சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. கொடையாளர்கள், சர்வதேச தொண்டு நிறுவனங்களின் நிதி, உபகரண கட்டட உதவிகள் மூலமாகத் திறம்பட இயங்கி வருகின்றது. மாற்று வலுவவுள்ளோர் தொடர்பில் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கி வரும் இல்லங்களை இங்கு பார்ப்போம்.

இதற்கமைய பாடசாலைகளில் விசேட பாட ஆசிரியர்கள் வளமும் கல்வி வலயங்கள் தோறும் உருவாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

கரித்தாஸ் - கியூடெக், யுனிசெவ், கெயார், சிறுவர் பாதுகாப்பு நிதியம் - இலங்கை ஆகிய சர்வதேச தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங்கள் இவ் உட்படுத்தல் கல்விக்குரிய அனுசரணைப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருதல் பாராட்டுதற்குரியது.

யாழ்ப்பாணத்தில் மாற்று வலுவுள்ளோர் தொடர்பாக ஏற்கனவே உள்ள அமைப்புகளின் திட்டங்களை இனிப் பார்ப்போம்.

பிரதேச செயலகங்களில் பின்வரும் வகையான உதவிகள் வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

1. பொதுசன மாதாந்த உதவிப் பணம்
2. உபகரணங்கள் - முச்சக்கர வண்டி, சக்கர நாற்காலி, காது கேட்கும் கருவி, வெள்ளைப் பிரம்பு, மூக்குக் கண்ணாடி, செயற்கைக் கால், செயற்கைப் பாதம், செயற்கைக் கை, சார்புறுப்பு.
3. வறியவர்களுக்கு ரூபா 100000/- தொகை வீட்டுத் திட்ட நன்கொடை.
4. முற்றிலும் வாய்பேசாத, காது கேளாதோருக்கான விசேட அடையாள அட்டை, கொழும்பிலுள்ள சமூக சேவைத் திணைக்களம் ஊடாகப் பெற்றுக் கொடுத்தல், பாதுகாப்புப் படையினருக்கு இவர்கள் தொடர்பில் உதவ இவ் அடையாள அட்டை உதவுகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் சுண்டுக்குளியிலுள்ள ஜெயப்பூர் வலுவிறந்தோர் புனர்வாழ்வு நிறுவனம் கடந்த 20 வருடங்களுக்கு மேலாக செயற்கைப் பாத உற்பத்தி உட்பட பல உபகரணங்களின் உற்பத்தியிலும் பிரதானமாக ஈடுபட்டு வருகின்றது. இதனை விட இயன் மருத்துவ சேவை, உட்பட்ட பலவித சேவைகளையும் வழங்கி வருகின்றது. கொடையாளர்கள், சர்வதேச தொண்டு நிறுவனங்களின் நிதி, உபகரண கட்டட உதவிகள் மூலமாகத் திறம்பட இயங்கி வருகின்றது. மாற்று வலுவுள்ளோர் தொடர்பில் யாழ்ப்பாணத்தில் இயங்கி வரும் இல்லங்களை இங்கு பார்ப்போம்.

நவீல்ட் பாடசாலை

கைதடியிலுள்ள இப்பாடசாலையே யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ள பழைமையான நிறுவன அமைப்பாகும். 1956 ஆம் ஆண்டு முதல் இயங்கி வரும் இது அரசு ஆதரவு பெற்ற தனியார் பாடசாலையாகும்.

இங்கு இருவகை மாணவர்களுக்கு கற்பித்தல் நிகழ்கின்றது. ஒரு வகை முற்றிலும் வாய்பேசாதோர், காது கேளாதோருக்கான சைகை மொழியிலமைந்த கல்வி.

கண் பார்வையற்றோர்களுக்கு பிறெய்ல் எழுத்து முறையிலான கல்வி மற்றொரு வகை. இங்குள்ள மாணவர்களுக்கு விருதி வசதிகள் உட்பட சகல வசதிகளும் இலவசமாக வழங்கப்பட்டு வருவது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. நவீல்ட் பாடசாலையில் கல்வி கற்ற பலர் பட்டப்படிப்பு, பட்டப்பின் படிப்புகளை நிறைவு செய்து அரசு சேவையில் பலவித பதவிகளை வகித்து வருதல் குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆர்க் (Ark)

கிறீஸ்தவ கன்னியாஸ்திரிகளால் உருவில் பிரதேசத்தில் மனவளர்ச்சி குறைந்த பிள்ளைகளுக்கென நடத்தப்பட்டு வரும் இல்லம் இதுவாகும். ஆனால் இங்கு சமயப் பாகுபாடு எதுவுமே காட்டப்படாமல் அனைத்து வகை பிள்ளைகளும் உள்வாங்கப் படுவது பாராட்டுதற்குரியது. சகல வசதிகளும் இலவசமாக வழங்கப்படுவருவதுடன் கல்வியுடன், சமூகப் பண்பாட்டு விழுமியங்களும் கற்பிக்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

வாழ்வகம்

இவ் இல்லம் உருவில் பிரதேசத்தில் இயங்கி வருகிறது.

கண் பார்வை முற்றிலும் இல்லாத, ஓரளவு குறைந்த பிள்ளைகளுக்குப் புனர்வாழ்வு வழங்குவென இவ் இல்லம் இயங்கி வருகின்றது. இங்கு சிறுவர்களுக்கு சகல வசதிகளும் வழங்கப்படுவதுடன் கல்வி வசதிகளும் பாடசாலைகள் மூலம் வழங்கப்படுகின்றன.

மாணவர்களின் கணினி, கவின் கலைத் திறமைகள் இனங்காணப்பட்டு அவற்றுக்கு விசேட ஊக்குவிப்புக்கள் வசதிகள்

வழங்கப்படுகின்றன. இங்குள்ள மாணவர்களின் ஆடல், பாடல், இசை கலை நிகழ்வுகள் யாழ்ப்பாணத்தில் பிரசித்தமானவை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிவபூமி இல்லம்

நல்லூர் பிரதேச செயலர் பிரிவில் வரும் கோண்டாவில் கிராமத்தில் இவ் இல்லம் நடத்தப்பட்ட போதும் மதப் பாகுபாடு இன்றி பலவகை பிள்ளைகள் பகல் நேரம் பராமரிக்கப்படுகின்றனர்.

மிக நவீன கட்டட வசதிகள், கற்றல் முறைகள், சிறுவர் பூங்கா வசதிகள் இங்கு வழங்கப்படுவது சிறப்பாகக் குறிப்பிடக் கூடியவை.

யாழ்ப்பாணத்தில் மாற்று வலுவுள்ளோர் தொடர்பிலான சமூக அக்கறை உயர்வாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இவர்களையும் பொருளாதார வளமாக்கும் முயற்சியில் வட மாகாண சமூக சேவைகள் திணைக்களத்தின் யாழ். மாவட்ட அலுவலகம் இரு வெற்றிகரமான திட்டங்களை நடைமுறைப் படுத்தியுள்ளது.

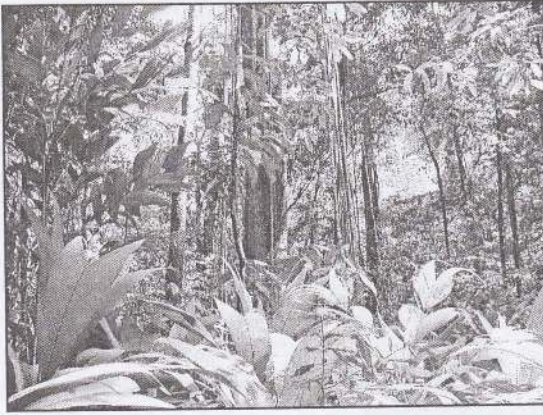
கண் பார்வையற்ற மாணவர்களுக்கான கணினி பயிற்சி நெறியொன்றை 6 மாதங்கள் கொண்டதாக நிக்கோட் (Necord) ஆதரவில் நடத்தி முடிக்கப்பட்டிருந்தது.

இரண்டாவது பயிற்சி நெறி தற்போது யாழ்ப்பாண பிரதேச செயலகக் கேட்போர் கூடத்தில் நடைபெற்று வருகின்றது.

முற்றிலும் வாய் பேசாதோருக்கான மின்சார உபகரணங்களைத் திருத்தும் 3 மாதப் பயிற்சி நெறி 27 பேருக்கு சுன்னாகத்தில் நடத்தப்பட்டு சென்ற ஒக்டோபர் மாதத்துடன் நிறைவு செய்யப் பட்டுள்ளது.

மாற்று வலுவுள்ளோரின் வாழ்வில் ஒளியேற்றும் நிகழ்வுகள் பலவித துறையினராலும் சிறப்பாக முன்னெடுக்கப்பட்டு யாழ்ப்பாண மாவட்டம் முன்னுதாரணமான ஓர் மாவட்டமாக உள்ளமை பாராட்டுதற்குரியது.

நன்றி : வீரகேசரி 13.11.2009



**அருமையான
பயன்தரும்
எமது
வளங்களை
பிரதான
உற்பத்தித்
துறைகளில்
பயன்படுத்துவோம்.**

வளங்கள் அருமையானவை; வரையறுக்கப்பட்டவை. அவற்றை உத்தம பயன்பாட்டுக்கு உட்படுத்துதல் தான் பொருளாதாரத்தின் தேவைப்பாடாகக் கூறப்படுகின்றது.

இதை முற்றாக உணர்ந்த சமூகங்கள் மற்றும் நாடுகள் தான் வளர்கின்றன; நன்றாக வாழ்கின்றன. உலகில் உதாரணமாக உச்சரிக்கப்படுகின்றன. நாம் என்ன நிலையில் உள்ளோம் என்பதை சுய விமர்சனம் செய்வோமாயின் புதிதாக நிறைய விடயங்களைக் கண்டு பிடிக்கலாம். நாமும் வளரலாம்.

எம்மை அறியாமலே நாம் செய்யும் ஒரு வள விரயத்தை உதாரணத்திற்கு இங்கு பார்ப்போம். எமது பிரதேசத்தில் விவசாயத்துறைக்கு அளவுக்கு மிஞ்சிய செயற்கைப் பசுளைகள் பாவிக்கப் படுவதாகவும் பரவலாகக் குற்றம் சாட்டப்படுகின்றது.

கிருமி நாசினிகள் மற்றும் களை கொல்லிகளின் பாவனையும் அதீதமாக இருப்பது இக்குற்றச்சாட்டுக்கு வலுச் சேர்க்கின்றது. எமது பிரதேசத்தில் புற்று நோயாளிகளின் தொகையும் வருடா வருடம் அதிகரித்துச் செல்வதை பிரதேச செயலகங்களில் நோய் உதவிப் பணம் பெறுபவர்களின் தொகையின் உயர்வு மூலம் தெரிந்துணர முடிகிறது.

இயந்திரமான வாழ்க்கை முறைகள் இயற்கையுடன் இணைந்த எமது வாழ்வியலின் பல விடயங்களுக்கு விடை கொடுத்ததால் நாம் அனுபவிக்கும் துன்பங்களில் இதுவும் ஒன்று.

பழைமைக்குத் திரும்பிப் போதல் என்ற கோஷம் ஆரோக்கிய வாழ்வு குறித்து வலியுறுத்தும் மனிதர்களால் உரக்கக் கூறப் படுகின்றது.

இயற்கைப் பசளைப் பிரயோகத்தை விவசாயத்துறையில் மீண்டும் பாவனைக்குட்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கோஷம் அண்மைக் காலமாக வலுக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

விவசாயத் திணைக்களமும் இதனை ஊக்குவிப்பதற்காக முதற்கட்டமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு அரை ஏக்கர் வீதம் சனல் பயிரிட இலவசமாக விதைகள் வழங்கி ஊக்குவித்தது. 25 வகையான இயற்கைப் பசளைகளை உற்பத்தியாக்கும் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை விவசாயத் திணைக்களம் தற்போது நடை முறைப்படுத்தி வருகின்றது. அந்த வகையில் வருகின்ற 2010ஆம் ஆண்டில் செயற்கைப் பசளையான உரத்தின் பாவனையை 25 வீதத்தால் குறைப்பதற்கான நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தி வருகின்றது.

எமது பிரதேசத்தில் இயங்கும் அரசு, தனியார், அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் காணிகளில் சேரும் இலைகள், சருகுகள் என்பவை இயற்கைப் பசளையாகப் பயன்படுத்தப்படக்கூடியவை. அவை வெறுமனே எரியூட்டப்பட்டு அழிக்கப்படுவதைக் காண முடிகின்றது.

எரியூட்டாமல் தூய்மையான முறையில் இயற்கை பசளையாக வழங்கும் முன்மாதிரியான ஒரு அரசு அலுவலகமும் எமது பிரதேசத்தில் இயங்கி வருவதைச் சுட்டிக் காட்டித் தானாகவேண்டும். குப்பையை எருவாகக் கருதும் அந்த நிறுவனத்தில் நாளாந்தம் சேரும் இலை, குழை, சருகுகள் அந்நிறுவன சிற்றாழியர்களால் சேகரிக்கப்படுகின்றது. பிளாஸ்டிக், பொலித்தீன், இரும்பு உலோகங்கள், கல் போன்றவை சேராமல் நூறு வீதம் தூய்மையாகச் சேர்க்கப்படும் இவ் இயற்கைப் பசளை கணிசமான விலைக்கு விவசாயிகளுக்கு விற்கப்படுகின்றது.

விற்பு வரும் வருமானத்தல் 75 வீதம் அந்த ஊழியர்களுக்கே சன்மானமாக வழங்கப்படுகிறது. மிகுதி 25 வீதம் அந்த அலுவலக வளாகத்திலுள்ள கோயிலின் பூசைச் செலவுகளுக்குப் பயன்படுத்தப் படுகின்றது.

இந்த ஊக்குவிப்புச் சன்மானம் அந்த ஊழியர்களுக்கு மிகுந்த உற்சாகத்தையும், வேலையில் அக்கறையையும் கொடுப்பதால், அவர்கள் வேலை நாள்களில் காலை, மாலை இரு வேளையும் அலுவலக வளைவக் கூட்டிப் பெருக்குகின்றனர். இதனால் அந்த வளாகம் எப்போதுமே “பளிச்” என்று தூய்மையாக இருப்பதைக் காண முடிகின்றது. இதனால் அந்த ஊழியர்களின் குடும்பங்களின் வாழ்க்கைச் செலவுக்கு குறிப்பிட்ட ஒரு தொகைப் பணம் மேலதிக வருவாயாகக் கிட்டுகிறது. இத்தகையதொரு பயனுள்ள முடிவை மேற்கொண்டு அனைத்து உத்தியோகத்தர்களின் ஒத்துழைப்புடனும் நடைமுறைப்படுத்தி வரும் குறிப்பிட்ட அந்தத் திணைக்களத் தலைவரைப் பாராட்டித்தான் ஆக வேண்டும்.

நல்ல நோக்கத்துடன் செய்யப்படும் இக் கைங்கரியம் நுணுக்கம் பார்த்து பிழை பிடித்து தடுக்கப்பட்டு விடக் கூடாது என்பதற்காக குறிப்பிட்ட அந்த அரச அலுவலகத்தின் பெயர் விபரங்கள் இங்கு குறிப்பிடப்படவில்லை. இந்தச் சிறந்த முன் மாதிரியைப் பின் பற்றி விவசாயத் துறைக்கு வளம் சேர்த்து நாம் நோயற்ற வாழ்வு வாழ உதவும் விதத்தில் செயற்பட ஏனைய நிறுவனங்களும் முன்வர வேண்டியது அவசியமாகும்.

இயற்கைப் பசளை தொடர்பாக அனுபவம் மிக்க விவசாயிகளின் கருத்து இது. “பயிர்வகைகளுக்கு உரம் போடுவது வெறும் தேநீர் குடிப்பதைப் போன்றது. குப்பை, குழை, எரு போடுவது பால் குடிப்பது போன்றது” ஏனெனில் வெறும் தேநீர் உடலுக்கு சிறிது நேர உற்சாகத்தைத்தான் தரும். அதுபோல செயற்கை உரங்கள் தற்காலிக உடனடிப் பயனை மட்டுமே தரவல்லன. ஆனால் இயற்கைப் பசளையைப் பயன்படுத்தி விளைவிக்கும் தானியங்கள் மற்றும் மரக்கறிகள் உடலுக்கு நிறைந்த பலத்தைத் தரும் பால் போல பயிர்களுக்கு நிறைந்த பலத்தைத் தந்து மண்ணுக்கு வளம் சேர்க்கிறது.

தென் பகுதியில் விளைவிக்கப்படும் நெல், செயற்கை உரத்தை மட்டுமே ஆதாரமாகக் கொள்வதால் அந்த நெல்லின் அரிசிக்கஞ்சி கசப்பாயிருக்கும்.

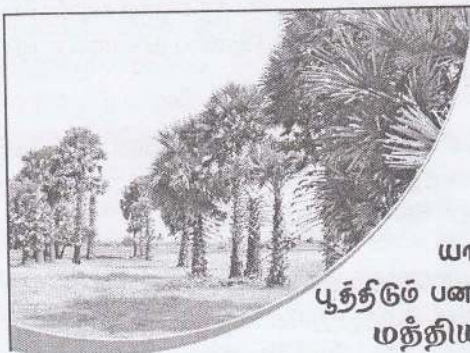
ஆனால் எமது பிரதேச வயல்கள் குப்பைகள், இயற்கை எரு சேர்த்து உழவு செய்யப்பட்டு விதைக்கப்படுவதால் எமது நெல் அரிசிக் கஞ்சி, சோறு என்பவை சுவை மிக்கவை. உடலுக்கு நன்மை தருபவையாக அமைகின்றன. விவசாயிகளின் இப்பட்டறிவின் மெய்மைத் தன்மை எமக்கு வெளிப்படுத்தும் செய்திகளை நாம் சரியாக உணர்ந்து கொள்ள வேண்டும்.

யாழ். மாநகர சபை நிர்வாகம் கடந்த 5 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நகரின் பல பகுதிகளிலும் 3 பெரிய பிளாஸ்டிக் வாளித் தொகுதிகளை வைத்து அவற்றுள் கழிவுப் பொருள்களை இருமாறு அறிவுறுத்தியிருந்தது. முதலாவதில் போத்தல் வகைகளையும், இரண்டாவதில் பிளாஸ்டிக் கழிவுகளையும், மூன்றாவதில் குப்பைகளையும் போடுமாறு மக்கள் கோரப்பட்டிருந்தனர். இயற்கைப் பசளையை விவசாயத்துறைக்கு வழங்கவும், சுற்றுச் சூழலைப் பாதுகாக்கவும் அப்போதைய மாநகரசபை நிர்வாகம் எடுத்த அந்த முயற்சி பாராட்டுதற்குரியதே.

ஆயினும் நடந்தது என்ன? அப்பிளாஸ்டிக் வாளிகளின் பிடிசளாக இருந்த உலோகத்தை உடைத்து களவாடிய ஒரு சிலரின் அநாகரிகப் போக்குக் காரணமாக அம் முயற்சி தோல்வியடைய நேர்ந்தது.

எமக்குத் தேவைப்படும் வளங்களை விலை கொடுத்து இறக்குமதி செய்வதை விடுத்து, எம் மத்தியில் இருந்து நாமே பெற்றுக் கொள்ளும் முன் மாதிரி முயற்சிகளை சகலரும் பின் பற்றிப் பயனடையச் செய்வதற்கு இதனாடாக இப் பணிவான வேண்டுகோள் விடுக்கப்படுகிறது. வாருங்கள், நம்மிடமுள்ள வளங்களைப் பயன்படுத்தி எம்மை நாமே வளம் பெற வைக்க ஒன்றிணைந்து முயல்வோம்.

நன்றி: உதயன் 04.10.2009



யாழ்ப்பாணத்தை பூத்தீண்டு பனந்தோப்பாக மாற்றுவரும் மத்தியஸ்த சபைகள்.

பொது மக்கள் தமக்கிடையே ஏற்படும் பிணக்குகளை, ஏற்படும் குற்றச் செயல்களை தீர்க்க நீதிமன்றத்தின் உதவிகளை நாடுகின்றனர். இதனால் அங்கு வழக்குகள் நிறையத் தேங்கி நீதித் துறையினர் மிகுந்த சிரமங்களை எதிர்நோக்குகின்றனர். வழக்குகள் பல வருடங்களுக்கு மேலாக நீளும் போது பொது மக்கள் தமது வாழ்வில் பல நடைமுறைப்பிரச்சனைகளை எதிர்கொள்கின்றனர். குறிப்பாக பாமர மக்கள் பலவித கஷ்டங்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

இதனை உணர்ந்த அரசாங்கம் 1988 ஆம் ஆண்டின் 72 ஆம் இலக்க மத்தியஸ்த சபைகள் சட்டத்தை பாராளுமன்றில் நிறைவேற்றியது. அதன் மூலம் மத்தியஸ்த சபைகள் எனும் அமைப்பை உருவாக்கி நாட்டில் நடைமுறைப் படுத்துவதற்குரிய முன் ஆயத்தங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

நீதி மற்றும் சட்ட மறுசீரமைப்பு அமைச்சின் அனுசரணையுடன் கொழும்பு, பத்திரமலைலையில் உள்ள மத்தியஸ்த சபைகள் ஆணைக்குழு இவ்வமைப்பை நெறிப்படுத்தி வருகின்றது.

யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 2005 ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக மத்தியஸ்த சபை அமைப்பு வலிகாமம் மேற்கு - சங்கானை பிரதேச செயலகத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது.

2009 ஓக்டோபர் 29, 30ஆம் திகதிகளில் கோப்பாய், சாவகச்சேரி, பருத்தித்துறை ஆகிய பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் 3 மத்தியஸ்த சபைகள் யாழ். மாவட்ட மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி இ.த.விக்கிராஜா அவர்களால் அங்குராப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்டன.

பாமர மக்களைப் பொறுத்தவரையில் அரும்பெரும் சொத்தாக இம் மத்தியஸ்த சபை அமைப்புள்ளது. மக்கள், சிறிய சிறிய பிணக்குகளிற்கு தீர்வு காண்பதற்கு கிராம சேவகரையோ பிரதேச செயலகரையோ நாடிச் செல்கின்றனர். இயலாது போனால் நீதின்றம் சென்று சிவில், குற்றவியல் வழக்குகளைத் தாக்கல் செய்து பல ஆண்டுகள் அல்லற்படுகின்றனர்.

யாழ்ப்பாணத்தில் இம் 3 மத்தியஸ்த சபைகளுடன் எல்லாமாகப் 11 மத்தியஸ்த சபைகள் இயங்குகின்றன. இவற்றின் இயக்கம் யாழ்ப்பாணத்தின் சிவில் சமூகத்தின் சீரான இயக்கத்திற்கும் சட்டம், ஒழுங்கு மீண்டும் துளிர் விடவும் உதவுகின்றது.

இவர்கள், உணர்ச்சி வசப்பட்டு பிணக்குகளை உருவாக்கும் பாமர மக்களின் மன நிலையை நன்கு புரிந்து இரு பகுதியினரும் ஏற்கக் கூடிய இணக்கம் ஒன்றை ஏற்படுத்தும் கடமைகளைச் செய்கின்றனர். மத்தியஸ்த சபை உறுப்பினர்களுக்கு யாழ்ப்பாண மாவட்டச் செயலகத்தில் 7 நாட்கள் பயிற்சி வழங்கப்பட்டது.

அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தமிழ் மொழிகை நூலில்,

ஒருவர் தனது உரிமையை வலியுறுத்த மற்றவர் அதனை மறுத்தலித்து தனக்கு உரிமை இருப்பதாக வலியுறுத்தும் போது பிணக்கு உருவாகிறது. இப் பிணக்கை விசாரிக்கும் மத்திய சபை இரு பகுதியினரும் ஏற்கக் கூடிய மனமாற்றத்தை ஏற்படுத்தி உரிமைக்கு உரித்தில்லாதவர் உண்மையை உணர்வதுடன் தோல்வி மனப் பான்மையோ தாழ்வு மனப்பான்மையோ ஏற்படாதவாறு ஏற்க வேண்டும்.

அப்பிணக்கை மீண்டும் மத்தியஸ்த சபைக்குக் கொண்டு வரக்கூடாது. அப்போது தான் மத்தியஸ்த சபையின் செயற்பாடு வெற்றியாக இருக்கும்.

இம் மத்தியஸ்த சபைகளில் யாழ்ப்பாணத்தில் மக்களின் நன்மதிப்பும் கௌரவமும் பெற்றவர்கள் கடமை புரிகின்றனர்.

அவ்வகையில் ஓய்வு பெற்ற பாடசாலை அதிபர், ஆசிரியர், அரச அதிகாரிகள், சமூகசேவையாளர், கிராமமக்களின் நன் மதிப்பைப் பெற்ற அனுபவசாலிகள் எனப் பலரும் கடமை புரிகின்றனர்.

மத்தியஸ்த சபைகளின் இயக்கத்தின் மூலம் பொது மக்கள் தமது எல்லைப் பிரச்சினைகள், கடன் கொடுக்கல் வாங்கல் பிரச்சினைகள், உட்பட்ட ஏராளம் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண்கின்றனர். இதன் மூலம் நீதி மன்றை நாடி பல்லாயிரம் ரூபா செலவழித்து பாதிக்கப்படுவதிலிருந்து வறிய மக்கள் நிவாரண மடைகின்றனர்.

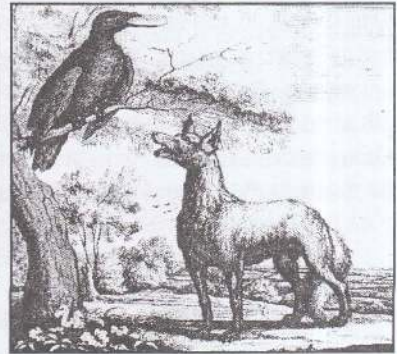
யாழ்ப்பாணத்தில் மெல்ல மெல்ல ஏற்பட்டு வரும் சமூக நிலைமையை இப் 11 மத்தியஸ்த சபைகளின் இயக்கமும் சீர்படுத்தப்படுகின்றது.

எஞ்சியுள்ள 4 பிரதேச செயலக பிரிவுகளிலும் மத்தியஸ்த சபை அமைப்பை உருவாக்கி பொது மக்களின் சீரான இயல்பு வாழ்விற்கு வழி தேட முயற்சிகள் மேற் கொள்ளப்படுகின்றன.

இமந்து போன சமூக விழுமியங்களை மீட்டெடுக்க இத்தகைய மத்தியஸ்த சபைகள் உதவும் என்ற நம்பிக்கை மக்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தி வருகின்றது.

யாழ்ப்பாணம் மீண்டும் பூத்திரும் பனந்தோப்பாக மாறும் நிகழ்வுகளில் இத்தகைய சிவில் சமூகக் கட்டமைப்புகள் உதவுகின்றன எனத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

நன்றி: வீரகேசரி 06.11.2009



பிள்ளைகளுக்குக் கதை சொல்லுதல் ஒரு தரிசனத்தின் பதிவு

அவர் ஓர் அரசாங்க உத்தியோகத்தார். யாழ்ப்பாணத்தில் விவசாயக் கிராமமொன்றில் குடியிருக்கின்றார். அவரது மனைவி ஓர் ஆசிரியை. அவர்கள் இருவருமே சமூகம் முன்னேற வேண்டும், பண்பாட்டு விழுமியங்களுடன் சீர்மையாக வாழ வேண்டுமென்ற நோக்கம் கொண்டவர்கள். அவர்களுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள். மூத்த மகனுக்கு 08 வயது, இளையவருக்கு 04 வயது. பிள்ளைகள் தந்தையிடம் கதை சொல்லும் படி கேட்கும் போதெல்லாம் வாஞ்சையுடன் மடியில் இருத்திக் கதை சொல்லுவது வழக்கம். அந்த தந்தை இவ்வாறுதான் கதை சொல்லுவார். “ஓர் ஊரில் அப்பா, அம்மா இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு கண்ணன், கோகுலன் என இரண்டு பிள்ளைகள் இருந்தார்கள். உங்களைப் போலவே அந்த அப்பா, அம்மாவுக்கு இரண்டு ஆண்பிள்ளைகள். அவர்கள் இருவரும் குழப்படி செய்யாமல் அப்பா, அம்மா சொல் கேட்டு நடந்தார்கள். கெட்டிக்காரர்களாக நன்றாகப் படித்தனர். வளர்ந்து பெரியவர்களானதும் பெரிய, பெரிய உத்தியோகங்களில் இருந்தனர். நிறையக் காசு உழைத்தார்கள். கஷ்டப்பட்ட குடும்பத்து பிள்ளைகளுக்கு எல்லாம் படிக்க உதவி செய்தார்கள். கஷ்டப்பட்ட சனங்களுக்கு எல்லாம் வீடு கட்ட உதவி செய்தார்கள். தாமும் நல்ல பெரிய வீடு கட்டி T.V, DVD, பிறிட்ஜ் உட்பட எல்லாப் பொருள்களும் வாங்கினார்கள். கார் வாங்கினார்கள், நல்ல சந்தோஷமாக வாழ்ந்தார்கள்.

இப்படித்தான் கதை சொல்லுவார். வேறொரு நாள் கதை கேட்டால் ஓர் ஊரில் ஓர் அப்பா, அம்மா இருந்தார்கள். அவர்கள் தோட்டம், வயல் நிறையச் செய்தார்கள், நிறையக் காசு உழைத்தார்கள். கஷ்டப்பட்ட சனங்கள்

எல்லாம் நன்றாக வாழ உதவி செய்தார்கள். தாமும் நல்ல வீடு வாசல் கட்டி கார், மோட்டார் கைக்கிள் எல்லாம் வாங்கி நல்ல வசதியாக வாழ்ந்தார்கள் என்று தான் கூறுவார். அவர்களது மூத்த மகன் யாழ்.நகரின் முன்னணிப் பாடசாலை ஒன்றில் ஆரம்ப வகுப்பில் கற்கின்றான். மூன்றாம் தவணைப் பரீட்சைக்கு ஆயத்தமாகச் செல்லும் போது தாய், தந்தைக்குக் கூறினான். “மேலதிகமாகவும் சில பேப்பர்களைக் கொண்டு செல்கின்றேன் என்று. அப்போது பெற்றோர் ஏன் அப்படி கொண்டு போகின்றீர்கள் எனக் கேட்டனர்.

அதற்கு அவன் சொன்ன பதில் “எனது வகுப்பில் பரீட்சைக்கு யாரும் பேப்பர்கள் கொண்டு வரவிட்டால் கொடுத்து உதவலாம். பெற்றோர் பிள்ளையை நல்வழிப்படுத்துவதற்காகச் சொன்ன கதைகள், அப்பிள்ளையில் நல்ல எண்ணங்களை விதைத்து நல்ல செயல்களை உருவாக்கி உள்ளது. சமூக விழுமியங்கள் கீரழிந்துள்ளன. கீரழிகின்றன, என்ற குற்றச்சாட்டு கலந்துரையாடல், கூட்டங்கள், அச்ச, இலத்திரனில் ஊகடகங்கள் வாயிலாகப் பரவலாக முன் வைக்கப்படுகின்றன.

ஒரு மூத்த அரச சேவை அதிகாரி என்னுடன் கதைத்தபோது கூறினார். இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பு எமது மக்களில் பெரும்பாலானோர் வறுமை காரணமாக அழுக்கடைந்த உடைகளுடன் தான் இருந்தனர். ஆடை அழுக்கு, ஆனால் உள்ளுக்குள் மனம் தூய்மையாகத் தான் இருந்தது. இன்று வாழ்க்கைத் தரம் மிகவும் உயர்ந்து விட்டது. பளிச்சென்று ஆடைகளுடன் பெரும்பாலானோர் உள்ளனர். ஆடை தூய்மையாக உள்ளது. ஆனால் பலரது மனங்களுக்குள் நிறைய அழுக்கு உள்ளது என்றார்.

மனித மனங்களைப் பண்படுத்த வேண்டும். பண்பாட்டு விழுமியங்களை உயர்த்த வேண்டும். அமைதியும், கௌரவமும் மிக்க மனித சமூகக் கட்டமைப்பு ஒன்றை நிறுவ வேண்டும். என்ற குரல்கள் பல முனைகளிலும் ஒலிக்கின்றன. முதலில் சொன்ன பிள்ளைகளுக்கு பெற்றோர் கதை சொல்லும் முறையும் அதனால் பிள்ளையின் மனதில் நல்ல எண்ணமும், செயல்களில் நல்ல தன்மையும் ஏற்பட்ட தன்மையை முன் மாதிரியானவற்றைச் செய்யலாம். பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுக்குக் கதை சொல்லும் போது அது போன்ற முறைகளைக் கையாள்வது. பாடசாலைகளில் ஆரம்ப வகுப்பு மாணவர்களுக்கு கதை சொல்லும் போது நல்ல எண்ணங்கள், செயல்களை உருவாக்கக் கூடிய வகையில் சொல்லுதல், அதற்கேற்ற வகையில் கலைத்திட்டங்களை மீளாய்வு செய்தல்.

அரசு, அரச சார்பற்ற துறைகள் மூலமாக சிறுவர் கழகங்கள் எனும் அமைப்பு எல்லாப் பிரதேச செயலர் பிரிவுகளிலும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. சிறுவர்கழக அங்கத்தவர்களுக்கு செய்யப்படும் நிகழ்ச்சித் திட்டங்கள் ஊடாகவும் நல்ல பண்பை வளர்க்கக் கூடிய நிகழ்வுகளைச் செய்தல். அச்ச

ஊடகங்கள், இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் சிறுவருக்குரிய நிகழ்ச்சிகளை வடிவமைக்கும் போது நல்ல பண்பை வளர்க்கக் கூடிய உதாரணங்களைக் கையாளுதல். மனித மனங்களில் நல்லெண்ணத்தை வளர்க்கும் முறையை இன்றைய சிறுவர்களிலிருந்து ஆரம்பிப்போமானால் நீண்ட காலத்தில் நல்ல முன்னேற்றத்தைக் காணலாம். நற்பண்புகள், செயல்கள் உள்ள சமூகத்திற்கான கட்டுமானங்கள் நீண்ட காலநோக்கில் இடப் பட்டால் தான் உறுதியானதாகவும் இருக்கும். கடந்த காலச் சிலில் சமூக பிறள்வுகளால் எமது மனித மனங்களில் ஏற்பட்ட அழுக்குகளை நீக்க வேண்டிய கூட்டுப் பொறுப்பு எம் யாவருக்கும் உள்ளது.

பிள்ளைகளில் இருந்தான புதிய சமூகம் ஒன்றைத் தோற்றுவிக்க நாம் ஒன்று படுவோம்.

நன்றி: உதயன் 12.12.2009



சமூக அபிவிருத்தியில் சனசமூக நிலையத்தின் பங்களிப்பு

சமூக அடிப்படை நிறுவனங்கள் (community Based Organization CBO's) என்ற வகையில் அடங்கும் பல நிறுவனங்களில் சனசமூக நிலையங்களின் சமூகவகிபாகம் அளப்பரியது. குறித்த ஒரு எல்லைப் பரப்பினுள் வாழும் மக்கள் தமது சமூகக்கூட்டுறவின் அடையாளமாக சனசமூக நிலையங்களை அமைக்கின்றனர். தமது அங்கத்தவர்களின் பல வகைப்பட்ட தேவைகளை நிறைவேற்றவும் நலன்புரிச் செயற்பாடுகளை நிறைவு செய்யவும் இவற்றின் தோற்றுவாய் நிகழ்கின்றது. மக்கள் தமது சமூகக் கட்டமைப்பை நிலைநிறுத்துவதற்கு விருப்பார்வத்துடன் நிறுவுகின்றனர். இச்சனசமூக நிலையங்கள் இதுவரையில் ஆற்றி வருகின்ற பங்குகள் நிகழ்காலத்தில் ஆற்றி வருகின்ற பங்குகள் விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியவை. இங்கு சமூக அபிவிருத்தியில் சனசமூக நிலையத்தின் பங்களிப்பு எனும் தலைப்பு ஆராயப்படும் விடயப் பொருளாக அமைகின்றது. சனசமூக நிலையத்தின் பணிகள் சமூகம், பொருளாதாரம், கல்வி, கலை பண்பாடு, விளையாட்டு, சமயம், அரசியல் எனப் பன்முகப் பார்வையில் சமூக அபிவிருத்தி நோக்கில் ஆராயப்படுகின்றது.

சமூக அபிவிருத்தி கருதி சனசமூக நிலையங்கள் நிறைய சமூகப் பணிகளை ஆற்றி வருகின்றன. தமது அங்கத்துவ குடும்பங்களின் வீடுகளில் நிகழும் மங்கல, அமங்கல நிகழ்வுகளில் பங்கேற்றும், அதற்கு வேண்டிய ஒத்துழைப்புக்களை வழங்கியும் வருகின்றன. இதன் மூலம் சமூக ஒற்றுமைக்கு வழியேற்படுகின்றது. சமூகத்தில் விழிப்புணர்வை நற்பழக்க

வழக்கங்களை ஏற்படுத்தவல்ல மகளிர் தினம், சுற்றுச் சூழல் தினம், சிறுவர் முதியோர் தினம் , புகையிலை மறுப்புத் தினம், தொழிலாளர் தினம் போன்றவற்றை நடத்தி நல்ல சமூகக்கட்டமைப்பை நிறுவப் பாடு படுகின்றன.

எமது பிரதேசத்திற்கே உரித்தான இடப்பெயர்வு போன்ற பிரச்சினைகளின் போதும் சனசமூக நிலையங்கள் மக்களின் துயர் துடைப்பதுவும் சமூக அபிவிருத்தியில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. அல்லலுற்ற மக்களின் அவலம் நீக்கி இயல்பு வாழ்க்கை ஏற்பட பாடு பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இயற்கை அழிவுகள் ஏற்படும் போதும் சனசமூக நிலையங்கள் இடருறும் மக்களுக்கு உணவு, உருதுணி, தற்காலிக வதிவிடம், மருத்துவ வசதிகள் உட்பட பலவகை உதவிகளை விரைந்து ஆற்றுவது குறிப்பிடத்தக்கது. குறிப்பாக 2004 டிசெம்பர் 26 சுனாமி அழிவுகளின் போது பாதிப்புற்ற மக்களின் துயர் துடைக்க சனசமூக நிலையங்கள் ஆற்றிய பங்கு வரலாற்றில் பதிவிற்குரியது.

சமூகத்தில் நிகழும் சமூக விரோதச் செயற்பாடுகளான சட்ட விரோத மதுபான உற்பத்தி, மின்பாவனை, துர்நடத்தைகள், சிறார் தொழிலாளர் முறை, மண் அகழ்வு, மரம் தறித்தல் போன்றவற்றைத் தடுத்த நிறுத்துவதிலும் சனசமூக நிலையங்கள் கூடிய பங்கெடுத்துச் செயற்படுகின்றன. இதன் மூலம் நல் ஒழுக்கமுள்ள சமூகக் கட்டமைப்பு உறுதிப் படுத்தப்பாடுபடுகின்றன. இதனால் சமூக விழுமியங்கள், வழக்காறுகள் நிலை நிறுத்தப்பட்டு சமூக அபிவிருத்தியும் ஏற்பட்டுக் கொள்கிறது.

உள்ளூர், சர்வதேச தன்னார்வ தொண்டு நிறுவனங் களுடன் தொடர்பு கொண்டு தமது அங்கத்தவர்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுகின்றன. இதனால் பொருளாதார அடிப்படைக் கட்டுமானங்களான வீதி, வீடு, கிணறு, மலசலகூடம், நூலகம் போன்ற சமூக அடிப்படைத் தேவைகளை நிறைவேற்றி சமூக அபிவிருத்திக்கும் பங்களிக்கின்றன.

பொருளாதாரப் பணிகளிலும் சமூக அபிவிருத்தி கருதி சனசமூக நிலையங்கள் ஈடுபடுகின்றன. தமது அங்கத்துவ குடும்பங்களில் பெண்கள் தலைமை தாங்கும் குடும்பங்கள், அங்கவீனர், நோயாளிகள்,

நலிவுற்ற குடும்பங்கள் போன்றவர்களுக்கு தமது நிதித் தேடலின் மூலம் உதவுகின்றன. அத்துடன் உள்நூர், சர்வதேச தன்னார்வ நிறுவனங்களிடமிருந்து வாழ்வாதாரத் திட்டங்களைத் தமது அங்கத்துவங்களுக்குப் பெற்றுக் கொடுக்கின்றன.

இதனால் அவர்கள் சுயசார்புடையவர்களாக வாழ்வதுடன் வாழ்க்கைத் தரமும் அதிகரிக்கும். இவை சமூக அபிவிருத்திக்கு வழிவகுக்கும். தமது அங்கத்தவர்களின் மருத்துவ சேவைகளையும் பெற்றுக் கொடுக்கின்றன.

சனசமூக நிலையங்கள் சமூக அபிவிருத்தி கருதி கல்விச் செயற்பாடுகளையும் ஆற்றுகின்றன. சமூகத்தின் உள்பாங்கு விருத்தியிலும் அதன் தொடர்ச்சியாக பல பண்பாட்டு விருத்திகளிலும் கல்வி பாரியபங்கை வகிக்கின்றது. இவை தமது அங்கத்தவர்களின் கல்விச் செயற்பாடுகளுக்கு பல்வேறு வழிகளில் உதவுகின்றது. மாலை நேரத்தில் கல்வி, விழுமுறை நாள் கல்வி, மெல்லக் கற்கும் மாணவர்களுக்கான விசேட கல்வி, தேர்வுகளில் திறமை காட்டுபவர்களுக்கு பரிசளித்தல் போன்ற செயற்பாடுகளை ஆற்றுகின்றன.

வறிய மாணவர்களுக்குக் கல்விச் செயற்பாடுகளுக்கு நிதியளித்தல், கல்விசார் உபகரணங்கள் பெற்றுக் கொடுத்தல் போன்றவற்றைச் செய்கின்றன. சில சனசமூக நிலையங்கள் எழுத வாசிக்கத் தெரியாதோருக்கு எழுத்தறிவிக்கும் வளர்ந்தோர் கல்விச் செயற்பாடுகளைச் செய்கின்றன. கணினிக் கற்கைகள், முறைசாராக் கல்வி போன்றவற்றை நடைமுறைப்படுத்துவதன் ஊடாக தொழில்நுட்பத் திறன்களின் விருத்தியிலும் ஈடுபடுகின்றன. நூலகம், வாசகசாலை என்பவற்றை அமைத்து அங்கத்தவர்களின் அறிவுத் தேடலுக்கும் உதவுகின்றது.

மேலே கூறப்பட்ட செயற்பாடுகளின் ஊடாக தமது அங்கத்தவர்களின் திறமைகளை உயர்த்தி அவர்களை அறிவுசார் பொருளாதாரச் சக்திகளாக மாற்றுவதில் பங்களிக்கின்றன.

கலை பண்பாட்டுச் செயற்பாடுகளை சமூக அபிவிருத்தி கருதி சனசமூக நிலையங்கள் ஆற்றுகின்றன. தமது அங்கத்தவர்கள் மூலமாக கலை பண்பாடு சார்வியங்களில் விருத்தியில் ஈடுபடுகின்றன. மனித வாழ்வின் நிறைவுக்கும் ஆத்மார்த்த திருப்திக்கும் கலை பண்பாடு மிக

அவசியமானவை. முத்தமிழ் விழாக்கள், கலை விழாக்கள், ஆண்டு நிறைவு விழாக்கள், கலைஞர் கௌரவிப்பு, பண்பாட்டுச் சின்னங்களின் பராமரிப்பு போன்றவற்றை நடத்தி வருகின்றன. இவை மூலம் அங்கத்தவர்களின் திறமைகள் இனங்காணப்படுகின்றன. அவை வளர்க்கப்பட்டு அரங்கு மூலம் அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றன. உழைத்துக் களைத்த உள்ளங்கள், புத்துணர்ச்சி பெறல், சமூகக் கூட்டுறவு ஏற்படல் போன்றவை கலை பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் மூலம் ஏற்படுகின்றன. அத்துடன் நல்ல சமூக விழுமியங்கள் உள்ள சமூகக் கட்டமைப்பின் தொடர்ச்சித் தன்மை உறுதி செய்யப்படுகின்றது.

விளையாட்டு மூலமும் சமூக அபிவிருத்தி ஏற்பட சனசமூக நிலையங்கள் பங்களிக்கின்றன. மனிதர்கள் உடல் திறமை, உடல் ஆரோக்கியம், உள உற்சாகம் ஆகியவை பெற்று விளங்க விளையாட்டுகள் உதவுகின்றது.

விளையாட்டுக் கழகங்களே இல்லாத சனசமூக நிலையங்களே இல்லை எனலாம். இவை தமது ஆண்டு நிறைவு விழாக்கள், முன் பள்ளிகளின் கல்வி விழாக்களின் போது விளையாட்டுப் போட்டிகளை நடத்துகின்றன. அத்துடன் விளையாட்டுச் சுற்றுப் போட்டிகளுக்குத் தமது கழகங்களை அழைத்துச் செல்கின்றன. விளையாட்டின் மூலம் வெற்றி தோல்விகளைச் சமமாக மதிக்கும் மனோபாவம் உருவாகுதல், மக்கள் மகிழ்வுறுதல், திறமைகள் பகிரங்கப்படுத்தப்படக் களமாக அமைதல் ஆகியனவும் ஏற்படுகின்றன. இதனால் நலமார்ந்த சமூகக் கட்டமைப்பு உருவாகிறது.

சமயப் பணிகளும் சனசமூக நிலையங்களில் சமூக அபிவிருத்தி கருதி ஆற்றப்படுகின்றது. மனிதர்களின் உளச் சமூக நலன் சிறப்புறப் பேணப்படுவதற்கும் சமயங்கள் உதவுகின்றது. சமய விழாக்களான நவராத்திரி, சிவராத்திரி, தைப்பொங்கல், ஒளிவிழா, உயிர்த்த ஞாயிறு விழா போன்றவற்றை நடத்துகின்றன. ஆலயங்களின் மகோற்சவம், பிற விசேட நிகழ்வுகளின் போதும் சனசமூக நிலையங்கள் சிறப்பான ஒழுங்கு அமைப்பைச் செய்து ஆன்மீக ஈடுபாட்டுக்கு உதவுகின்றன.

அரசியல் தொடர்புகள் மூலமும் சனசமூக நிலையங்கள் சமூக அபிவிருத்தி கருதி பங்காற்றுகின்றன. அரசியல் கட்சி ஒன்றுக்கு ஆதரவளித்து

நாட்டின் அரசியல் நிர்வாக நிறுவனங்களுக்கு உறுப்பினர் தெரிவில் செல்வாக்குச் செலுத்துகின்றன. வெற்றி பெறும் உறுப்பினர்கள் மூலம் தமது பிரதேச அபிவிருத்திச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்கின்றன. அண்மைக் கால உள்நாட்டு அமைதியின்மை காரணமாக இவ் அரசியல் செயற்பாடுகள் ஸ்தம்பித நிலையை அடைந்துள்ளன.

சமூக அபிவிருத்தி என்ற இலக்குடன் உருவாக்கப்படும் சனசமூக நிலையங்கள் தமது இலக்கை அடைவதற்கு மேற்கூறப்பட்ட பணிகளை முழு அளவிலோ, பகுதி அளவிலோ ஆற்றி வருகின்றன. முழு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் இது போன்ற சமூக அடிப்படை நிறுவனங்கள் சிறப்பான பங்களிப்பை வழங்க முடியும். எடுத்துக் காட்டாகக் கூறத்தக்க பல சனசமூக நிலையங்கள் எம் மத்தியில் ஏராளம் உள்ளன. இவ் அமைப்பை நன்கு நிலை பெறச் செய்வது எம் போன்ற அபிவிருத்தி அடைந்து வரும் நாடுகளுக்கு காலத்தின் தேவையும் ஆகும்.

வடமராட்சி, வியாபாரிமுலை திருநாவலூர் சனசமூக நிலையத்தின்
யொன்விழாவை (2008 ஆம் ஆண்டு) முன்னிட்டு யாழ்மாவட்ட ரீதியாக
நடத்தப்பட்ட கட்டுரைப்போட்டியில் முதல்பரிசு பெற்ற கட்டுரை.
மீள் பிரசுரம்: வீரகேசரி 24.11.2009



மூடப்படும் தீயேட்டர்களும் முகிழ்ந்து வரும் வியார நிலையங்களும்

சினிமாத் தியேட்டர்கள் படிப்படியாக மூடப்படும் போக்கு நாட்டில் தொடர்கின்றது. எமது வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் யுத்தம் காரணமாக மூடப்பட்ட தியேட்டர்களும் உடைந்து போன தியேட்டர்களும் உள்ளன. யாழ்ப்பாணத்திலும் இந்நிலை உள்ளது. சினிமாத் தியேட்டர்களை மூடிவிட்டு வியாபார நிலையங்கள், சுப்பர்மாக்கெற் அமைக்கும் போக்கு இலங்கை முழுவதும் தொடர்கின்றது. சினிமா என்ற கவர்ச்சி மிகு ஊடகத்தைக் காவித் தந்த தியேட்டர்களும், சினிமாப் படங்களும் ஒரு காலத்தில் எம்மவர் வாழ்க்கையில் இணை பிரியாத ஒன்றாக இருந்தன. ஊரை, தெருக்களை அடையாளப்படுத்துதல், வாழ்க்கைச் சம்பவங்களை ஞாபகமூட்டுதல் என்பவையெல்லாம் இவற்றை அடியொற்றியதாக இருந்து வந்துள்ளன. அதுவும் ஒரு வகை பண்பாட்டு அம்சமாகவே இருந்தது.

“கஸ்தூரியார் வீதி எதுவெனக் கேட்டால் வினார் தியேட்டருக்கும் ராஜா தியேட்டருக்கும் முன்பாக உள்ளது. “இணுவில் காலிங்கன் தியேட்டருக்கு வடக்காக வரும் முதல் சந்திதான் மருதனார் மடம் சந்தி” ‘சிவாஜி நடித்த உத்தமன் படம் திரையிடப்பட்ட போது தான் எனது மூத்தவன் பிறந்தான்’, ‘எம்.ஜி.ஆர் நடித்த உலகம் சுற்றும் வாலிபன் திரையிடப்பட்ட வருஷம் தான் அண்ணர் கலியாணம் செய்தவர்’, ஜெமினியின் கல்யாண பரிசு திரையிடப்பட்ட குறிப்பிட்ட ஒரு ஆண்டு மாதத்தைக் குறிப்பிட்டு அந்த

மாதம் தான் எங்களுர் சிவன் கோயில் கும்பாபிசேகம் நடந்தது' இவையாவும் எமது பேச்சு வழக்காகவும், வாழ்க்கை நிகழ்வுகளைப் பதிவு செய்த அடையாள ஆவணங்களாகவும் இருந்தன.

காலஞ்செய்த கோலத்தால் இன்று இப்பண்பாட்டு அம்சத்திலிருந்து வெகு தூரம் விலகியே வந்து விட்டோம். இன்றைய இளைய தலை முறையினர் ஏன் நாம் கூட மேற் சொன்ன வார்த்தைப் பிரயோகங்களை இப்போது பயன்படுத்துவதில்லை.

விஞ்ஞானத்தின் விரைந்த வளர்ச்சி சினிமா என்ற ஊடகத்திலும் வேக வேகமாகப் பல புரட்சிகளை ஏற்படுத்திவிட்டது. தொலைக்காட்சி, வீடியோ, டெக், சீடிபிளேயர், டி.வி.டி பிளேயர், கேபிள் தொலைக்காட்சி என்ற சாதனங்களுடாக ஒரு காலத்தில் சினிமாத் தியேட்டர்களில் மட்டும் கண்டு ரசித்து மகிழ்ந்த சினிமாப் படம் இன்று வீடுகளுக்குள் புகுந்து விட்டது. தியேட்டருக்குப் போய் படம் பார்க்கும் பழக்கம் மெல்ல மெல்லக் குறைந்து போனது. தொலைக்காட்சித் தொடர் நாடகங்களும் சினிமாவுக்குப் போட்டியாக வந்து கலக்குகின்றன. நாம் யாழ்ப்பாணத்தில் 1990இற்கும் 1996இற்கும் இடைப்பட்ட ஆண்டுகளில் தான் நிறையத் தியேட்டர்களைத் தொலைத்து விட்டோம்.

யாழ்ப்பாண நகரம் - ஹரன், ராணி, வெலிங்டன், லிடோ, வின்சர், ஸ்ரீதர், 1985இல் எரிக்கப்பட்ட நீகல், இனுவில் - காலிங்கன், சாவகச்சேரி - வேல்ஸ், தெய்வேந்திரா, அச்சுவேலி - லிபேர்ட்டி, தெல்லிப்பழை - தூர்க்கா, காங்கேசன்துறை - யாழ்.ராஜநாயகி, பருத்தித்துறை - சென்றல், இம்பீரியல், நெல்லியடி - மகாத்மா, லக்ஷ்மி, வல்லெட்டித்துறை - ரஞ்சனா, ஊர்காவற்றுறை - ராஜ் சினிமா, மானிப்பாய் - வெஸ்லி என்பன பழைய தியேட்டர்கள் வரிசையில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

பிள்ளைகளுக்குப் பெயர் வைத்த போது குறிப்பிட்ட ஒரு சினிமாப் படத்தின் பெயரை, நடிகர், நடிகைகளின் பெயர்களை வைத்தவர்களும் எம்மிடையே இருந்தனர். யாழ்.சென்.ஜோன்ஸ் கல்லூரிக்கு முன்பாக 40 வருடங்களுக்கு முன்பாக மகேந்திரா என்ற பெயரில் தியேட்டரொன்று இருந்ததும், யாழ்.நகர் சுப்பிரமணியம் பூங்காவுக்கு வடக்காக அழகாக கொலுவிருந்த யாழ்.மாநகரசபை வளாகத்தில் ரியோ என்னும் பெயரில் தியேட்டர் இருந்ததும் ஆங்கிலப்படங்களுக்கு பிரபலமான தியேட்டராக நீகல் தியேட்டர் இருந்ததும் பழையவர்களுக்கு மட்டும் தெரிந்த ஒன்று.

அக்காலத்தில் யாழ்.நகர் வரும் கிராமப்புற மக்கள் பெரும்பாலும் சினிமாப்படக் காட்சி ஒன்றை பார்த்து விட்டே தமது ஊர்களுக்குத் திரும்பும் வழக்கமும் இருந்தது. பிரலமான நடிகரின் படம் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு தியேட்டர்களில் காண்பிக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் இருந்துண்டு.

ஊருக்கு ஊர் தியேட்டர்கள் இருந்ததும் அவை வெற்றிகரமான வியாபாரத்துறையாக இருந்ததுவும் பழைய சங்கதிகளாகப் போய்விட்டன. வீடுகளுக்குள் முடங்கிக் கொள்ள நாம் பழகிக் கொண்டதும் கடிகாரமுள்ளை விட வேகமாக ஓட வேண்டிய இயந்திரத்தனமான வாழ்க்கை முறையும் சினிமாத் தியேட்டர்களை அரும் பொருட் காட்சியகமாக மாற்றிவிடும் போல உள்ளது.

எமது அண்டை நாடான இந்தியாவின் தமிழகத்தைப் பார்ப்போமானால் அங்கு கிராமப் புறங்களில் தியேட்டர்களை மூடும் நிலை ஓரளவுக்கு வந்தாலும் சென்னை, திருச்சி, மதுரை, போன்ற பெரு நகரங்களில் வேறுபட்ட போக்கு உள்ளது. அங்கு பழைய தியேட்டர் ஒன்றை இடித்து விட்டு அந்நிலத்தில் நாலு தியேட்டர் கொண்ட மாடிக் கட்டடம் கட்டும் நடை முறை வழக்கத்துக்கு வந்துள்ளது. நகுத்தர மற்றும் உயர் வருமானம் பெறுபவர்களின் ரசிப்புத் தன்மை இன்னமும் தியேட்டர்களில் இருந்து பெரிதும் விடுபடவில்லை. அதனால் அங்கு சினிமாத் தியேட்டர்கள் புது வடிவம் எடுத்து வெற்றி நடை போடுகின்றன.

ஐரோப்பிய, வட அமெரிக்க நாடுகளில் இருந்து வருவோரைக் கேட்டால் அங்கு சினிமா என்பது பெரும்பாலும் தியேட்டர்களில் கண்டு களிக்கும் ஒன்றாக முன்னைய நிலையிலேயே உள்ளதாகக் கூறுகின்றார்கள். உயர்வான வாழ்க்கைத் தரத்தை அனுபவிக்கும் அவர்கள் ஓய்வு நேரத்தை சினிமாத் தியேட்டர்களில் சினிமாக்காட்சி ஒன்றைப் பார்த்து ரசித்துக்களிக்க விரும்புவதை இப்போதும் வழக்கமாகவே கொண்டுள்ளனர்.

எமது பண்பாட்டுக் கோலங்களில் ஒன்றாக எமது உணர்வுடன், ஞாபகப்பக்கங்களுடன் பின்னிப்பிணைந்த தியேட்டர்களை மறந்த சந்ததி ஒன்று உருவாகக் கூடாது என்பதற்காக அதனை ஆவணப்படுத்தும் நோக்கிலேயே பதிவுகளை மேற்கொண்டுள்ளேன். மாறி வரும் வாழ்க்கை முறையில் மறைந்து போகும் இது போன்ற விடயங்களை ஆவணப்படுத்த வேண்டும். என்ற நோக்கமே என் எழுத்தில் அவாவி நிற்கின்றது.

நன்றி : உதயன் 07.02.2010



முதுமையை இதமாக்கும் பகல் நேர பராமரிப்பு நிலையம்.

“நலிவுற்ற சமூகத்துக்குக் கைகொடுப்போம்“. இது சமூக சேவைகள் திணைக்களத்தின் மகுட வாக்கியம் (Moto).

“இலங்கை முதுமையடைகிறது“ என்ற விளம்பர வரிகளை அண்மைக்கால ஊடகங்களில் பார்த்திருப்பீர்கள்.

சமூக சேவைகள் திணைக்களம் நலிவுற்ற சமூகப் பிரிவினரில் ஒன்றாகிய முதியவர்களுக்குக் கைகொடுக்க புதியதொரு கண்ணோட்டத்தைச் செலுத்தி வருகின்றது.

இலங்கையில் 2024ஆம் ஆண்டில் 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட முதியவர்களது சனத்தொகை நாட்டின் மொத்தச் சனத்தொகையில் 21 வீதமாக இருக்குமென எதிர்வு கூறப்பட்டுள்ளது.

ஒவ்வொரு 4 பேரிலும் ஒருவர் முதியவராக இருப்பார் எனக் கூறலாம். முதுமையடைபவர்கள் இலங்கைக்குச், சுமையாக மாறக் கூடிய நிலைமை தவிர்க்கப்படல் வேண்டுமென்ற கருத்து சமூகவியலாளர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டு திட்டங்களாக நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டு வருகின்றது.

அத்தகைய ஒரு திட்டம் தான் “முதியோர் பகல் பராமரிப்பு நிலையம் (Elders day care centre) இலங்கை முழுவதிற்குமான இத்திட்டம் யாழ்ப்பாணத்தில் மிகச் சிறப்பாகத் தொழிற்படுகின்றது. யாழ் மாவட்டத்தில்

காரை நகர், ஊர்காவற்றூறை பிரதேசங்கள் ஒரே நிர்வாக அலகாக இருந்தபோது அங்கே கடமையாற்றிய சமூக சேவைகள் அதிகாரி தகிருபாகரன் உதவி அரசு அதிபரின் அனுசரணையுடன் சகல தரப்பினரின் ஒத்தாசையுடன் இரு முதியோர் பகல் பராமரிப்பு நிலையங்களை 2002 ஆம் ஆண்டில் உருவாக்கினார். இது தான் யாழ்ப்பாணத்தில் முதியோர் தொடர்பான புது எண்ண நீரோட்டத்திற்கு வழிவகுத்தது.

இப்போது சண்டிலிப்பாய், கரவெட்டி போன்ற பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில் முதியோர் பகல் பராமரிப்பு நிலையங்கள் இயங்குகின்றன. காரைநகர் முதியோர் பகல் பராமரிப்பு நிலையம் வடக்கு கிழக்கு மாகாண ரீதியில் பல முறை முதலாம் பரிசை வென்றெடுத்துள்ளமை சிறப்பான சாதனை எனலாம்.

முதியவர்கள் வீடுகளில் முடங்கிக்கிடந்து மன உளைச்சலுக்கு ஆளாகும் சந்தர்ப்பங்கள் அதிகம் நிகழ்கின்றன. இதனால் அவர்கள் பல வித உள, உடல் நோய்களுக்கு ஆளாகும் சந்தர்ப்பங்களும் தோன்றுகின்றன.

எமது நிகழ்காலத்திற்காக தமது கடந்த காலத்தை பயனுறக் கழித்த முதியோரைக் கௌரவமான பிரசைகளாகக் கனம் செய்ய வேண்டியது எம் கடன்ல்லவா.

முதியவர்களின் மன இறுக்கங்களைப் போக்கி மன அழுத்தம் நீக்கி புத்துணர்ச்சி வழங்கப்பட வேண்டிய காலத்தின் தேவை எழுந்துள்ளது.

இயந்திர கதியான வாழ்க்கைக் கோலம் ஒன்றினுள் கிராமம், நகரம் என்ற வேறுபாடின்றி யாவரும் உள்வாங்கப்பட்டுள்ளோம்.

முதியவர்களை வீட்டினுள் தவிக்கவிட்டு கணவன், மனைவி இருபாலாரும் வேலைக்குச் செல்வதும் பிள்ளைகள் பாடசாலைக்குச் செல்வதுமான நடைமுறை எங்கும் வந்து விட்டது.

முதுமையைச் சமையாக எண்ணும் சமூக உளப் பாங்கு நீங்க கொழும்பு நுகேகொடையிலுள்ள “வயது வந்தோர்களுக்கான தேசிய செயலகம்” அரசின் எண்ணக் கருக்களுக்கு உருவம் கொடுத்துள்ளது.

முதியோர் பகல் பராமரிப்பு நிலையங்களின் தளபாடத் தேவைகளுக்கென ரூபா . 25,000 நன்கொடையை வழங்குகின்றது.

தகுதியுள்ள முதியவர்களுக்கு 10,000 சுயதொழில் நன்கொடையை வழங்குகின்றது.

முதுமையடைந்தாலும் அவர்கள் சிறு தொழில்களைச் செய்யும் வழிகள் உருவாக்கிக் கொடுக்கப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாணத்தில் முதியோர் பகல் பராமரிப்பு நிலையங்கள் செயற்படும் விதத்தை நோக்குவோம்.

குறித்த பிரதேசத்தில் அமைக்கப்படும் இத்தகைய நிலையத்தில் அப்பிரதேசத்தில் வாழும் முதியோர்கள் பகல் வேளையில் ஒன்று கூடுவார்கள். தமக்குள் பயனுள்ள கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்வார்கள். ஆரோக்கியமான கூழைல் ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மனமகிழ்ச்சியைப் பெறுகின்றார்கள்.

வீட்டுச் சூழலில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு மன உளைச்சல் மன அழுத்தங்களுக்கு உள்ளாகுதல் இதன் மூலம் தவிர்க்கப்படுகின்றது. முதுமைக்காலத்தில் பலவித நோய்கள் முதியோர்களை எட்டிப் பிடிக்கின்றன.

நோயுள்ள முதியோரும் நோய்த் தாக்கம், உடல் உபாதை நீங்கி புத்துணர்வு பெறும் நிலையை இவ் இல்லங்கள் வழங்குகின்றன.

உடல், உள ஆரோக்கியம் உள்ள முதியோர் சனத்தொகை தான் நாட்டு, வீட்டுச் சூழலை சிறந்ததாக்க உதவும். யாழ்ப்பாணத்தில் முதியோர் பகல் பராமரிப்பு நிலையங்களில் பின்வரும் வசதிகள் வழங்கப்படுகின்றன. தொலைக்காட்சியில் பொழுதுபோக்கு மற்றும் அறிவாம்சம் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகளைப் பார்க்க முடிகிறது. தொலைக் காட்சிப் பெட்டி அதனோடிணந்த உபகரணங்களை உள்ளூர் தனவந்தர்கள் வழங்கி உதவியுள்ளனர்.

வானொலியில் செய்தி, பாடல்கள், அறிவுசார் நிகழ்வு கேட்டல் என்பனவும் இந்நிலையங்களில் வழங்கப்படுகின்றன. வானொலியும் தாராள மனம் படைத்தவர்களால் வழங்கப் பட்டுள்ளது. அதேபோல் உள்ளூர், வெளியூர் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளும், வெளியூர் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகளும் இங்கு பார்வையிடும் வசதிகள் செய்யப்பட்டுள்ளன.

கரம், செஸ், டாம் விளையாடும் உபகரணங்களும் இங்கு உள்ளன. தேநீர் சிறுநுண்டி வசதிகளும் கிடைக்கின்றது. இவை யாவும் தனமும் மனமும் உள்ள பெருமக்களால் வழங்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

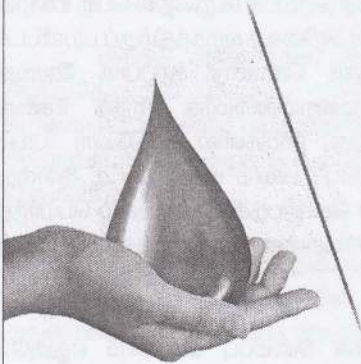
இங்கு கூடும் முதியோர் தம் வயதொத்த சக பாடிகளுடன் அளவளாவி கதைத்து மகிழ்வதில் நாட்டம் காட்டுகின்றனர். தமது சிறுபராய இளமைக்கால நடுத்தர வயதுக்கால வரலாறின் இன்ப துன்பங்களை நினைவு கூர்ந்து மகிழ்கின்றனர்.

பசுமை நினைவுகளைத் திரும்பத் திரும்பக் கூறுவதில் பெரு மகிழ்வு காணுகின்றனர். முதியோர்களின் அனுபவ அறிவைச் சமூகத்திற்குப் பயன்படச் செய்தல்" என்ற நீண்டகால இலக்கைக் கொண்டு சிறப்பாக இயங்கி வருகிறது. இவ் அமைப்பு வணிக முறையிலமைந்த சிறந்த சேவை அமைப்பாகச் செயற்படுகின்றது. மேற்கு நாடுகளில் முதியோர் பகல் பராமரிப்பு நிலையம் எனும் இவ் அமைப்பு பணம் வாங்கப்பட்டு அல்லது அரசின் மானிய உதவியுடன் சிறப்பாகச் செயற்படுகின்றன. புலம் பெயர்ந்த யாழ்ப்பாணத் தமிழர்களில் சிலர் கவர்ச்சிகரமான வேதனங்களுடன் இங்கு கட்டமையாற்றி வருகின்றனர்.

ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தில் இவ் அமைப்பு கட்டணம் எதுவுமே வாங்காது சிறப்பான சமூக சேவையை ஆற்றி வருகின்றது. புதியதொரு யாழ்ப்பாணத்தைக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சிகளுக்கும் கைகொடுத்து உதவுகின்றது. சமூகப் பொறுப்புள்ள சூர்வலர்கள் இவ் அமைப்பை சகல பிரதேசங்களுக்கும் வியாபித்து வளரச் செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் முன் வைக்கப்படுகின்றது.

நன்றி: - வீரகேசரி 20.11.2009

**குருதிக்கொடை
உனது உணர்வு
உனது தீர்மானம்**



உயிர் காக்க உதவுவோம்

**பயன்தூக்காது
சமூகநயம்
தூக்கி உதவும்
குருதிக்
கொடையாளர்களின்
போற்றுதற்குரிய
உன்னத பண்பு**

யாழ்ப்பாண

மாவட்டத்தின் குருதித்
தேவையின் 90 வீதமானதை
வழங்கியுதவும் குருதிக் கொடை

யாளர்களை கௌரவப் படுத்தும் முகமாக விழாக்களை நடத்த வேண்டிய கட்டாய தேவை நமக்குள்ளது. அத்தேவையை நிறைவேற்றும் பொருட்டு, கடந்த 4 வருடங்களாக குருதிக் கொடையாளர்களை யாழ்ப்போதனா வைத்தியசாலையின் இரத்த வங்கிப் பிரிவு கௌரவித்து விழாக்களை நடத்தி வருகின்றது. இக் கௌரவிப்பு விழாவில் யாழ்ப்போதனா வைத்தியசாலை, இரத்த வங்கியின் வருடாந்த தகவல் ஏடாக “உதிர்ம் - 2009” எனும் சிறு சஞ்சிகையை வெளியிட்டது.

சர்வதேச குருதிக் கொடையாளர் தினம். வருடந்தோறும் ஜூன் 14ஆம் திகதியன்று யாழ்ப்பாணத்தில் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டு வருகின்றது. அத்தினத்தில் பரவலாக இரத்த தானை வைப்பவர்கள் யாழ்ப்பாணம் எங்கும் நடைபெறுவது வழக்கம். அத்தினம் மனிதநேய உணர்வுள்ள வர்களின் தியாக மனப்பான்மையை வெளி உலகிற்குத் தெரியப் படுத்துகின்றது.

சென்ற மாதம் ஒக்டோபர் 26ஆம் திகதி முதல் 30ஆம் திகதி வரை யாழ்ப்பாணத்தில் குருதிக் கொடை வாரம் கடைப் பிடிக்கப்பட்டது.

பொதுச்சமூக நிறுவனங்கள் இவ் வாரத்தில் குருதிக் கொடை நிகழ்வுகளைத் திறம்பட நடத்தின.

யாழ்.சென்.பற்றிக்ஸ் கல்லூரி மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் 272 பேர் ஒரே நாளில் குருதிக் கொடை வழங்கி, இலங்கை வரலாற்றில் அதிகம் பேர் ஒரே நாளில் கொடை செய்த பாடசாலை என்ற பெயரை அப்பாடசாலை தனதாக்கி கொண்டது. சென்ற வருடமும் நூற்றுக்கு மேற்பட்டவர்கள் இரத்த தானம் வழங்கியதன் மூலம் சென்.பற்றிக்ஸ் கல்லூரி முன் உதாரணமாகத் திகழ்ந்தது.

யாழ்ப்பாணத்தில் கடந்த ஒரு வருட காலப்பகுதியில் அரச, அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள், சமூக அடிப்படை நிறுவனங்கள் என 173 நிறுவனங்கள் நடமாடும் குருதிக் கொடை நிகழ்வுகளை நடத்தியுள்ளன. இதனை குருதிக் கொடை வழங்கும் போக்கில் மெச்சத்தக்க நிகழ்வாகப் பார்க்கலாம்.

பாடசாலை மற்றும் பல்கலைக்கழகங்களில் கல்வி பயிலும் காலங்களில் மாணவர்கள் ஏராளமானோர் குருதிக் கொடை வழங்குகின்றனர். ஆனால் கல்விச் சாலைகளை விட்டு வெளியேறிய பின்பு அவர்களில் கணிசமானோர் குருதிக் கொடை நிகழ்விலிருந்து விலகி இருக்கும் தன்மை வருந்தத்தக்கது.

சமூகச் சூழல்தான் அவர்களை விலத்தியிருக்கத் தூண்டுகின்றது போலும் என்றே எண்ணத் தோன்றுகின்றது. இவ்வருடம் 10 தடவைகளுக்கு மேல் குருதி வழங்கி கௌரவிக்கப்பட்ட குருதிக் கொடையாளர்களில் பொலிஸ், இராணுவம், கடற்படைகளில் கடமையாற்றுவவர்களும் உள்ளடங்குவர் என்பது சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.

இலங்கையில் தேசிய இரத்த மாற்றுச் சேவையை அபிவிருத்தி செய்தல் எனும் செயற்றிட்டம் 2001 ஆம் ஆண்டில் தொடங்கப் பட்டது. இதனடிப்படையில் 5 பிராந்திய இரத்த வங்கிகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

அதில் ஒன்றாக யாழ்.போதனா வைத்தியசாலையில் உள்ள இரத்த வங்கியும் ஒன்று என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் வங்கி தற்போது இருக்கும்

அமைவிடம் வைத்தியசாலையில் பொதுமக்கள் எல்லா நேரமும் வந்து போகக் கூடிய இடத்திற்கு மாற்றப்படல் வேண்டுமென்ற கோரிக்கை பொது மக்கள் தரப்பில் கூறப்படுகின்றது. தற்போது புதிதாக அமைக்கப்பட்டு வரும் கட்டடங்களில் பொருத்தமான ஒன்றில் அமைக்கக் கூடிய சந்தர்ப்பம் உள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணத்தில் போதனா வைத்தியசாலையிலும் மந்திகை ஆதார வைத்தியசாலையிலும் இரத்த வங்கிகள் இயங்கி வருகின்றன. எதிர்வரும் 2010 ஆம் ஆண்டில் சாவகச்சேரி, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு வைத்திய சாலைகளில் இரத்த வங்கிகளை ஆரம்பிக்க முடிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவற்றுக்கூடாக வட மாகாணத்து மக்களுக்கு சிறந்த சேவையை வழங்க முடியுமென சுகாதாரத்துறையினர் கூறுகின்றனர்.

ஆனால், யாழ்ப்பாணத்தில் பொது மக்கள் தரப்பில் தீவுப் பகுதிகளில் வேலகை, உள்காவற்றுகை, நெடுந்தீவு, காரைநகர் ஆகிய பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் உள்ள பொதுமக்களுக்கு உடனடிச் சேவை வழங்க வேலகை வைத்தியசாலையைத் தரம் உயர்த்தி இரத்த வங்கி ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற கோரிக்கை விடப்படுகின்றது. அதே போல குருதிக் கொடையாளர்களை உள்ளடக்கி சமூக சேவைச் சங்கம் ஒன்று ஆரம்பிக்கப்படல் வேண்டுமென்ற கோரிக்கையும் ஆர்வலர்களால் முன்வைக்கப்படுகிறது.

யாழ்ப்பாண வைத்தியசாலை நிர்வாகத்தினர் இது குறித்த அக்கறை எடுக்க வேண்டும். பொதுமக்களும், நலன்விரும்பிகளும் தமது உறவுகளின் நினைவாக இரத்த வங்கியினருக்கு நிதியனுசரணை வழங்குவார்களாயின் இன்னும் இன்னும் சேவைத் தரத்தைக் கூட்ட முடியும். போர்ச் சூழல் மாறி விட்டதால் இரத்தத்தின் தேவை குறைந்து விட்டதென குருதிக் கொடையாளர் நினைத்து ஒதுங்கி விடக் கூடாது. ஏனெனில் விபத்துக்களின் தொகை நாளாந்தம் அதிகரித்து வருவதாலும், வவுனியாவின் நலன்புரி நிலையங்களிலிருந்து மக்கள் வருவதாலும் இரத்தத்தின் தேவை தொடர்ச்சியாகவே யாழ்ப்பாணத்தில் அதிகரித்து வருகின்றது.

86 விஞ்ஞானத்தின் விரைவான வியக்கத்தக்க வளர்ச்சி மனித இரத்தத்திற்கு பதிலான இரத்தத்தை இன்றுவரை கண்டு பிடிக்க வில்லை.

மனிதனிடமிருந்து இன்னுமொரு மனிதன் தான் இரத்தத்தைப் பெற முடியுமென்ற நிலை தொடர்ந்தும் உள்ளது. யாழ்ப்பாணத்தில் குருதிக் கொடையாளர்களின் தொகை உறுதியாக அதிகரித்தத்திற்கும் 90வீத குருதித் தேவை பூர்த்தியாவதற்கும் தரக்களின் தொல்லை ஒழிக்கப்பட்டதிற்கும் தற்போதய இரத்த வங்கிப் பொறுப்பதிகாரி டாக்டர்.இ.சிவசங்கர் அவர்களதும் சக மருத்துவர்கள், உத்தியோகத்தர்களின் பங்களிப்பு இருந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பாராட்டுதற்குரியது.

பயன்தூக்காது சமூக நயம் தூக்கி உதவும் குருதிக் கொடையாளர்களின் உன்னத உணர்வு போற்றுதற்குரியது. சமூக விழுமியம் உயர்வாகப் பேணப்படுதற்கான குறிகாட்டியாக குருதிக் கொடை கருதப்படுகின்ற வகையிலான, நவீனத்துவ சிந்தனைகள் உருவாகியுள்ளது. சமூகப் பணியைச் செவ்வனே செய்துவரும் இத்தகைய கொடையாள்களைப் பெருமையுடன் யாழ்ப்பாணச் சமூகம் போற்றி மகிழ்கிறது.

நன்றி - வீரகேசரி 07.11.2009



பயனுள்ள ஓய்வூதியத் திட்டங்களில் இணைந்து முதுமைக்காலத்தைப் பயனுள்ளதாக மாற்றுவோம்.

“கோழி மேய்க்கிற வேலையெண்டாலும் “கொர்ணமேந்து” (Government) வேலையாக இருக்க வேணும்”.

“மாப்பிள்ளை பென்சன், கிஞ்சன் கிடைக்கிற வேலையெண்டால் தான் நல்ல சீதனம் கொடுத்து எடுப்பம்”.

இவை சராசரி யாழ்ப்பாணத்து மக்களின் பரம்பரை மனோபாவம். இம்மனோபாவத்திலிருந்து இன்று வரையும் அவர்கள் பெருமளவில் மீளவில்லை. கடந்த 30 வருட கால உள்நாட்டு யுத்தத்தின் விளைவாக இடப்பெயர்வுகளின் போதெல்லாம் நிரந்தர, மாதாந்த வருமானம் பெற்ற அரச ஊழியர்கள் தமது குடும்பத்தின் அடிப்படைத் தேவைகளை ஓரளவுக்காவது நிறைவேற்றி வைத்துள்ளனர்.

ஆகவே, சராசரி யாழ்ப்பாண மக்களின் மனோபாவம் அன்றிலிருந்து இன்று வரையும் எதுவித மாற்றமும் இன்றியே உள்ளது. அரச சேவையில் உள்ளவர்கள் மட்டும் தான் ஓய்வூதியம் பெறலாம் என்ற நிலை மாற்றப்பட்டுப் பல வருடங்களாகின்றது. சுயமாகவே தொழில் செய்வோர், நாளாந்தம் கூலி வேலைகளில் ஈடுபடுவோர் ஆகியோர் தாழும் ஓய்வூதியம் பெறக்கூடிய 03 கட்டமைப்புக்களை அரசாங்கம் உருவாக்கி உள்ளது.

அவையாவன:

விவசாயிகள் ஓய்வூதியத் திட்டம், மீனவர் ஓய்வூதியத்திட்டம் இலங்கை சமூக பாதுகாப்புச் சபையின் ஓய்வூதியத் திட்டம் என்பவையாகும். அரச சேவையில் ஓய்வூதியத்திற்கு உரித்துடைய வரல்லாதவர்கள், கூட்டுத்தாபன, நியதிச் சபை, தனியார் சேவைகளில் ஊழியர் சேமலாப நிதியம் பெற உரித்துடையவர் அல்லாதவர்கள் அனைவருமே மேற் சொன்ன

மூன்று வகை ஓய்வூதியத்திட்டங்களில் ஒன்றில் இணைந்து கொள்ளலாம். அதாவது, ஒருவர் தாம் ஈடுபடும் ஒரு தொழிலில் மட்டுமே சேர்ந்து கொள்ள முடியும். ஓய்வூதியத் திட்டங்களில் ஒன்றில் இணைந்து கொள்ளலாம்.

அரசு சேவையில் ஓய்வூதியத்திற்கு உரித்துடையவரல்லாத வர்கள், கூட்டுத்தாபன, நியதிச்சபை, தனியார் சேவைகளில் ஊழியர் சேமலாப நிதியம் பெற உரித்துடையவர் அல்லாதவர்கள் அனைவருமே மேற்சொன்ன மூன்று வகை ஓய்வூதியத் திட்டங்களில் ஒன்றில் இணைந்து கொள்ளலாம்.

அதாவது, ஒருவர் தாம் ஈடுபடும் ஒரு தொழிலில் மட்டுமே சேர்ந்து கொள்ள முடியும். ஓய்வூதிய நன்மைகளை அனுபவிக்க முடியும். இவ்வகை ஓய்வூதியத்தில் இணைந்து கொண்ட ஒருவர் ஓய்வூதியம், ஊழியர் சேமலாப நிதியம் பெறக்கூடிய வேலை ஒன்றில் இணைந்து கொண்டாராயின் தமது நியமனக் கடிதத்தைச் சமர்ப்பித்து செலுத்திய தொகையை வட்டியுடன் மீள்பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

மேற்சொன்ன ஓய்வூதியத்திட்டங்களில் 03 ஆவதாகச் சொல்லப்பட்ட இலங்கை சமூக பாதுகாப்புச் சபையின் திட்டமானது இன்று யாழ்ப்பாண மக்களால் பெருமளவில் விரும்பப்படும் ஒரு திட்டமாக உள்ளது.

கடந்த 2008ஆம் ஆண்டில் அகில இலங்கை அளவில் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் முதலாம் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. கரவெட்டி பிரதேச செயலகம் தேசிய ரீதியில் முதலாம் இடத்தை வென்றெடுத்துச் சாதனை படைத்துள்ளது.

இரண்டாம் இடத்தை வலிகாமம் வடக்கு (தெல்லிப்பழை) பிரதேச செயலகமும் மூன்றாம் இடத்தை தென்மராட்சி (சாவகச்சேரி) பிரதேச செயலகமும் பெற்றுள்ளன. இதனை விட, 05 பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள் ஆயிரம் பேருக்கு மேல் பயனாளிகளை இணைத்து, சிறப்புப் பரிசையும் பெற்றுள்ளன.

2009ஆம் ஆண்டும் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் தேசிய ரீதியில் முதலாம் இடத்தைப் பெறுவது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 14 ஆயிரம் பேருக்கு மேலாக சுயதொழில்களில் ஈடுபடுவோர் சேர்ந்து உள்ளனர்.

இவ் ஓய்வூதியத்திட்டத்தைப் பற்றி நோக்குவோமானால், 18 வயதை அடைந்தவர்கள் முதல் 59ஆவது பிறந்த தினத்தை அடையாதவர்கள் வரையிலானோர் இணைந்து கொள்ளலாம்.

சேர விரும்பும் ஒருவர் தமது பிரிவின் கிராமசேவகரிடம் அல்லது சமுர்த்தி அபிவிருத்தி அலுவலரிடம் உரிய விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பெற்று

மூன்று வகை ஓய்வூதியத்திட்டங்களில் ஒன்றில் இணைந்து கொள்ளலாம். அதாவது, ஒருவர் தாம் ஈடுபடும் ஒரு தொழிலில் மட்டுமே சேர்ந்து கொள்ள முடியும். ஓய்வூதியத் திட்டங்களில் ஒன்றில் இணைந்து கொள்ளலாம்.

அரசு சேவையில் ஓய்வூதியத்திற்கு உரித்துடையவரல்லாத வர்கள், கூட்டுத்தாபன, நியதிச்சபை, தனியார் சேவைகளில் ஊழியர் சேமலாப நிதியம் பெற உரித்துடையவர் அல்லாதவர்கள் அனைவருமே மேற்சொன்ன மூன்று வகை ஓய்வூதியத் திட்டங்களில் ஒன்றில் இணைந்து கொள்ளலாம்.

அதாவது, ஒருவர் தாம் ஈடுபடும் ஒரு தொழிலில் மட்டுமே சேர்ந்து கொள்ள முடியும். ஓய்வூதிய நன்மைகளை அனுபவிக்க முடியும். இவ்வகை ஓய்வூதியத்தில் இணைந்து கொண்ட ஒருவர் ஓய்வூதியம், ஊழியர் சேமலாப நிதியம் பெறக்கூடிய வேலை ஒன்றில் இணைந்து கொண்டாராயின் தமது நியமனக் கடிதத்தைச் சமர்ப்பித்து செலுத்திய தொகையை வட்டியுடன் மீள்பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

மேற்சொன்ன ஓய்வூதியத்திட்டங்களில் 03 ஆவதாகச் சொல்லப்பட்ட இலங்கை சமூக பாதுகாப்புச் சபையின் திட்டமானது இன்று யாழ்ப்பாண மக்களால் பெருமளவில் விரும்பப்படும் ஒரு திட்டமாக உள்ளது.

கடந்த 2008ஆம் ஆண்டில் அகில இலங்கை அளவில் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் முதலாம் பரிசைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. கரவெட்டி பிரதேச செயலகம் தேசிய ரீதியில் முதலாம் இடத்தை வென்றெடுத்துச் சாதனை படைத்துள்ளது.

இரண்டாம் இடத்தை வலிகாமம் வடக்கு (தெல்லிப்பழை) பிரதேச செயலகமும் மூன்றாம் இடத்தை தென்மராட்சி (சாவகச்சேரி) பிரதேச செயலகமும் பெற்றுள்ளன. இதனை விட, 05 பிரதேச செயலகப் பிரிவுகள் ஆயிரம் பேருக்கு மேல் பயனாளிகளை இணைத்து, சிறப்புப் பரிசையும் பெற்றுள்ளன.

2009ஆம் ஆண்டும் யாழ்ப்பாண மாவட்டம் தேசிய ரீதியில் முதலாம் இடத்தைப் பெறுவது உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதுவரை 14 ஆயிரம் பேருக்கு மேலாக சுயதொழில்களில் ஈடுபடுவோர் சேர்ந்து உள்ளனர்.

இவ் ஓய்வூதியத்திட்டத்தைப் பற்றி நோக்குவோமானால், 18 வயதை அடைந்தவர்கள் முதல் 59ஆவது பிறந்த தினத்தை அடையாதவர்கள் வரையிலானோர் இணைந்து கொள்ளலாம்.

சேர விரும்பும் ஒருவர் தமது பிரிவின் கிராமசேவகரிடம் அல்லது சமுர்த்தி அபிவிருத்தி அலுவலரிடம் உரிய விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பெற்று

பூரணப்படுத்த முடியும்.இவ் உத்தியோகத்தர்களிடம் உள்ள கையேட்டி லிருந்து தகவல்களைப் பெற்று பொருத்தமான ஓர் ஓய்வூதியத் திட்டத்திட்டத்தைத் தெரிவு செய்து கொள்ள முடியும்.

மேலதிக தகவல்கள் தேவைப்படின பிரதேச செயலகங்களில் - அல்லது உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனைகளில் கடமையாற்றும் சமூக சேவைகள் அதிகாரிகளிடம் பெற்றுக் கொள்ள முடியும்.

தமக்குரிய திட்டமொன்றைத் தெரிவு செய்ததும் பணத்தைப் பிரதேச செயலகத்தில் செலுத்திப் பற்றுச்சீட்டைப் பெற முடியும்.

சுயதொழிலில் ஈடுபடும் ஒருவர், தமக்கு வசதி இருப்பின் ஓய்வூதியப் பங்களிப்புப் பணத்தை ஒரே தடவையிலேயே செலுத்த முடியும்.

அல்லது அக்கட்டணத்தை 4 ஆகப் பிரித்து ஓர் தொகையின் முதலாம் பகுதியை அங்கு செலுத்த முடியும். அவருக்குரிய தவணைக் கட்டணப் புத்தகம் கிடைக்கப்பெற்றதும் தமது கிராமத்தில் உள்ள தபாலகம் அல்லது உப-தபாலகத்தில் எஞ்சிய 03 தவணைக் கட்டணங்களையும் ஒரு வருட காலத்திற்குள் செலுத்தி முடிக்க முடியும்.

முழுத் தொகையாகவோ, 4 பகுதியாகவோ செலுத்தி, ஓய்வூதியத்திட்டத்தில் இணைய முடியாதவர்கள் 03 மாதத்திற்கு ஒரு முறை தவணைக்கட்டணத்தைச் செலுத்தும் திட்டத்தைத் தெரிவு செய்ய முடியும்.

இதில் கூட முதலாவது தவணைப் பணத்தை பிரதேச செயலகம் அல்லது உதவி அரசாங்க அதிபர் பணிமனையில் கட்டி ஏனைய கொடுப்பனவுகளைத் தபால் அலுவலகம் ஊடாகவே செலுத்திக்கொள்ள முடியும்.

ஓய்வூதியப் பணம் குறைவான திட்டத்தில் இருந்து கூடுதலான ஓய்வூதியம் பெறும் திட்டம் வரையில் பல வகைகள் உள்ளன. முதலாவது திட்டத்தில் ஒருவர் 03 மாதத்திற்கொருமுறை தவணைப் பணம் செலுத்தும் முறையைத் தெரிவு செய்ய முடியும். ஏனைய சகல வகைத் திட்டங்களிலும் பங்களிப்புத் தொகையை மாதாந்தம்செலுத்தும் முறையைத் தான் தெரிவுசெய்து கொள்ளமுடியும். இல்லையெல், முழுத் தவணைப் பணத்தையும் ஒரே தடவையிலேயோ அல்லது பகுதி முறையிலேயோ செலுத்தும் முறையைத் தெரிவு செய்து கொள்ள முடியும்.

ஓய்வூதியத்திட்டத்தில் இணைந்து கொண்ட ஒருவர், 60 வயதை

அடையும் முன்பாக நிரந்தர அங்கவீனத்தை அடைந்தால் அல்லது பகுதியளவு அங்கவீனத்தை அடைந்தால் சமூக பாதுகாப்பு உதவு தொகையைப் பெறமுடியும்.

பங்களிப்புத் தொகை செலுத்திய ஒருவர் 60 வயதை அடைய முன்பாக இறக்க நேரிட்டால் அவருக்கு ரூபா 8000 முதல் ரூபா 25000 வரையிலான மரணப் பணிக்கொடையும் வழங்கப்படுகின்றது.

60வயதை அடைந்த பின்பு, அவர் தமது வீட்டிற்கு அருகாமையிலுள்ள தபாலகம் அல்லது உப தபாலகம் ஊடாக ஓய்வூதியப் பணத்தைப் பெறமுடியும். 60 வயதை அடைந்த ஒருவர் சில மாதங்களில் இறப்பாராயின் அவர் செலுத்திய முழுத்தொகையும் நியாயபூர்வமான வட்டியுடன் மீளளிக்கப்படுகின்றது.

சுயதொழில்களில் ஈடுபடும் கணவன், மனைவி இருவருமே ஓய்வூதியத்திட்டத்தில் இணைந்து கொள்ள முடியும். வாழ்க்கைத் துணையில் ஒருவர் இறப்பாராயின் மற்றையவர் அவரது ஓய்வூதியத்தையும் பெற முடியும்.

தாய், தந்தையர் இறப்பின் பின்னைகள் 18 வயதை அடையும் வரை ஓய்வூதியப் பணத்தைப் பெற முடியும். யாழ்ப்பாண மக்கள் இயல்பிலேயே நீண்ட தூரநோக்கில் சிந்தித்துச் சேமிப்புக்களை, சொத்துக்களை உருவாக்கும் பழக்கமுடையவர்கள். அவர்களது இப்பழக்கம், மனோபாவம் காரணமாகவே கடந்த 30 வருட கால உள்நாட்டு யுத்தத்தின் போது பட்டினிச்சாவிலிருந்து தப்பிப்பிழைக்க முடிந்திருக்கிறது. சேமிப்புக்களைப் பயன்படுத்தி ஐரோப்பா, வட அமெரிக்கா, ஓசானிக்நாடுகளுக்குப் புலம் பெயர்ந்து செல்வம் ஈட்டி முடிந்திருக்கிறது.

அதுபோல தற்போது தமது எதிர்காலம் குறித்தும் பிள்ளைகளது எதிர்காலம் குறித்தும் சிந்தித்து இச் சுயதொழில் ஓய்வூதியத்திட்டத்தில் இரு வருடங்களில் ஆயிரமாயிரமாக இணைந்து வருகின்றனர். வெளிநாட்டிலுள்ளோர் தமது உறவுகளுக்காக பணம் அனுப்பி இத்திட்டத்தில் இணைத்துள்ளனர். பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுக்கு, குறிப்பாகப் பெண் பிள்ளைகளை இணைத்து அவர்களுக்கு ஒரு சீதனமாக வழங்கியுள்ளனர். பெற்றோர் தமது பிள்ளைகளுக்கு, குறிப்பாகப் பெண் பிள்ளைகளை இணைத்து அவர்களுக்கு ஒரு சீதனமாக வழங்கியுள்ளனர். பெற்றோர் தமது அங்கவீனமுற்ற பிள்ளைகளுக்காக வைப்புப் பணத்தை முழுமையாகச் செலுத்தி, திட்டத்தில் இணைக்கின்றனர்.

ஊனமுற்றோர் சங்கம், விழிப்புலனற்றோர் சங்கம், முச்சக்கர வண்டிச்சாரதிகள் சங்கம் போன்றோரும் தமது அங்கத்தவர்களின் வைப்புப் பணத்திலிருந்து அவர்களை இத்திட்டங்களில் இணைத்து வருகின்றனர். உலக வங்கியின் வீடமைப்புத் திட்டத்தின் மூலமாக வீடமைப்புப் பணம் பெறுவோர், சுயதொழில் உதவித்தொகைகள் பெறுவோர், உலக உணவுத்திட்டத்தின் (WFP) கீழ் நிவாரணம் பெறுவோர் ஆகியோர் கூடுதலாக விரும்பி இவ் ஓய்வூதியத் திட்டத்தில் இணைந்து வருவதைக் காண முடிகிறது.

தொழில் வழங்கும் தனியார் ஒப்பந்தக்காரர்கள் தமது ஊழியர்களின் நாளாந்த வேதனப்பணத்திலிருந்து சிறிய தொகையாக சேமிப்பைப் பெற்று முழுத் தொகையாகவோ அல்லது 4, 12 சம தவணைகளில் செலுத்தும் முறையிலேயோ சேர்த்து வருகின்றனர். முன்பள்ளி எனப்படும் பாலர் பாடசாலை ஆசிரியைகள் மிகக் குறைந்த வேதனத்திலேயே ஆசிரியப் பணி புரிகின்றனர். பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் இணைந்து ஓய்வூதியத் தொகையை முழுமையாக ஒரே தடவையில் செலுத்திய நிகழ்வுகளும் நடைபெற்றுள்ளன.

உள்வூரில் தனவந்தர்கள் ஏழைகளுக்கு உதவும் நோக்குடன் முழுமையான தொகையையும் செலுத்திச் சேர்ந்துள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தில் மேற்சொன்ன பல வகைகளில் மக்கள் தொடர்ச்சியாகப் பங்களித்து வருவதால்தான் தேசிய ரீதியில் தொடர்ந்து 02 முறை முதல் பரிசுகளைப் பெற்றுள்ளது.

உடலில் தெம்பு இருக்கும் காலத்திலேயே உடலின் முதுமைக் காலத்தை நலமுறக் கழிப்பதற்கான அத்திவாரங்களை இட வேண்டுமல்லவா. எதற்கெடுத்தாலும் அரசாங்கத்தை நம்பிக் கையேந்தும் நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டும்.

நன்றி: வீரகேசரி 30.12.2009



ஊடகங்கள் வளர்க்க வேண்டிய அபிவிருத்திப் பண்பாடு

ஊடகங்கள் சமூகத்திற்குப் பலவித பங்கு பணிகளை ஆற்றி வருகின்றன. விஞ்ஞானத்தின் அதிவிரைவான வளர்ச்சி தகவல் தொழில் நுட்பத்தை மலிவான விலையில் கிடைக்கச் செய்துள்ளது. ஊடகங்கள் அச்ச வடிவிலும் இலத்திரனியல் வடிவிலும் உள்ளன. தனியார் தொலைக்காட்சி அலைவரிசை ஒன்று பொதுமக்களின் நிதி, உடல் உழைப்பு பங்களிப்புடன் செய்யப்பட்ட உட்கட்டுமான வேலைத்திட்டங்களை நாளாந்தம் ஒளிபரப்பி வருகின்றது.

இதனைப் பார்வையிடும் ஒவ்வொரு பிரதேசத்தவரும் தமது இடமும், தாம் செய்த அபிவிருத்தி வேலையும், தொலைக்காட்சியில் இடம்பெற வேண்டுமென்ற நோக்கில் ஊக்கம் பெறுகின்றனர். பொது மக்களின் முயற்சியால் சிறியளவு, நடுத்தர அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் பல நிறைவேற்றப்படுகின்றன.

அரசாங்கமும் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களும் மட்டும்தான் பொது மக்களுக்குரிய தேவைகளை நிறைவேற்றி வைக்க வேண்டுமென்ற நிலைப்பாடு பொதுமக்களிடம் உள்ளது. பொது மக்கள் தாமாகவே விருப்பார்வத்துடன் செய்யும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை ஊடகங்கள்

இவற்றில் அநேகமானவை கடந்த 30 வருட யுத்தத்தில் அழிவடைந்து விட்டன. ஞானம்ஸ் ஷோட்டல், சுபாஸ் ஷோட்டல் போன்றவை படைத்தளங்களாகி விட்டன.

இன்று இருப்பது போல் குறைந்த கட்டண விருதிகள் அன்று பெருமளவில் இருக்கவில்லை. இவ்வருடம் ஜனவரி மாதத்தில் ஒரு இலட்சம் பேருக்குமேல் சுற்றுலா பயணிகள் வந்து போயினர். விருதிகளின் உருவாக்கம் அப்போது இல்லாமையால் அவர்களில் பெரும்பாலானோர் மரங்களின் கீழும் வெளிகளிலும் தங்க நேரிட்டது. சிறியளவிலானோருக்கு துரையப்பா ஸ்ரேடியம், வீரசிங்கம் மண்டபம் போன்ற இடங்கள் உதவின. பெரும்பாலான பயணிகள் குளிப்பதற்கும், குடிப்பதற்கும் நீரின்றியும் கழிப்பிட வசதிகள் இன்றியும் மிகவும் சிரமப்பட்டார்கள்.

தெரிந்தவர்கள், உறவினர்கள், நண்பர்களின் வீடுகளில் தங்கியிருந்தோருக்கு பிரச்சினையில்லை. இராணுவத்தினர் தமது முகாம்களில் கூட சுற்றுலா பயணிகளைத் தங்க வைக்க வேண்டியவர்களுக்கு நிலைமை நெருக்கடியாக இருந்தது.

30 வருட கால யுத்தத்தால் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குரிய தங்குமிட வசதிகள் வழங்கும் நிலை இங்கு உருவாகவில்லை.

தேவைதான் கண்டுபிடிப்புக்களின் தாய் எனக்கூறும் ஆங்கிலேயரின் பழமொழியைப் போலவே சுற்றுலா பயணிகளின் பெருக்கமும் லொட்ஜ் எனப்படும் விருதிகளின் பெருக்கத்தைத் தூண்டியது.

தமது வீட்டை விருதியாக்கிவிட்டு வேறு வீட்டிற்கோ உறவினர் வீடுகளுக்கோ சென்ற குடும்பங்களும் உள்ளன.

ஆனால் சொந்த வீடின்றி வாடகைக்கு குடியிருந்தோரை வீட்டை விருதியாக்கும் நோக்கில் அதிக வாடகை கேட்டு அப்புறப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் பரவலாக இடம் பெற்றன. வீட்டில் பல மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு லொட்ஜ் (விருதி) உருவாகியது. இவ் விருதியில் உரிய வசதிகள் இல்லாத நிலையிலும் கட்டண அறவீடுகள் நியாயமானதாகத் தெரிந்தமையால் பயணிகள் அனுசரித்துப் போகவும் தொடங்கினர்.

இது இவ்வாறாக தமது வசதிகளுக்காக நகரில் வாடகைக்கு இருந்தவர்களின் நிலை தான் விருதிகளின் வருகையால் திண்டாட்டமாகியது.

விருதிகளின் வருகை மட்டுமல்ல கடந்த கால யுத்தச் சூழலால் வன்னி பெருநிலப்பரப்பிற்குச் சென்றோர் தென்பகுதிக்குக் குடியிருக்கச் சென்றோர் மீள் வருகையைப் பதிவு செய்தமையும் இவர்களை மிக மோசமாகப் பாதித்துள்ளது. வாடகை ஒப்பந்தம் ஏதுமின்றி வாய்பேச்சு, நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் மூலமாகக் கொடுக்கப்பட்ட வீடுகளை விட்டு உரிமையாளர்களோ அவர்களது பிரதிநிதிகளோ திடீரென காலி செய்யச் சொன்னபோது அவர்கள் போக்கிடமற்றுத் தவிக்கும் சூழலும் சமூக நெருக்கடியை உருவாக்கியுள்ளது.

வீடு வளவுகளை விற்று காசாக்கும் முயற்சியிலும் சிலர் ஈடுபட்டமையும் வாடகைக்கு குடியிருப்பாளரைப் பாதித்து. கிராமப் புறங்களிலிருந்து நகரப் பகுதிக்கு குடியிருக்க வந்தோர் சிலர் தமது சொந்த வீடுகளுக்குத் திரும்புவதையும் ஆங்காங்கே காணமுடிகின்றது.

வாடகை எதுவுமின்றி வீட்டை நன்றாகப் பராமரித்தால் மட்டும் போதுமென வீடுகளைக் கொடுத்த காலங்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் நகர, கிராமப் புறங்களில் இருந்தன.

சில பணக்காரர்கள் தமது சகல வளங்களும் பொருத்திய வீடுகளில் குடியிருக்க வந்தவர்களுக்கு மாதாந்தப் பணம் கொடுத்தும் மின்சாரக் கட்டணம், சோலை வரி என்பவற்றைத் தமது பணத்தில் செலுத்திக் குடியிருக்க வைத்த சம்பவங்களும் உண்டு. அது மட்டுமல்ல தேங்காய், மாங்காயென வளவு வருமானங்களை அனுபவிக்கக்கூட விட்டு வைத்தனர்.

தமது சுயநலம் கருதி கொடுத்த வீடுகளை இப்போதும் தமது சுய இலாபம் கருதி மீளக் கையாக்கப்படுத்துகின்றனர்.

யுத்தத்தின் திடீர் முடிவும் ஏ-9 பாதையின் தடைகளற்ற பிரயாணமும் யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில் சிறிய வீததிலிருந்த வாடகைக் குடியிருப்பாளரை வேகமாகத் தாக்கிவிட்டது. வீடுகளை களஞ்சியங்களாகவும் நிதிக் கம்பனிகளின் முகாமையாளர் வதிவிடங்களாக்கியதும் மேலும் பாதிப்பை ஏற்படுத்தியது. லொட்ஜ் எனப்படும் விருதிகளின் பக்கம் மீளவும் பார்வையைத் திருப்புவோம். இவற்றின் வருமானமும் வாரம் முழுவதுமே கிடைப்பதில்லை. வார இறுதி நாட்கள் அரசு விடுமுறை நாட்களிலேயே பெருமளவில் கிடைக்கின்றன. திடீரெனப் பெருக்கெடுத்த சுற்றுலாப் பயணிகள் வருகை குறைவதும் கூடுவதுமான போக்குத் தென்படுகின்றது.

அரசனை நம்பி புருசனைக் கைவிட்ட கதையாக நிரந்தர வாடகை வருமானத்தைக் கைவிட்டு திடீர் பணக்கார ஆசையில் ஏராளம் பணச் செலவில் உருவாக்கப்பட்ட விடுதிகள் பயணிகளின் வருகை குறைவதும் கூடுவதுமான போக்கால் அச்சமூட்டியுள்ளன.

தற்போதய புதிய கூழல் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு முன்னைய காலப்பகுதியிலிருந்த அச்சங்கள் பலவற்றை நீக்கியுள்ளது. இதனால் அவர்களின் வருகையும் ஆயிரக்கணக்கில் இருக்கின்றன.

சுற்றுலாப் பயணிகளில் மிகப்பெரும்பாலானோர் குறைந்த வருமானமுள்ள குடும்பப் பின்னணியை உடையவர்களாதலால் அவர்கள் கட்டணம் குறைவான விடுதிகளையே நாடுகின்றனர்.

அதனால் இங்குள்ள விடுதிகளின் வசதிக் குறைவையும் பொருட்படுத்துவது குறைவு. அதிக வருமானமிட்டும் நோக்கில் ஆடம்பர விடுதிகளை உருவாக்கியவர்களின் வருமானம் சுமாராக உள்ளது.

யாழ்ப்பாணப் பொருளாதாரத்தினுள் புதிய வரவான சுற்றுலாத் துறையை வளர்க்கும் விடுதிகள், ஹோட்டல்களின் வருகை இம்மக்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களைச் சிதைக்காத வகையில் இருக்க வேண்டுமென் சமூக ஆர்வலர்கள் கூறுகின்றனர்.

யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் தற்போது உல்லாசப் பயணத் துறையை வளர்க்கவென பிரதேச செயலகங்களின் உதவியுடன் ஆவணம் ஒன்றைத் தயாரிக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ளார்.

இவ்ஆவணத்தில் உல்லாசப் பயண இடத்தின் புகைப்படம், பிரதான நகரங்களிலிருந்து அதற்குச் செல்லும்பாதை, உல்லாசப் பயணப் பருவகாலம் போன்றவை இடம் பெறவுள்ளன. இவை ஒரு நூல் வடிவில் வெளிவரக்கூடிய சாத்தியமும் உள்ளது.

உல்லாசப் பயணிகளுக்குரிய ஒழுங்கமைந்த கட்டமைப்பு உருவாக்கப்படுமாயின் விடுதிகள், ஹோட்டல்கள் இலாபம் தரும் கைத்தொழிலாகத் தொடர்ந்தும் இருக்கப் போகின்றது.

யாழ்ப்பாண மக்களின் பெருமையை, புகழை உலகறியச் செய்வதுடன் மக்களுக்கு வருமானம் ஈட்டித்தரும் சிறந்த சேவைக்

கைத்தொழிலாகவும் இருக்கப்போகின்றது. ஆனால் வாடகை வீடுகளை நம்பிய குடியிருப்பாளர்கள் வீடு தேடி அலைய வேண்டியுள்ளது.

இவர்களுக்கு உதவக் கூடிய பொருத்தமான வழிமுறைகளை உருவாக்கவேண்டியுள்ளது. இலங்கை முதலீட்டுச்சபை தொடர் மாடிக் குடியிருப்பைக் கட்டும் திட்டங்களை வரைந்துள்ளது. நகர்ப்புறங்களை புறநகர்களை அண்மித்ததாக இவை அமைக்கப்பட்டு நியாயமான கட்டணத்தில் தமக்கு வழங்க வேண்டுமென வாடகைக் குடியிருப்பாளர் விரும்புகின்றனர்.

விருதிகளின் பெருக்கம், வாடகைக் குடியிருப்பாளரின் கஷ்ட நிலை என்ற இரு முரண்பட்ட விடயங்களுக்கும் பொருத்தமான சமநிலை ஒன்றை மிக விரைவாக எட்ட வேண்டிய கட்டாயத் தேவை யாழ்ப்பாணப் பொருளாதாரத்திற்கு தற்போது எழுந்துள்ளது.

நன்றி: வீரகேசரி 12.06.2010



வெற்றியை நீச்சயப்படுத்துவது எப்படி



89 ஆயிரம் பட்டதாரிகள் தற்போது நாட்டில் வேலையின்றி இருக்கின்றனர் என்று ஊடகத்தகவல்கள் கூறுகின்றன. க. பொ. த. உயர்தரம், டிப்பிளோமா கற்கைநெறிகளை நிறைவு செய்தோரின் எண்ணிக்கை இந்தத் தொகையின் சில மடங்காக இருக்கக் கூடும். கொழும்பு போன்ற பெருநகரத்தை விடுத்து இலங்கையின் ஏனைய மாவட்டங்களில் அரச வேலை வாய்ப்புக்கான மதிப்பு உயர்வானதாகவே இன்னமும் உள்ளது. “கோழி மேய்க்கின்ற வேலையெண்டாலும் கொர்ணமேந்து வேலையாக இருக்க வேண்டும்” என்று எம்மவர் இன்னும் தான் கூறுகின்றனர்.

பட்டதாரிகளுக்குக் கட்டாயம் வேலை வழங்குதல் என்ற கொள்கையை அரசு இப்போது நடைமுறைப்படுத்துவதில்லை. இதற்குப் பல காரணங்கள் உள்ளன. ஆனால் பட்டதாரிகளை அரசு சேவைக்குள் உள்வாங்குவதற்கான போட்டிப் பரீட்சைகள் அவ்வப்போது நடைபெற்றே வருகின்றன. இதில் திறமை காட்டும் சிலர் அரசு சேவைக்குள் நியமனம் பெற்றுள்ளனர். நீங்களும் இவ்வாறான பரீட்சைகளில் வெற்றி பெறமுடியும். தன்னம்பிக்கை, விடாமுயற்சி இருந்தால் அதிஷ்டம் உங்கள் பின்னால் வந்துவிடும்.

பரீட்சைக்கு விண்ணப்பம் கோரப்பட்டு நான்கு அல்லது ஐந்து மாதங்களின் பின்புதான் பரீட்சை நடைபெறுவது இப்போதெல்லாம் வழக்கமாகிவிட்டது. பரீட்சைக்கு விண்ணப்பித்த நாள் முதல் உரியவிடயதானங்களை ஒரு மணித்தியாலம் வீதம் கற்று வந்தாலேயே வெற்றி பெறுவதற்குப் போதுமானது. அவ்வாறு செய்து வந்தால் 4 மாதங்களில் அதாவது 120 நாள்களில் பரீட்சை நடைபெறும் போது 120 மணித்தியாலங்களை அந்தப் பரீட்சைக்கான தயார்படுத்தலில் செலவிட்டிருப்பீர்கள். இது உங்களுக்கு பரீட்சையை வெற்றிகரமாக எதிர்கொள்வதற்கான ஆற்றலைத்தரும்.

அதைவிடுத்து பரீட்சை அனுமதி அட்டை வந்த பின்பு ஓடித்திரிந்து படிப்பதால் பெரிதாக ஏதனையும் சாதிக்கமுடியாது. பரீட்சை என்னென்ன விடயங்களில் இடம்பெறப்போகிறது என்பதை வைத்துக் கற்றுக்கொள்வதே மிக முக்கியமானதாகும். பரீட்சைகள் ஒவ்வொரு அரசு சேவைக்கும் அதற்குத் தேவைப்படும் திறனுக்கும் ஏற்றவாறு வேறுபட்ட வினாக்களைக் கொண்டிருக்கும். கடந்த கால வினாத்தாள்களை, மாதிரி வினாத்தாள்களைச் சேகரித்து வைத்து கற்றலில் ஈடுபடுவதே வெற்றியைத்தரும். இது தொடர்பான வழிகாட்டல் வகுப்புகளில் பங்கேற்பதும் வெற்றிக்கு வழிகாட்டும்.

பொது அறிவு

இலங்கை சர்வதேசம் தொடர்பான அரசியல், பண்பாடு, பொருளாதாரம், விளையாட்டு, விஞ்ஞானம், போன்றவை தொடர்பான வரலாற்று மற்றும் சமகாலத் தகவல்களைக் கொண்டதாக பொது அறிவுப்பரீட்சை அமையும். வீட்டில் குறிப்புக்கொப்பிகளை வைத்திருந்து அன்றாடம் ஊடகங்கள் வாயிலாக அறிபவற்றை குறித்து வைத்தும், இது தொடர்பாக வெளியிடப்படும் புத்தகங்களை வாசித்தும் பொது அறிவுத்தகவல்களைப் பெறலாம். பொது அறிவுப் பரீட்சையின் வினாக்களின் தன்மையானது அரசு பதவிகளின் தன்மைக்கேற்ப, மாறுபாட்டைக் கொண்டிருக்கும், வினாக்கள் கடந்த காலத்தில் இவ்வாறு வந்தன. இம்முறை இவ்வாறுதான் வருமென எதிர்வு கூறுவது கடினமானது. அதனால் இந்த வினாத்தாளுக்கான தேடல் மிக நீண்டதாக இருக்க வேண்டும்.

பொது உளச்சார்பு

கணிதம், மொழி, தர்க்கித்தல், போன்ற விடயங்களைப் பெருமளவில் கொண்டதாக இந்த வினாத்தாள் அமையும் பொது

உளச்சார்பை பொது அறிவு எனத் தவறாக விளங்கிக்கொண்டு பரீட்சைக்கு பிழையாக ஆயத்தமாகும் சிலரும் உள்ளனர். இவ்வினாத்தானை உளச்சார்பு எனவும் பரீட்சைத்திணைக்களம் குறிப்பிடுவது உண்டு. இவ்வினாத்தாள் மொழித்திறனுடன் இணைந்ததாகவும் சில பரீட்சைகளில் இடம்பெறுகிறது.

நுண்ணறிவு

மிக நுட்பமான தர்க்கித்தல், எண் கோலம், உருவங்களை இனம் காணல், கணிதம் சார்வினாக்கள் போன்றவை இவ்வினாத்தாளில் அமைந்திருக்கும். இந்த வினாக்களுக்கு விடையளிப்பதில் நேரம் போதாது என்ற பிரச்சினையை பரீட்சார்த்திகள் எதிர்நோக்குகின்றனர். நிறையப் பயிற்சிகளைச் செய்வதும், பரீட்சை மண்டபத்தில் இந்த வினாத்தாளில் இலகுவான கேள்விகளை இனம் கண்டு முதலில் விடையளித்து கடினமானவற்றுக்குப் பின்பு விடையளிப்பதும் வெற்றிகரமான பெறுபேற்றுக்கு உதவும்.

மொழித்திறன்

அரசு பொது, மாகாண முகாமைத்துவ உதவியாளர் சேவை, கிராம அலுவலர்களுக்கான பரீட்சை போன்றவற்றில் இந்த வினாத்தாள் அமையும். சில பரீட்சைகளில் இது தனியாகவோ பொது உளச்சார்புடன் இணைந்ததாகவோ அமையும் மொழி, தொடர்பான திறன்களைப் பல வழிகளிலும் அளவிடுவதாக இந்த வினாத்தாள் அமையும். மொழி அறிவை அலுவலகங்களில் ஒரு பரீட்சார்த்தி எவ்விதம் பிரயோகிக்கின்றார் என இதிலிருந்து அளவிடப்படுகிறது.

கிரகித்தல்

அகில இலங்கை சேவைப்பரீட்சைகளான நிர்வாக சேவை, கல்வி நிர்வாக சேவை போன்ற பரீட்சைகளில் இந்த வினாத்தாள் வழமையாகப் பரீட்சிக்கப்படுகின்றது. தரப்பட்ட பந்தியொன்றை வாசித்து தனித்த ஒரு வசனத்தல் தலையங்கமிடல், தடித்த எழுத்திலான சொற்களுக்கு கருத்து எழுதுதல், பந்தியை வாசித்து கேள்விகளுக்கு விடை எழுதுதல், பந்திக்குச் சுருக்கம் எழுதுதல் போன்ற விடயங்கள் இந்த வினாத்தாளில் அடங்கியிருக்கும்.

கட்டுரையும் சுருக்கமும், அறிக்கையிடல் போன்ற வினாத்தாளும் சில பதவிகளுக்கேற்ப பரீட்சையில் இடம்பெறுகிறது. மேற்கூறிய வினாத்தாள்கள் தான் பிரதானமானவை.

இலங்கை வெளிநாட்டுச் சேவை, விஞ்ஞான சேவை போன்ற பரீட்சை வினாத்தாள்கள் அந்தந்த பதவிகளுக்கான தனித்துவங்களைப் பரீட்சிக்கும் வினாக்களைக் கொண்டிருக்கும்.

போட்டிப் பரீட்சைகளில் வெற்றி பெற்று அரசு சேவையில் இருப்போரிடம் அவர்கள் எவ்விதம் பரீட்சைக்குத் தயாரானார்கள் என்பதைக் கேட்டறிவதும் வெற்றிக்கு வழி வகுக்கும். பரீட்சை மண்டபத்தில் வினாக்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் முறையும் வெற்றிக்குப் பிரதானமானது.

ஒரு பரீட்சை முடிந்தால் தேநீர், மதிய உணவு இடைவேளையின் போது முடிந்த பரீட்சை வினாக்களுக்கான விடைகளைப் பற்றிக் கதைக்காமல் இருப்பதும் அவசியம், பிறர்மனத்தைக் குழப்பி விடுவார்கள். பரீட்சை என்பது கற்றலின் அளவு கோல் அல்ல வெளிப்படுத்தும் ஆற்றலின் அழகு என்பதை மனதில் கொள்ளுங்கள். வெற்றி நிச்சயம்.

நன்றி: உதயன் 19 யூன் 2011



அது ஒரு காலம்.... **பனங்காய் காலம்**

பனங்காய் காலம் இப்போது. பனங்காய்க்கும் வட பகுதித்தமிழர்களுக்கும். இரத்தமும் சதையுமான ஓர் பிணைப்பு உள்ளது. யாழ்ப்பாணம் என்று சொன்னாலே பனையை அடையாளப்படுத்திப்பார்க்கும் வழக்கம் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கு உள்ளது. இலங்கையின் தேசப்படத்தின் வட பகுதியில் பனைமரம் ஒன்றின் உருவத்தை வரைந்து விட்டு இது எவ்விடம் எனக்கேட்டால் யாழ்ப்பாணம் என உடனே சொல்லுவார்கள்.

பனம் பழம் பழுத்து மரத்தால் விழுந்தாலும் அது பனங்காய் எனத் தான் ஊரவர்களால் இன்று வரையும் அழைக்கப்படுகின்றது. செயற்கை இரசாயனம் சேராது மருந்து கலக்காது இன்று வரையும் இயற்கை உணவாக எமக்குப் பனம் பழம் கிடைக்கின்றது. முன்னைய காலத்தில் ஊரவர் பெயருடன் பனங்காய் செல்லர், பனங்காய் பொன்னம்மா எனப் பல பெயர்கள் ஊரில் வழக்கத்தில் இருக்கும். பனங்காய்களைப் பொறுக்கி எடுத்துச் சேகரிப்பதில் முன்னணி வகித்தோரை இவ்விதம் பெயர் சூட்டினார்கள்.

அக்காலத்தில் பனம்பழம் விழ விழ பொறுக்கிச் சேகரிப்பதில் கஷ்டம் இருந்தால் பனங்காய் நன்கு முற்றியதும் வெட்டி விழுத்தி அவற்றை கடகங்களில் அள்ளிச் சென்றனர். அதிகமானால் மாட்டுவண்டியில் ஏற்றிச் சென்ற நிகழ்வுகளும் நடந்துள்ளன. சற்றுப் பின்னான காலங்களில் லான்ட்மாஸ்டர் எனும் வாகனத்தில் ஏற்றிச்சென்றனர். பனம் பழங்களைப் பொறுக்கிச் சுமந்து வளவில் போட்ட பின்பு களியில் கோதுமை மாவுடன் பிசைந்து பலகாரங்கள் செய்வர். பனங்கொட்டையை பாத்தி போட்டு பனங்கிழங்கை உண்டாக்கச் செய்வர். இதன் பின்னர் வரும் ஊமல்

கொட்டையை எடுத்து அடுப்பெரிக்கப் பயன்படுத்துவர். புகையிலை பதப்படுத்துவோர் இந்த ஊமல் கொட்டையையே அதிகம் பயன்படுத்துவர். ஓடியல் பிட்டுச்சாப்பிட்ட பின் ஓட்டமும் நடையுமாகப் பாடசாலை சென்ற அனுபவத்தை இப்போது பெருமையுடன் கூறும் உயரதிகாரிகளும் உள்ளர்.

பனம் பழத்தை பிசைந்து பதமாக்கி பரண் கட்டி ஓலைப்பாயில் அவற்றை வார்த்து பனாட்டு ஆக்கி தென்பகுதிக்கு எடுத்துச் சென்று விற்றுப் பணமாக்குவார்கள். மன்னார் மரு தேவாலயத்திலிருந்து பனங்கட்டிகளை அளவின்கேற்ப தரம் பிரிப்பர். புழுக்கொடியலில் மொத்தமானவற்றை சேகரிப்பர். பனையோலைப்பெட்டி, தொப்பி, பாய், கைவினைப்பொருட்கள், எல்லாம் லொறியில் ஏற்றப்பட்டு மருவிற்கு எடுத்துச்செல்லப்படும். தென்பகுதி சிங்கள யாத்திரிகர்கள் அதிக பணம் கொடுத்து அவற்றை வாங்குவார்கள்.

அங்கு விற்ற பணத்தில் கல்விக்கான செலவு, வீடு மேய்தல் உட்படப் பல செலவுகள் செய்யப்படும். பனாட்டை வீடுகளில் “உமல்” என்னும் ஓலையால் செய்யப்பட்ட “பையில்” வைத்திருப்பார்கள். பனாட்டை சிறு துண்டுகளாக மடித்து பாணியில் ஊறவிடுவார்கள். பனையில்லுந்து பெறப்படும் கருப்பணியை மட்பானையில் நன்றாகத் தடிக்க காய்ச்சுவார்கள். அப் பாணியில் மிளகு, சீகரம் என்பவற்றை கலப்பார்கள். இப்பாணிப்பனாட்டு மிகச் சுவையானதாக இருக்கும், காலையில் பாடசாலை செல்லும் போது பாணிப்பனாட்டு துண்டுகள் சிலவற்றை சாப்பிட்டுவிட்டுப் பாடசாலை போனார்கள்.

மிகவும் வறுமையில் வாடியதும்பங்கள் தமது பசியைப் போக்கப் பனம் பழம் விழும் காலத்தில் அவற்றைப்பிசைந்து பனங்களி் எடுத்து பழப்புளி சேர்த்து உண்டகாலமும் உண்டு. அடுத்தவரின் வளவுகளில் கள்ளப்பனங்காய் பொறுக்கிப் பிடிபட்டு அடிவாங்கிய சிறார்களும் இருக்கிறார்கள். பெரியவர்களும் அடுத்தவரின் பனம் வடலியடியில் பனங்காய் பொறுக்கி வாக்குவாதமும் அடிதடி சண்டைகளும் ஏற்பட்டதுண்டு.

சேகரித்த பழங்களை ஊர்சூடி கூட்டுறவு முறையில் பனம் பாத்தி போட்டனர். புரட்டாதி மாதம் முதல் மழை கண்டவுடன் பதமான மண்ணில் 3 அடி உயரத்திற்கு மண்ணைப் பாத்தியாக்குவார்கள். பனம் பழங்களை சிறப்பாக அடுக்கிப் பனம் பாத்தி போடவோ, பாத்தி கிண்டி பனங்கிழங்கு பெறவோ கூலிக்கு ஆட்களைப் பிடிப்பது கிடையாது மக்கள் குழுக்களாக சேர்த்து பனம் பாத்தி போட்டார்கள். பாத்தி போடும் நிகழ்வன்றும் ஊர் சூடிச் சமைப்பார்கள். கிராமங்களின் உயர்வான ஒற்றுமையை அது காட்டியது.

மாசி, பங்குனி மாதங்களில் அதிகாலையில் பனம் பாத்தி கிண்குவார்கள். பனங்கிழங்கை உடன் அவித்து கிழங்கை சிறு சிறு துண்டுகளாக முறிப்பார்கள். அவற்றை மர உரலில் இட்டு நன்கு இடிப்பார்கள். அதில் மிளகு, உள்ளி, போன்றவற்றையும் சேர்த்து இடிப்பார்கள். நன்கு சக்கையாக இடித்த பின் அவற்றை மிகச் சிறு உருண்டைகளாக உருட்டி உணர் கூடி உண்பார்கள். இவ் உருண்டையின் சுவையே தனி தான். பாத்தி கிண்டியதும் பூரான் வெட்டும் படலம் தொடங்கும். பெரியவர், சிறுவர் வேறுபாடின்றி பூரான் வெட்டி உண்பார்கள். பனம் பாத்தியில் முளைவிட்டதும் கருகியது முளைப் பூரான் எனப்படும். இது மிகவும் கட்டியானதாகவும், சுவையானதாகவும் இருக்கும்.

கிழங்கு நன்கு விளைந்த பனங்கொட்டையில் வரும் பூரான் தண்ணீர் பூரானாக இருக்கும். காலம் மாறியது யுத்தத்தின் இடப்பெயர்வு, இலத்திரனியல் சாதனங்களின் தாராள ஊருருவல், பண வசதிகளின் உயர்வு மனித வாழ்க்கையையும் அடியோடு மாற்றிவிட்டது. இன்று பனங்காய்கள் வளவுகளில் தேடுவாரற்றும் சில இடங்களில் கிடக்கிறது. பனங்காயை பயன்படுத்தி வருமானம் பெறும் தன்மை மிகவும் குறைந்துவிட்டது. பனம் பாத்தி போடவும், பாத்தி கிண்டவும் கூலிக்கு ஆள் பிடிக்க வேண்டியுள்ளது. யுத்தம், வீட்டுத்தேவைகளால் பல இலட்சம் பனைகள் அழிக்கப்பட்டு விட்டன. மீண்டும் பனம் பழங்களுடன் ஒன்றிற்கும் மீள் எழுச்சி அடையும் காலம் வருமா?

நன்றி: யாழோசை 16.09.2011

எம்மவர் திருமணங்களும் காலமாற்றங்களும்



தமிழர் பண்பாட்டு மரபில் திருமணம் மனித வாழ்வின் நீடித்த தன்மைக்கு உதவும் ஒன்றாக உள்ளது. திருமணம் தொடர்பாக எம்மவர் கடைப்பிடித்த ஒழுங்கு முறைகளும் காலமாற்றத்தால் பெரிதும் மாற்றமடைந்து உள்ளது.

கடந்த இருபது வருட காலப் பகுதியிலேயே

பெரும் மாற்றங்களைக் கண்டுள்ளோம். அதற்கு முந்திய காலப் பகுதியில் 1980ஆம் ஆண்டுக்கு முன் யுத்தத்தின் சத்தங்கள் பெரிதும் கேட்காத காலப் பகுதியை பார்ப்போம். அந்தக் காலப்பகுதியில் இரவுநேரத் திருமணங்கள் தான் கூடுதலாக இடம் பெற்றன. திருமணம் மணமகள் வீட்டில் அல்லது கோயிலில்தான் நிகழும். திருமணம் நடைபெறப்போகும் வீட்டில் பந்தல் போடுதல், பலகாரம் சூடுதல் போன்ற சடங்குகள் ஆரவாரமாக ஆரம்பமாகும். பந்தல் போடுவதற்கென தயாரிக்கப்பட்ட பந்தல் கால்கள், மரங்கள் ஊரில் சிலரிடம் இருக்கும். அவற்றைப் பெற்றுப் பந்தல்போடும் நிகழ்வை அந்த வீட்டாரின் உறவுகள் சில நாள்கள் முன்பாகவே ஆரம்பிப்பார்கள். பந்தல் உயரமாகப் போடப்பட்டு கிடுகால் வேயப்படும். அதற்குரிய அலங்காரங்கள் செய்யப்படும். பலகாரம் சூடுவதற்கு சுற்றத்தார், அயலவர் அந்த வீட்டில் கூடுவார்கள். எமது பாரம்பரியம் வழிவந்த அரிசிமாவினால் பெரிதும் செய்யப்படும் போசணைப் பெறுமானமுள்ள பலகாரம் சூடுதல் ஆகியவை உறவுகள் இணைந்த ஒரு சந்தோஷம் சங்கமமாகவோ இருக்கும். திருமணம் இரவு நேரத்தில் நிகழ்ந்து மணமக்களை பெற்றோமகன் ஏந்தியவாறு

வெளிச்சத்தில் ஊர்வலமாக அழைத்துச் செல்வார்கள்.

காலம் உருண்டோடியது, யுத்தம், இடம்பெயர்வு, நாகரிக மாற்றம், பண வசதிகளின் உயர்வு திருமண நடைமுறைகளையும் பெருமளவில் மாற்றி விட்டன. பந்தல் கால்களும், கிருகுகளும் காணாமல் போகத் தகரப் பந்தலும் நவீன சோடனைகளும் அந்த இடத்தைப் பிடித்தன. இது ஓர் இடைக் காலமாகும்.

இப்போதெல்லாம் ஊருக்கு ஊர், கோயிலுக்கு கோயில் திருமண மண்டபங்கள் வந்துள்ளன. மாளிகை மாதிரி வீடும். பெரிய வளவும் வைத்திருந்தால் கூட திருமண மண்டபத்தில் செய்தால் தான் மதிப்பார்கள். வீட்டில் திருமணம் நிகழ்ந்தால் நாகரிகம் தெரியாதவர்கள் என்ற நினைப்பு பலரிடம் வந்துவிட்டது. பலகாரம் சருதல் என்பது சிறிய நிகழ்வாகி விட்டது. பாரம்பரியப் பலகாரங்கள், குடிபானங்கள் மதிப்பிழந்து போய்விட்டன. போசணைப் பெறுமானங்கள் பற்றிக் கவலைப்படாது. உடனடிப் பண்டங்கள் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டன. வீடியோ படப்பிடிப்பாளர்களின் எண்ணப்படிதான் சடங்குகளின் அணி வகுப்பும் இடம்பெறுகின்றன. மணமகனின் பட்டுவேட்டியில் மட்டுமன்றி மணப்பெண்ணின் கூறையிலும் கால மாற்றம் வந்துள்ளது. மணமக்களை வாழ்த்தி டிஜிற்றல் பனர் கட்டுதல், வாழ்த்துக் கொடுத்தல் வந்துவிட்டது. பத்திரிகை, இணையதளங்களில் வாழ்த்து தெரிவிக்கும் வழக்கமும் பரவலாகிறது. திருமணம் முடிந்த பின் வரவேற்பு உபசாரம் கட்டாயச் சடங்கு போலாகிவிட்டது. வாழையிலையில் மட்டும் உணவு பரிமாறிய முறை போய் தட்டிலும் உணவு பரிமாறப்படும் முறை சாதாரணமாகிவிட்டது.

மணமகன் வெளிநாட்டிலிருக்க மணமகளாக வெளிநாடு செல்லவுள்ள பெண்ணை மட்டும் வைத்து இங்கு கொண்டாடிய நிகழ்வுகளும் 1990களில் பரவலாக நிகழ்ந்தன. வெளிநாடு செல்லவுள்ள பெண்ணுக்கு மணமகள் அலங்காரம் செய்து மணமகனின் சகோதரியைத் தோழியாக அலங்கரித்துக் கொண்டாட்டம் ஒன்று நிகழ்ந்தது.

வெளிநாடு செல்லவுள்ள அந்தப் பெண்ணுடன் இரு வீட்டாரும் இணைந்து புகைப்படம், வீடியோ எடுப்பார்கள். மணமகனின் இல்லத்தில் மணமகள் சிலநாள் வைத்து உபசரிக்கப்படுவார். பின்பு வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி வைக்கப்படுவார். இதுவும் ஓர் வகைப் பண்பாடாக இப்பொழுதும் ஆங்காங்கே நிகழ்கின்றது. எளிமையாகத் திருமணங்கள் நடந்தகாலம் போய் ஆடம்பரங்கள் கொலுவிற்குக்கும் பண்டிகைகள் போலாகிவிட்டது.



கனவான் விளையாட்டு

“கனவான் (Gentlemen) எனும் பதம் கிரிக்கெட் விளையாட்டுக்கு மட்டுமே சூட்டப்பட்டுள்ளது. பிரிட்டன் நாட்டின் கனவான்கள் ஆரம்பித்து வைத்த விளையாட்டு. எதிரணி வீரர்களுடன் முட்டாமல், மோதாமல் மத்தியஸ்தரின் தீர்ப்பை வீரர்கள் முழுமனதுடன் மதித்து விளையாடும் விளையாட்டுத்தான் கிரிக்கெட். விளையாட்டில் வெற்றி பெற்றோர் தோல்வியுற்றோர் முடிவில் மைதானத்தில் கைலாக கொடுத்தல் இவ்வாறு பல வியாக்கியானங்கள் இந்தக் கனவான் தன்மையான கிரிக்கெட்டுக்குக் கூறப்படுகின்றது.

உலகக் கிண்ணத்தின் காலிறுதிப் போட்டிகளை உற்றுப் பார்க்க ஆயத்தமாகும் நாம் கனவான் தன்மை இந்தத் தொடர்களில் பேணப்படுகின்றதா என ஒரு முறை உற்றுப் பார்ப்போம். கனவான் தன்மையை மீறுபவர்களாக “வீரர்கள், ரசிகர்கள், ஊடகங்கள், சர்வதேச கிரிக்கெட் சம்மேளனம்” ஆகியவற்றை அவதானிக்க முடிகின்றது. பதினாறாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் கப்டன் ஜேம்ஸ் குக் எனும் மாலுமியால் கண்டறியப்பட்ட ஆஸ்திரேலிய தேசத்துக்குத்தான் பிரிட்டன் நாட்டின் தீவிர குற்ற வாளிகள் நாடு கடத்தப்பட்டதாக கூறப்படுகின்றது. அதனால் தான் இவர்கள் முரட்டுத்தனம் காட்டுகின்றனரோ என விமர்சகர்கள் கூறுகின்றனர். இலங்கை வீரர்முரளிதரன் பந்தை எறிகின்றாரென குற்றம் சுமத்தியதுடன்,

வேதன் வோர்ண் இலங்கை வீரர்களின் சாதனைகளை கேலியாகக் கூறியதும். ஊடகங்களில் அறிந்த ஒன்றே. சூதாட்டத் தரகர்களின் வலையில் சிக்கி பெரும் தொகை பணத்திற்காக தமது அணிகளைத் தோல்வியடையச் செய்த வீரர்களும் அகப்பட்டுள்ளனர். தென்னாபிரிக்க, பாகிஸ்தானிய அணி வீரர்களும் கனவான் தன்மையை மீறியமையாவரும் அறிந்த ஒன்றே.

இந்திய பாகிஸ்தானிய அணி வீரர்களும் இங்கிலாந்து அயர்லாந்து அணி வீரர்களும் தமது நாடுகளுக்கிடையிலான பகைமை உணர்வுடன் விளையாடுவதாக கூறப்படுகிறது. பாகிஸ்தானிய ரசிகர்கள் இது தமது ஜிகாத் (புனித யுத்தம்) என்று கூறுவது வழக்கம். அது போல இந்திய ரசிகர்கள் யுத்த மனோ பாவனையுடன் போட்டிகளை ரசிப்பதும் தமது வீரர்களை உற்சாகப்படுத்துவதும் நிகழ்கின்றது. இந்த முறை 10ஆவது உலகக்கிண்ணத் தொடரில் பங்களாதேஷில் இடம் பெற்ற ஆட்டமொன்றில் பங்களாதேஷ் அணி எடுத்த 58 ஓட்டங்கள் என்ற இலக்கை மேற் கிந்தியத்தீவுகள் இலகுவாக நொருங்கித் தள்ளியது. ஆட்டம் முடிந்து மேற்கிந்தியத் தீவுகள் அணி வீரர்கள் பஸ்ஸில் தமது வேறாட்டலுக்குத் திரும்பிய போது வீதியில் வைத்து பங்களாதேஷ் ரசிகர்களால் கல்லெறிக்கு உள்ளானார்கள்.

1996இல் 6ஆவது உலகக்கிண்ணத் தொடரின் அரையிறுதியில் கொல்கொத்தா ஈகார்டன் மைதானத்தில் வைத்து இலங்கை இந்திய அணிகள் மோதின. இலங்கை அணி வெற்றி பெறும் நிலை வர இந்திய ரசிகர்கள் மைதானத்திற்குள் தண்ணீர் போத்தல்கள், பழங்களை எறிந்து குழப்பம் விளைவித்தனர். கனவான் தன்மை ரசிகர்களுக்கும் வேண்டாமல்லவா! ஊடகங்கள் கனவான் தன்மையைக் கொண்டுள்ளனவா என்பதும் கேள்விக்குரியதே! மேற்கத்தைய ஊடகங்கள் ஆங்கிலேயரும், வழிவந்தோரும் பெறும் வெற்றிகளைப் பிரமான்டமாகக் காட்டுகின்றன. ஆசிய நாடுகள் வெற்றி பெறும் போது குறைத்து காட்டுகின்றன. ஆசிய நாடுகள் வெற்றி பெறும் போது தமது தோல்விக்காக மொட்டையான காரணங்களைக் கூறி மட்டம் தட்டும் போக்கைக் காணலாம். இலங்கை வீரர் முத்தையா முரளிதரன் ஆஸ்திரேலிய மண்ணில் விளையாடும் போது அங்குள்ள ஊடகங்கள் அவரது பந்து வீச்சைத் தாறுமாறாக விமர்சித்தன அர்ஜுனரணதுங்க எனும் ஒரு நல்ல அணித் தலைவன் போராடிப் பெற்றுக் கொடுத்த உரிமையால்தான் இன்று அவர் உலக சாதனையாளராகவும், அவரது பெயரில் விளையாட்டு மைதானமொன்றும் இருக்க முடிகிறது.

இந்திய - பாகிஸ்தானிய வீரர்கள் விளையாடும் போதும் ஊடக யுத்தம் ஒன்று இரு நாடுகளிலும் நடக்கின்றது. அவர்களும் கனவான் தன்மையைக் கடைப்பிடிக்காத போக்கும் காணப்படுகின்றது. 1996இல் இலங்கை மண்ணில் நடைபெற்ற போட்டிகளில் ஆஸ்திரேலிய, மேற்கிந்திய தீவுகள் அணிகள் பங்கேற்கவில்லை. அப் போதைய உள்நாட்டு யுத்தத்தைக் காரணம் காட்டித் தென்னாபிரிக்கா அரசாங்கம் நிறுவேற்றுமைக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்கின்றது. எனக் காரணம் கூறி முதல் 5 உலகக்கிண்ணப் போட்டிகளிலும் அந் நாட்டின் வீரர்களுக்கு சந்தர்ப்பம் வழங்கப்படவில்லை. இந்திய, பாகிஸ்தானிய அரசாங்கமும் தமது பகைமை உணர்வால் தத்தமது நாடுகளில் எதிரணி வீரர்களை விளையாட அழைக்காத காலப்பகுதிகளும் உள்ளன. சர்வதேச கிரிக்கெட் கட்டுப்பாட்டுச் சபை இம்முறை போட்டிகளில் பங்கேற்ற டெஸ்ட் அந்தஸ்து பெறாத அணிகளை அடுத்து 11 ஆவது உலகக் கிண்ணப்போட்டிகளில் பங்கேற்க அனுமதிக்கப் போவதில்லையெனும் செய்தியும் வெளியாகியுள்ளது.

உலகக்கிண்ண உதைபந்தாட்டப் போட்டிகள் சென்ற 2009ஆம் ஆண்டு தென்னாபிரிக்காவில் நடந்த போது 32 நாடுகளின் அணிகள் பங்கேற்றன. ஆனால் கிரிக்கெட்டில் 14 அணிகள் பங்கேற்பது சர்வதேச கிரிக்கெட் கட்டுப்பாட்டுச் சபைக்கு கமையாக உள்ளதா? அல்லது அவை பலமான அணிகளுக்குத் தோல்வியை பரிசளித்தது சர்வதேச கிரிக்கெட் கட்டுப்பாட்டுச் சபைக்குப் பிடிக்கவில்லையோ தெரியவில்லை. சர்வதேச கிரிக்கெட் கட்டுப்பாட்டுச் சபை ஏன் தனது கனவான் தன்மையைக் கை விடுகிறதோ தெரியவில்லை? போட்டி மத்தியஸ்தர்கள் கனவான் தன்மையை சில சமயம் இழக்கின்றனர் அல்லது தம்மையறியாமல் தீர்ப்பில் தவறு விடுகின்றனரெனக் கூறி மூன்றாவது மத்தியஸ்தர் முறைமை வந்தது.

அது இந்த முறை (UDRS (Umpire Decision Review System) எனும் மத்தியஸ்தரின் தீர்ப்பை மீளாய்வு செய்யும் முறையாக மாறி விட்டது. வீரர்கள் தாமாகவே முன் வந்து ஆட்டமிழந்தோம் எனச் சொல்லும் முறை மிக அரிதாகவே இடம் பெறுகின்றது. கனவான்களின் விளையாட்டை அமெரிக்கா, ரஷ்யா, சீனா, ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் போன்ற ஒலிம்பிக்கில் தங்கப் பதக்கங்களைக் குவிக்கும் நாடுகள் பெரிதும் விளையாடுவதில்லை.

இந்த விளையாட்டு நேரத்தை விழுங்கி பொருளாதாரத்தைச் சீரழித்து


விருமென அவை ஈடுபடுவதில்லையென விளையாட்டு ஆர்வலர்கள் கூறுகின்றனர். நூற்றாண்டைக் கடந்த ஒலிம்பிக்கில் 2020 ஆம் ஆண்டில்தான் கிரிக்கெட் இடம்பெறப்போகிறது. கனவான்களின் விளையாட்டு எனும் பழைய பெயருடன் தான் கிரிக்கெட்டை இன்றும் அழைக்கின்றோம். ரசிக்கின்றோம். 10 அவது கிண்ணத்தை எந்தக் கனவான் அணி வெல்லப் போகிறதென கனவான் தன்மையுடன் ரசிப்போம்.

நன்றி: உதயன் 19 மார்ச் 2011

வருவாய் அருள் வளங்களை அருள்நெருஞ்சு டீப்போம்

"முருங்கைக் காயின் விடை குதிரை விடை. மாம்பழங்கள் ஆசை தீர்ச் சாப்பிடுமளவுக்குக் கிடைப்பதில்லை. மரவள்ளிக்கிழங்கு பணக்கார மரக்கறியாக மாறி விட்டது." இவை சமகாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நீங்கள் கேட்ட வாசகங்களாகவோ, அனுபவித்த வாழ்க்கை முறையாகவோ இருக்கும். விவசாயத்துறையில் முருங்கைக்காய், மாம்பழம், மரவள்ளிக்கிழங்கு ஆகியவற்றின் உற்பத்திகளின் வீழ்ச்சி மிக வேகமாகச் செல்கின்றன.

இதனைத் தடுத்து நிறுத்தி உற்பத்திகளின் எழுச்சியை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பு விவசாயத்துறை மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த உற்பத்தியின் அறிவைச் சந்திக்கும் விதங்களைப் பார்ப்போம். யாழ்ப்பாணத்து முருங்கைக்காய்களின் கைவழியைத் தனிகமென பேசப்படுகின்றது. தென்பகுதியிலிருந்து வரும் கற்றாவிப் பயன்களும் பிஞ்சு, முற்றல் என்று கணக்கெடுக்காது முன்புயலாது வாங்கச் செல்வதையும் காணமுடிகிறது. எமது மண்ணுக்கே உரிய தனித்துவமான காலநிலைதான் முருங்கைக்காய்க்கு உயர்வான கைவழிச் சேர்த்துள்ளது. ஆனால் இன்றோ முருங்கைக்காய் உதூறு, எண்ணுறு சுவைகளை விடை கொடுக்காணப்படுகிறது. முருங்கைக் காய் பணக்கார மரக்கறியாக மாறியதற்கு மயிர்கொட்டி, ஒழுங்கற்ற கோடை மழை, கற்றாவிப் பயன்களின் கொள்வனவு போன்றன



உருவாய் அருவியின் வளங்களை அருவியருகே சேமிப்போம்

“முருங்கைக் காயின் விலை குதிரை விலை. மாம்பழங்கள் ஆசை தீர்ச் சாப்பிடுமளவுக்குக் கிடைப்பதில்லை. மரவள்ளிக்கிழங்கு பணக்கார மரக்கறியாக மாறி விட்டது.” இவை சமகாலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் நீங்கள் கேட்ட வாசகங்களாகவோ, அனுபவித்த வாழ்க்கை முறையாகவோ இருக்கும். விவசாயத்துறையில் முருங்கைக்காய், மாம்பழம், மரவள்ளிக்கிழங்கு ஆகியவற்றின் உற்பத்திகளின் வீழ்ச்சி மிக வேகமாகச் செல்கின்றன.

இதனைத் தடுத்து நிறுத்தி உற்பத்திகளின் எழுச்சியை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பு விவசாயத்துறை மீது சுமத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த உற்பத்தியின் அழிவைச் சந்திக்கும் விதங்களைப் பார்ப்போம். யாழ்ப்பாணத்து முருங்கைக்காய்களின் சுவையே தனிரகமென பேசப்படுகின்றது. தென்பகுதியிலிருந்து வரும் சுற்றுலாப்பயணிகளும் பிஞ்சு, முற்றல் என்று கணக்கெடுக்காது முண்டியடித்து வாங்கிச் செல்வதையம் காணமுடிகிறது. எமது மண்ணுக்கே உரிய தனித்துவமான காலநிலைதான் முருங்கைக்காய்க்கு உயர்வான சுவையைச் சேர்த்துள்ளது. ஆனால் இன்றோ முருங்கைக்காய் ஐநூறு, எண்ணூறு ரூபாவாக விலை எகிறிக்காணப்படுகிறது. முருங்கைக் காய் பணக்கார மரக்கறியாக மாறியதற்கு மயிர்கொட்டி, ஒழுங்கற்ற கோடை மழை, சுற்றுலாப் பயணிகளின் கொள்வனவு போன்றன

காரணமாகும்.

மயிர்கொட்டிகளின் பெருக்கத்தைத் தாங்கமுடியாமல் பலநூறு காய்களைத் தரவல்ல முருங்கை மரங்கள் உட்பட ஏராளம் மரங்கள் தறிக்கப்பட்டு விட்டன. மீண்டும் முளைக்காதபடி மர அடிகளும் அழிக்கப்பட்டு விட்டன. இது தான் முருங்கைக்காயின் உச்ச விலைக்கு முதற் காரணம். வருடத்தில் 4 முறை இவ்விதம் மயிர்கொட்டி பல்கிப்பெருகுவதால் முருங்கை மரங்கள் தான் அவற்றின் வேகமான வளர்ச்சிக்கு இடமளிப்பதால் அவற்றைத் தறித்து அழித்துவிட்டனர். இந்த நிலையில் மயிர்கொட்டிகளை அழித்து விரும் முயற்சியில் விவசாயத்துறை அதிகாரிகள் தமது கவனத்தைத் திசைதிருப்ப வேண்டியது அவசியம். இல்லையேல் பவுண் விலைக்கு முருங்கைக்காய் சென்றாலும் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

யாழ்ப்பாணத்தை இனிப்பாக உச்சரிக்கவைக்கும் வாயுறச் செய்யும் மாம்பழங்களின் உற்பத்தியிலும் வீழ்ச்சி ஏற்பட்டுள்ளது. குரங்குகளின் பெருக்கமும் மாமரங்களை இலக்கு வைத்து அவர்களது நகர்வுகளும் இதன் வீழ்ச்சிக்கு ஓர் காரணமாக இருக்கிறது. இவை மாம்பூக்கள், பிஞ்சுகள் உட்பட அனைத்தையுமே, அழித்து வருகின்றன. குரங்குகளைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரவேண்டிய தேவையும் இங்கு உள்ளது. தென்பகுதிச்சுற்றுலாப் பயணிகளின் வருகையும் மாம்பழங்களின் திடீர் விலை அதிகரிப்புக்குக் காரணியாகிறது. கட்டட நிர்மாணத் தேவைகளுக்காக மாமரங்கள் தறித்து வீழ்த்தப்படுவதும் வீதி அகலிப்புத் தேவைக்காக தறிக்கப்படுவதும் தொடர்ச்சியாக நடைபெறுகின்றன.

காலநிலை மாறுபட்டால் மாம்பூக்கள் அழிவதும் இதற்குக் காரணம் தான். மரவள்ளித் தோட்டங்கள் பலவற்றில் பன்றிகள் ஊருருவி கிழங்கைத் தின்றுவிடுவது உற்பத்திக்குறைவுக்கு மிகப் பெரும் காரணமாக உள்ளது. வன்னியில் மட்டுமன்றித் தற்போது குடாநாட்டு விவசாய நிலங்களையும் பன்றிகள் ஆக்கிரமித்த விட்டன. இவற்றை இப்படியே விட்டுவிட முடியாது. பொருத்தமான மாற்று வழிகளைத்தேடி விவசாயிகளுக்கு வழங்கவேண்டியது உரிய அதிகாரிகளின் கடமையாக உள்ளது.

“கெயர்” சர்வதேச நிறுவனம் லிஷ்-2 எனும் பெயரில் மக்களுக்கான வாழ்வாதாரத் திட்டம் ஒன்றை ஆரம்பித்துள்ளது. இந்தத் திட்டம் தொடர்பாக அனர்த்தமுகாமைத்துவக் குழுக்களை அமைத்துள்ளது. யாழ் குடாநாட்டில்

இந்தத் திட்டம் செயற்படுத்தப்பட்டுவரும். பிரதேச செயலர் பிரிவுகளில் அனர்த்தத்தைக் குறைக்கும் ஒன்றாக பன்றிகளின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டுள்ளது. அகிலான் பெருக்கத்தால் மரவள்ளிக்கிழங்குகள் அழிவதும் உற்பத்தியைக் குறைக்கும் விடயமாகும். அகிலான்களைக் கட்டுப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்ற போதும் முற்றுமுழுதாக அவற்றின் செயற்பாடுகளைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர முடிவதில்லை.

அகிலான்கள் ஓசைபடாமல் மரவள்ளிக்கிழங்குகள் முழுவதையும் ஏப்பமிருவதாலும் உற்பத்திகள் குறைகின்றன. எமது பாரம்பரிய விவசாயத்துறைக்கு உயிர்பூட்டி, விவசாயிகளின் வாழ்வாதாரத்தை மேம்படுத்த உரிய அதிகாரிகளின் நடவடிக்கை தேவை.

நன்றி: உதயன் 29மே 2011



மரணத்தை அறிவிக்கும் காலமடிநூல்கள்

பிறப்பு என்பது மனிதனுக்கு நிச்சயமென்றால் இறப்பு என்பதும் நிச்சயம் தானே. சாகிற நாள் தெரிந்து போனால் வாழ்கின்ற நாள் நரகமாகிவிடும் அல்லவா. அதனால் தான் பெரும்பாலானோருக்கு சாகிற நாள் தெரியாமலே வாழ்ந்து மரணிக்கிறார்கள். மனிதன் மரணித்தால் அதை வெளி உலகத்துக்கு எவ்விதம் தெரியப்படுத்துகிறார்கள். எமது பிரதேசத்தில் இதன் நடைமுறைகள் பெருமளவு மாற்றங்களைக் கண்டு விட்டது. யுத்தத்தால் ஏற்பட்ட இடம்பெயர்வுகள் குடும்பங்களின் பரவலாக்கம், பணவசதிகளின் அதிகரிப்பு, தகவல் தொழில் நுட்ப வசதிகளின் அதிநவீன முன்னேற்றம் என்பவை மரணத்தை அறிவிக்கும் முறைகளில் பல மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்துவிட்டது.

முன்னைய காலத்தில் வீட்டில் இயற்கை மரணம் நிகழ்ந்து விட்டால் அறிவிக்கும் வழக்கம் பிரதேசத்துக்குப் பிரதேசம் மாறுபட்ட முறையில் இருந்துள்ளன. சில பிரதேசங்களில் மரணம் நிகழ்ந்த வீட்டில் பறை மேளமடிக்கும் சத்தம் கேட்கும். அது வந்த திசையை நோக்கி யார் எவரென விசாரித்து அதிகாலை 4 மணிக்கும் 6 மணிக்கும் இடையில் இருவரோ, மூவரோ கால்நடையாகச் சென்று வீட்டு வாசல்களில் உரத்தகுரலில் இன்னார் இறந்துவிட்டதாக அறிவிப்பார்கள்.

இமூவு சொல்லுதல், சாவு சொல்லுதல் என்று இது இடத்துக்கு இடம் மாறுபடும். சற்று பொருளாதார வசதி வந்த காலத்தில் கைக்களில் திரிந்து

மரணத்தை அறிவிக்கும் வழக்கம் வந்ததாகக் கூறுகின்றனர். ஊருக்கு ஊர் மாறுபட்ட முறைகளிலான அறிவிப்புகள் இவ்வாறு செய்யப்பட்டன. உறவுகள் ஓரிடத்தில் செறிந்திருந்த அக்காலத்தில் இந்த அறிவிப்பு முறைகள் சாத்தியமானதாக இருந்தது.

உத்தியோகம், வியாபாரம் கருதி தூர இருந்தாலும் பதிவுசெய்யப்பட்டுப் பெறப்பட்ட தொலைபேசி அழைப்பொன்றின் மூலம் தகவல் எப்படியோ தெரிவிக்கப்பட்டு வரும். இரவோடு இரவாக உறவை நாடி வந்து விடுவார்கள். அக்காலத்தில் வானொலியில் மரண அறிவித்தல் சொல்லும் வழக்கமோ, பத்திரிகையில் மரண அறிவித்தல் தெரிவிக்கும் பழக்கமோ அரிதாகவே நிகழும். ஜே. வி. பி. எனும் மக்கள் விடுதலை முன்னணி இயக்கம் 1971 ஏப்ரல் 5 இல் நாடளாவிய ரீதியில் நடத்திய ஆயுதப்போராட்டத்தில் பொலிஸ் நிலையங்களை தாக்குவதற்கு வானொலி மரண அறிவித்தலொன்று தகவலை பூடகமாகத் தெரிவிக்கப் பயன்படுத்தினர். எனக் கூறப்படுகிறது.

அதன் விளைவு இலங்கை வானொலியில் சில வருடங்கள் மரண அறிவித்தல் தெரிவிக்கும் முறைக்குத் தடையிருந்தது. காலமாற்றம் மரண அறிவித்தல் முறைகளிலும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தது. இன்றோ இவ்வழக்கம் ஏறத்தாழ எல்லா இடங்களுமே வந்துவிட்டது. இது புதினமல்ல. பத்திரிகைகளில் மரண அறிவித்தல், கண்ணீர் அஞ்சலி, துயர்பகிர்தல், நினைவு கூரல் பிரசுரிக்கும் வழக்கம் அண்மைய இருபது வருடங்களில் தான் பிரசித்தமானது. 1990 ஜூனில் ஆரம்பித்த 3ஆம் ஈழப்போரைத் தொடர்ந்து யாழ். மாவட்டத்தின் பல பிரதேசங்களிலும் உறவுகள் நாலா திசைக்கும் சிதறிப்போயினர்.

ஒரு பிரதேசத்தில் செறிந்து வாழ்ந்த சமூகக் கட்டமைப்பில் உடைவு வர இறப்பை அறிவிக்கத் தகவல் தொடர்பு சாதனத்தின் தேவை உருவானது. குறிப்பாக 1990, 1991 இல் நிகழ்ந்த தீவக இடப்பெயர்வு காரணமாக வேலணை, ஊர்காவற்றுறை, காரைநகர் ஆகிய பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளின் மக்கள் நாலா திசைக்கும் சிதறினார்கள். இவர்களுக்குத் தான் தமது உறவுகளின் மரணத்தைத் தெரிவிக்க தகவல் தொடர்பு சாதனம் கூடுதலாகத் தேவைப்பட்டது. பத்திரிகை என்ற ஒன்று மட்டுமே தகவல் தொடர்பு சாதனமாக இருந்த தகவல் யுகத்தின் இருண்ட காலம் அதுதீவக மக்களால் தான் பத்திரிகை ஊடாக மரண அறிவித்தல் முறை பிரபலமடையத் தொடங்கியது எனலாம்.

நாளாவட்டத்தில் ஏனைய பிரதேச மக்களுக்கும் இது இலகுவான முறையாகத் தோன்ற பின்பற்றத் தொடங்கினார்கள். 1990 ஜூன் மாதத்துக்குப் பின்னர் மின்சாரம், தொலைபேசி யாவும் செயலற்றுப்போன காலகட்டத்தில் தூர இடத்திலுள்ள தமது உறவுகளுக்கு தகவல் தெரிவிக்க சைக்கிள் மூலமாகச் சென்றனர். 1990-1996 முற்பகுதி வரையான கால கட்டத்தில் யாழ் குடாநாட்டின் பெரும் பகுதியும், வன்னிப் பெருநிலப்பரப்பின் பெரும் பகுதியும் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டினுள் இருந்தது. இவர்கள் தமது தொலைத் தொடர்புச் சாதனங்கள் மூலம் கட்டணம் பெற்றுக்கொண்டு மரணங்களை அறிவித்தார்கள். இக்காலப் பகுதியில் சர்வதேச செஞ்சிலுவைச் சங்கக் குழு வெளிமாவட்டங்களில் உள்ள கட்டணமின்றி அறிவித்து உதவினார்கள். 1996இல் கொழும்பில் உள்ள இலங்கை வானொலியின் ஊடாக மரண அறிவித்தலைக் கொடுத்து நாட்டின் நாலா பாகங்களுக்கும் குறிப்பாக வன்னிக்கும் தெரியப்படுத்தினார்கள். தகவலை அறிந்தோர் பிறருக்கு அறிவிக்க. உள்ளூர் பத்திரிகைகளினை பயன்படுத்தினார்கள் அரசு, தனியார், கூட்டுறவு, அரசசார்பற்ற நிறுவனங்கள், சமூக மாவட்ட அமைப்புக்கள், பொது மக்கள் துயர் பகிர்கின்றோம். கண்ணீர் அஞ்சலி ஆகியவற்றைத் தெரிவிக்கும் முறைகளும் மெல்ல மெல்ல ஒரு மரபாக உருவாகத் தொடங்கியது.

மரண நிகழ்விற்கு நேரில் வர முடியாதோர் தொலைபேசி, தந்தி, குறுந்தகவல், மின்னஞ்சல் மூலமாக துயர்பகிரும் நிகழ்வுகளும் வந்து விட்டன. மரண நிகழ்வை “ஸ்கைப்” மூலமாக நாட்டினதோ, உலகினதோ எப் பாகத்திற்கும் காண்பிக்கும் நடைமுறையும் சாதாரணமாகி விட்டது. பறைமேளம் அடிப்பது சில இடங்களிலும், பாண்ட் அடிப்பது சில இடங்களிலுமாக நிகழ்கிறது. துண்டுப்பிரசுரம் வெளியிடுவது டிஜிற்றல் பனர் கட்டுவது. சுவரொட்டி ஒட்டுவது சர்வசாதாரணமாகி விட்டது. பாடைகட்டும் வழக்கமும் பெருமளவில் காணாமல் போய் காரில் உடலத்தை எடுத்துச் செல்வது. காரில் பாடை அமைப்பைக் கட்டுவது போன்றவை எல்லாம் வந்து விட்டன. காலமாற்றம் மனிதனின் வாழ்வத்தளத்தையும் அசைத்தே வருகின்றது என்பதில் இரு வேறுபட்ட கருத்துக்கு இடமில்லை.



மாநூல் வாழ்வியலும் மகாநூல் போகும் பொருள்களும்

மாற்றம் ஒன்று தான் நிரந்தரமானது. உலகில் மனித வாழ்வியலும், மனிதன் பயன்படுத்தும் பொருள்களும் மாறி வருகின்றன. விஞ்ஞானத்தின் விரைவான வளர்ச்சி மனித வாழ்வின் அனைத்துத் தளங்களையும் ஏதோவொரு வழியில் மாற்றமுறச் செய்கின்றது.

பல்லாயிரம் வருடம் காத்துவந்த பண்பாட்டு முறைகளிலும் மாற்றம் நிகழ்கின்றது. தொழில் நுட்பம் வளர்ந்து வர மனிதனின் நேரம் மீதப்படுத்தப்படுகின்றது. அதே வேளை பாவனைப் பொருள்கள் சில மறைகின்றன. பொருள்கள் சில அருகி வருகின்றன. குறைந்த எண்ணிக்கையானோர் பயன்படுத்தும் பொருள்கள் ஆகின்றன. வாழ்வியல் பழக்க வழங்கல்கள் மாற்றமுறுகின்றன. அற்றுப்போகின்றன.

கடந்த 3 தசாப்தகால மாற்றங்களில் என்பட்டறிவுக்கு எட்டியவற்றை இங்கே பட்டியல் இட்டுள்ளேன். மழலைப் பருவம், மாணவர் பருவத்தில் இருந்து பயணத்தைத் தொடங்குவோம்.

மணலில் அ, ஆ.... எழுதிப் பெற்றோர் பழக்கும் முறை காணாமல் போய்விட்டது. சிலேற்றில் தமிழ் எழுத்துக்களை, இலக்கங்களை எழுதிப்பழகும் முறை இப்போது இல்லை. சிலேற்ற என்றால் என்ன வென்று தெரியாத இளந்தலை முறையும் வந்துவிட்டது.

சிறிய கண்ணாடிப் போத்தல் எடுத்து அதில் வேப்பமரப் பிசினை இட்டு மெல்லிய சருநீர் ஊற்றிக் கரைத்து பேப்பரை, மட்டைகளை ஓட்டும் முறையை இப்போது காண முடியாது. கடைக்குச் சென்று கம், பயிண்டர்கம் போத்தல் வாங்கி வருகின்றனர். ஆனால் வேப்பம் பிசினின் உறுதி அதில் இல்லை. கோதுமை மாவின் மீது வெந்நீர் ஊற்றிப் பசை உருவாக்கும் பழக்கமும் அருகி வருகின்றது. ஊற்றுமைப் பேனா வாங்கி மைப்போத்தல் வாங்கி அதில் மை நிரப்பி அழகழகாக எழுதும்முறை அற்றுப் போய் விட்டது.

றிச்சோ வண்டியில் மனிதர்களை ஏற்றி மனிதன் இழுக்கும் பழக்கமும் வழக்கமற்றுப் போனது. ரக்சி, கார் பிடிப்போரும் மிகவும் குறைவு. ஆட்டோ, வான் என்பவை அந்த இடங்களைப் பிடித்துவிட்டன. மாடு பூட்டிய மாட்டு வண்டிலும், கையால் இழுக்கும் வண்டிலும் மறைந்து போகின்றன.

ரி.வியுடன் டெக்கை இணைத்து “கொப்பி” போட்டுப் படம்பாக்கும் பழக்கம் முற்றாகவே அற்றுப் போய் விட்டது. தியேட்டர்களில் படம் பார்க்க முண்டியடித்த வாழ்க்கையும் குறைந்துவிட்டது. ரேப் நெக்கோடரில் கசற் இணைத்துப் பாட்டுக்கேட்கும் முறையும் அற்றுப் போய்விட்டது எனலாம்.

வீட்டில் உறிகட்டி கறி, உணவு வைக்கும் பழக்கமும் மறைந்து வர, குளிர்சாதனப் பெட்டி அந்த இடத்தைப் பிடிக்கிறது. மண்சட்டி, மண் பானையில் சமைக்கும், ஆரோக்கிய சமையல் முறையும் மிகப் பெருமளவில் குறைந்துவிட்டது. மூக்குப் பேணியில் தேநீர் அருந்திய காலமும் விடை பெற்று விட்டது. மாநகரம், நகரங்களில் விறகடுப்பின் பாவனையும் வேகமாக வழக்கொழிந்து வருகின்றது. காஸ் அடுப்பு இதன் இடத்தைப் பிடித்துவருகிறது.

அம்மியில் அரைத்தல், ஆட்டுக்கல், திரிகைக்கல் என்பவற்றில் அரைத்தல், உரல், உலக்கை போன்றவையின் பாவனையும் வேகமாக காணாமல் போய் கொண்டிருக்கின்றன. கிறைண்டரும், அரைக்கும் ஆலைகளும் அவ்விடத்தைப் பிடிக்கின்றன.

பற்றரிபோட்டு நேடியோ கேட்கும் பழக்கமும் பெருமளவில் காணாமல் போய்விட்டது. கைத்தொலைபேசியிலேயே நேடியோ, கமெரா, வீடியோ, இசைப்பாடல்கள் கேட்கும் வசதி வந்துவிட்டது.

வானொலியில் மத்திய அலைவரிசை (MW), சிற்றலை வரிசை (SW) மூலம் பாடல், செய்தி கேட்கும் முறையும் அற்றுப்போகின்றது. பண்பலை (FM) மூலமாக சகலதும் துல்லியமாகக் கேட்கும் முறை வந்துள்ளது.

கமெராவிற்கு பிலிம்ஹோல் போட்டுப் படம் எடுக்கும் முறை மறைந்தேவிட்டது. கமெரா, பிளாஸ் லைற்றில் ஒருமுறைமட்டும் பாவித்து எறியும் மின்குமிழும் இப்போது பாவனையில் இல்லை. எஃசுடியோ, கமெராக்காரனில் படம் எடுக்கத் தங்கியிருந்த முறையும் பெருமளவில் மாறிவிட்டது. வீட்டு சிறிய நிகழ்வுகளைத் தாமே தமது கமெராவில் படம் எடுக்கும் வழக்கம் பெருமளவில் வந்துவிட்டது.

மின்சாரமுள்ள இடங்களில் கைவிளக்கு, குப்பிவிளக்கு, லாம்பு என்பவை பெற்ற இடத்தை சார்ஜர் லைற், கைத்தொலைபேசி ரோச்சலைற் என்பன பெற்றுவிட்டன. கையால் இலக்கத்தை சுழற்றி தொடர்புகொள்ளும் தொலைபேசியை மியூசியத்தில் தான் பார்க்கமுடியும்.

தொலைபேசி, கைத் தொலைபேசி, ஈமெயில், இணையம் என்பவற்றின் தாராளப் புழக்கம் கடிதம் எழுதி எழுத்துமூலம் உறவாரும் பண்பையும், முத்திரை சேகரிக்கும் பழக்கத்தையும் காணாமல் போகச் செய்துவிட்டது.

கடைகளின் விளம்பரப்பலகை, சினிமாத் தியேட்டர், படக் கட்டவுட் என்பவை ஒவியமாக வரைவதும் அருகிப்போய்விட்டது. இவற்றின் இடத்தை டிஜிற்றல் பனர் பிடித்துவிட்டது. கண்ணீர் அஞ்சலி படம், நிகழ்வுகளின் படம் என்பனவும் டிஜிற்றல் யுகத்தினுள் சென்றுவிட்டது. மனிதனின் ஒவியத் திறமை, கற்பனைத் திறமை என்பவற்றுக்கு இடமில்லாது போய் விட்டது.

வீடுகளில் நிகழும் மங்கல, அமங்கல நிகழ்வுகளுக்கும் கிராமத்தின் நிகழ்வுகளிற்கும் பந்தல் அமைத்து கிருகால் வேயும் பழக்கம் முற்றாகவே விடை பெற்றுவிட்டது. வீடுகளில், கோயில்களில் மங்கல நிகழ்வுகளை நடத்தும் பழக்கமும் வேகமாகக் குறைந்து மண்டபங்களில் அவற்றை நடத்தும் பழக்கம் மிகப் பெருமளவில் வந்து விட்டது. இதற்கென அமைக்கப்பட்ட மண்டபங்கள்களும் பரவலாக வந்துவிட்டன.

மரணவீடுகளில் பாடை கட்டுதல், பறை மேளமடித்தல் என்பனவும் பெருமளவில் குறைவடைந்து அந்தியகால சேவைக் கார், பான்ட் அடித்தல் என்பன வந்துவிட்டன.

பணத்தின் பாவனையைப் பார்ப்போமாயின் ஒரு சதம் இரண்டு சதம், ஐந்து சதம், பத்து சதம், இருபத்தைந்து சதம், ஒரு ரூபாய்த் தாள், ஐந்து ரூபா தாள் என்பன பாவனையிலிருந்து விரட்டப்பட்டு விட்டன. வங்கிக்கு

நேரடியாகச் சென்று பணத்தை மீள்ப் பெற்ற முறையும் குறைவடைந்து தன்னியக்கப் பணப் பரிமாற்று இயந்திரம் மூலமாக நினைத்த நேரத்தில், நினைத்த நகரத்தில் மீள்ப் பெறும் முறை வந்துவிட்டது. இணையத்தின் வழியாகச் செய்திகளைப் பார்க்கும் பழக்கமும் ஏற்பட்டுவருகின்றது.

அச்சத் துறையில் பழைமையான இயந்திரங்கள், அச்சக்கோக்கும் முறைகள் யாவுமே கைவிடப்பட்டு விட்டன. ஒவ்வொரு மெசின் புகுந்து விட்டது.

விவசாயத்தில் துலாமித்து கிணற்று நீர் இறைத்தல், கூத்திரக் கிணறு என்பவை மறைந்து நீரிறைக்கும் இயந்திரம் வந்தது. அதுவும் தற்போது வேகவேகமாக விடைபெற மின்சாரம் மூலமாக நீரிறைக்கும் முறைகள் பெருகி வருகின்றன. வயல்களில் நெல்லை அரிவு வெட்ட ஆள்கள் பயன் படுத்தும் நிலையும் மறைந்து இயந்திரங்கள் வந்து விட்டன. கூட்டிக்க மாடுகள் பயன் படுத்தப்பட்டமை போய் டிராக்டர் வந்தது. அதுவும் மறைய ஆரம்பித்து இயந்திரங்கள் வந்து விட்டன.

கள்ளுச் சீவும் தொழிலுக்கு இயந்திரங்கள் வராததால் உயிராபத்து நிறைந்த இந்தத் தொழிலில் இருந்து பெருமளவான தொழிலாளர்கள் விலகியுள்ளனர். அதேவேளை கள்ளுக்கான மதிப்பும் தரைப்பாதை திறப்புடன் உயர்ந்து விட்டது. கைத்தொழில் விற்பனையாளர்களே இத்தொழிலில் இயந்திரப் பாவனையைக் கொண்டு வர முயல வேண்டும்.

அரசு, தனியார் நிறுவனங்களில் தட்டச்சு இயந்திரங்களின் பாவனை ஒழிந்து போய்விட்டது. கணினி அந்த இடத்தைப் பிடித்துவிட்டது. பொலிஸ் நிலையங்கள், நீதிமன்றங்கள் சட்ட நடை முறைகளின்படி தட்டச்சு இயந்திரம் இன்னமும் பாவனையிலுள்ளது.

கருத்தரங்குகள், செயலமர்வுகள் யாவற்றிலும் சோக்கட்டி, கரும்பலகை, ஒவ்வொரு புகைப்படம் (OHP) என்பனவையும் பெருமளவில் விடைபெறத் தொடங்கி விட்டன. பவர் பொயின்ட் மடிக்கணினி, கணினி போன்ற மிக நவீன கருவிகள் வந்துவிட்டன.

அழைப்பிதழ்கள், துண்டுப் பிரசுரங்களை அச்சிடுவதற்கு அச்சக் கூடம் போகும் வழக்கமும் குறைவடைந்து வருகின்றது. கணினியில் தட்டச்சு செய்து எடுத்து போட்டோ பிரதியாக்கி அவற்றை உருவாக்கும் நிகழ்வு பரவலாக நடைபெறுகின்றது.

காகிதப்பை, சீமெந்துபாக் என்பவற்றில் ஒட்டிய பாக் என்பவை பெருமளவில் வழக்கொழிந்து போகின்றன. சொப்பிங் பாக், பொலித்தீன் பைகள் அந்த இடத்தைப் பிடித்துவிட்டன.

கணினியில் FLOOPY பாவிற்கும் வழக்கம் மறைந்து PENDRIVE அந்த இடத்தைப் பிடித்தது. சைக்கிளில் டைனமோ பூட்டி இரவில் லைற்போடும் முறை அருகிவிட்டது.

இவ்வாறாகப் பாவனையில் இருந்த பொருள்கள் பல மறைந்தும், அருகியும் போய்விட்டன. விட்டுச்சென்ற பொருள்களாயினும் மனதை விட்டுச் செல்லாத நினைவுகளுடன் தான் இருக்கின்றன.

நன்றி : உதயன் 10.03.2011

சுடரொளி 13.03.2011

இ
ந
வ

ரு

எ
டு
வ
ந்
ப
து

ந
வ
ரு
து

வ
ரு
து



வேதநாயகம் தபேந்திரன் யாழ்ப்பாணம் சுண்டுக்குழி. பழைய பூங்கா வீதியைப் பிறப் பிடமாகக் கொண்டவர். தற்போது தென்மராட்சி கைதடியை வசிப்பிடமாகக் கொண்டுள்ளார். தனது ஆரம்பக் கல்வியை தரம் - 5 வரையில் யாழ். புனிதர் சாள்ஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் பெற்றார். இடைநிலைக் கல்வியை யாழ். இந்துக் கல்லூரியில் பெற்றார்.

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தில் வணிகமாணி. குடித்தொகை அபிவிருத்திக் கற் கையில் பட்டப் பின் படிப்பு டிப்புகளோமா, அபிவிருத் திக் கற்கையில் முதுகலைமாணி பட்டங்களைப் பெற்றுள்ளார். வட மாகாண சமூக சேவைகள் திணைக்களத்தின் கிளிநொச்சி மாவட்ட சமூக சேவைகள் உத்தியோகத்தராக தற்போது அரசு பணி புரிகின்றார்.

தனது 16 வது வயதில் ஈழநாடு, வீரகேசரி நாளிதழ்களில் கவிதை , சிறுவர் சிறுகதை ஆகிய வற்றை எழுத ஆரம்பித்தார். தற்போது சமூக நோக் குள்ள கட்டுரைகளை உதயன், வீரகேசரி, யாழோசை நாளிதழ்களில் எழுதி வருகின்றார்.